2950

T.N.L.A Debates

Official Report

Vol 29 NO 92

12, 13, November 1986

V211,31 N86
N86.29.192
136495

வெளியீடு 6-4-1987 Issued 6-4-1987

811/87
2950

தமிழ்நாடு
சட்டமன்றப் பேரவை நடவடிக்கைகள்.
செயல்க வெளியீடு

TAMIL NADU
LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES
OFFICIAL REPORT

புதன்கிழமை நவம்பர் 12, 1986—தொகுதி 29 எண் 1
Wednesday the November 12, 1986—Volume 29 No. 1

சட்டமன்றப் பேரவைச் செயலகம், சென்னை-600009
Legislative Assembly Secretariat, Fort St. George,
Madras-600009

விலை ரூ. 3] [Price Rs. 3

தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பக நிலையம்
13649
சென்னை-600 008.

உள்ளடக்கம்

12-11-1986

	பக்கங்கள்.
தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும் அமைச்சரவையும்	i
Personnel of the Government of Tamil Nadu	ii
தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.	iii—v
தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களின் பட்டியல் (அகரவரிசைப்படி).	vi—xii
1. இரங்கல் குறிப்புகள்—	
முன்னாள் உறுப்பினர்கள் மற்றும் முன்னாள் தற்காலிக ஆளுநர் ஆகியோர் மறைவு:	1—3
2. இரங்கல் தீர்மானம்—	
முன்னாள் துணைப் பிரதமர், திரு. ஜெகஜீவன் ராம் மறைவு.	3—19
மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்	5—8
திருமதி டி. யசோதா	8—9
திரு. கி. மனோகரன்	9—10
திரு. கு. ரமணி	10—11
திரு. எ.எஸ்.எ. ஆறுமுகம்	11—12
திரு. பொ. உத்திராபதி	12
திரு. ஆ.கா.அ. அப்துல் சமத்	13—14
திரு. குமரி அனந்தன்	14—16
திரு. கே. முத்துவேல்	16—17
திரு. கு. தமிழரசன்	17—19
3. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்	20—44

டி2 A 225—

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும் அமைச்சரவையும்

ஆளுநர்—திரு. சுந்தர் லால் குரானா

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்

1 முதலமைச்சர்.	மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்.
2 நிதி அமைச்சர்.	மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்.
3 உணவு அமைச்சர். ..	மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்.
4 உள்ளாட்சி மற்றும் தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர்.	மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி.
5 தொழில் மற்றும் வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்.	மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்.
6 மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்.	மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்.
7 கல்வி மற்றும் சட்ட அமைச்சர்.	மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்.
8 போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்.	மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி
9 வீட்டுவசதி மற்றும் கைத்தறித்துறை அமைச்சர்.	மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு.
10 சுற்றுலா, மதுவிலக்கு மற்றும் மின்துறை அமைச்சர்.	மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்.
11 மதிய உணவு, சமூகநலம் மற்றும் கதர்த் துறை அமைச்சர்.	மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்.
12 ஊரகத் தொழில் அமைச்சர்.	மாண்புமிகு திரு. ஆனூர் பு கோ. ஜகதீசன்.
13 வணிகவரித்துறை அமைச்சர்.	மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி.
14 ஆதி திராவிடர் நலத் துறை அமைச்சர்.	மாண்புமிகு திரு. எ. அருணாசலம்
15 பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர்.	மாண்புமிகு திரு. கே. கே. எஸ் எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

2950

Governor—Thiru Sundar Lal Khurana

Members of the Council of Ministers.

1 The Chief Minister.	Hon. Dr. M. G. Ramachandran.
2 The Minister for Finance. ..	Hon. Dr. V. R. Nedunchezhian.
3 The Minister for Food.	Hon. Thiru S. Ramachandran.
4 The Minister for Local Administration and Labour.	Hon. Thiru K. A. Krishnasamy.
5 The Minister for Industries and Agriculture.	Hon. Thiru K. Rajaram.
6 The Minister for Health. ..	Hon. Thiru P. U. Shanmugam.
7 The Minister for Education and Law.	Hon. Thiru C. Ponnaiyan.
8 The Minister for Transport. ...	Hon. Thiru S. Muthusamy.
9 The Minister for Housing and Handlooms.	Hon. Thiru S. Thirunavukkarasu.
10 The Minister for Tourism, Prohibition and Electricity.	Hon. Thiru V. V. Swaminathan.
11 The Minister for Noon Meal, Social Welfare and Khadi.	Hon. Thiru R. Soundararajan.
12 The Minister for Rural Industries	Hon. Thiru Anoor P. G. Jagadeesan.
13 The Minister for Commercial Taxes.	Hon. Thiru T. Ramasamy.
14 The Minister for Adi Dravidar Welfare.	Hon. Thiru A. Arunachalam.
15 The Minister for Public Works.	Hon. Thiru K. K. S. S. R. Ramachandran.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

பேரவைத் தலைவர்

மாண்புமிகு திரு. பி. எச். பாண்டியன்

பேரவைத் துணைத் தலைவர்

மாண்புமிகு திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்

திரு. மா. சின்னராசு

திரு. செ. செம்மலை

திரு. சைதை சா. துரைசாமி

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்

திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம்

செயலாளர்

திரு. சி. கு. இராமசாமி

பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்
(அகரவரிசைப்படி)

பள்ளிகொண்ட பெருமாள், திரு. பெ. பி.ஏ., பி.எல்.	கூடுதல் செயலாளர்.
பத்மநாப நம்பியார், திரு. பி. எம்., பி.ஏ., பி.ஜி.எல்.	இணைச் செயலாளர்.
சீதாராமன், திரு. வெ., பி.காம்., பி.ஜி.எல்.	துணைச் செயலாளர்.
டில்லிதுரை, திரு. த. ப., பி.எஸ்ஸி., பி.எல்.	துணைச் செயலாளர்.
ஜானகிராமன், திரு. செ. சு., பி.ஏ., பி.எல்.	துணைச் செயலாளர்.
இராமச்சந்திரன், திரு. வை., எம்.ஏ., எல்.எல்.பி.	துணைச் செயலாளர் (பதிப்பாளர்-I).
கோதண்டராமன், திரு. நா., பி.ஏ., பி.எல்.	துணைச் செயலாளர் (பதிப்பாளர்-II).
சீனிவாசன், திரு. கு. அ., பி.ஏ. ..	குழு அலுவலர்.
சீனிவாசன், திரு. சா., பி.எஸ்ஸி. ..	குழு அலுவலர்.
இராமச்சந்திரன், திரு. ஆர். கே., பி.ஏ.	சார்புச் செயலாளர்.
கனகசபாபதி, திரு. பெ. ச., பி.ஏ., பி.எல்.	சார்புச் செயலாளர்.
கேசவராம், திரு. பி.ஏ.	சார்புச் செயலாளர்.
சந்திரசேகரன், திரு. ஆர்., பி.ஏ.	சார்புச் செயலாளர்.
சாலமன் ஜெயபால், திரு. டி., பி.எஸ்ஸி., பி.எல்.	சார்புச் செயலாளர்
சுந்தரராஜன், திரு. கா. செ., பி.ஏ., பி.ஜி.எல்.	சார்புச் செயலாளர்.
தியாகராஜன், திரு. கே., பி.ஏ., பி.எல்.	சார்புச் செயலாளர்.

பாலகிருஷ்ணன், திரு. ப., பி.காம். ..	சார்புச் செயலாளர்.
ரெஜினால்ட் ஜான், திரு. ஜே., பி.ஏ.	சார்புச் செயலாளர்.
ஜான், திரு. வ. சா., பி.ஏ.	சார்புச் செயலாளர்.
ஜேக்கப் ஆர்தர், திரு. டி., பி.ஏ., பி.எல்.	சார்புச் செயலாளர்.
ஜோசப், திரு. மா. கு., பி.ஏ. ..	சார்புச் செயலாளர்.
வெங்கட்டராமன், திரு. கோ., ..	பேரவைத் தலைவரின் தனிச் செயலாளர்.
சுவாமிநாதன், திரு. ச., எம்.ஏ. ..	தலைமை நிருபர் (குழுக்கள்).
நம்பி ஐயங்கார், திரு. எஸ். ..	தலைமை நிருபர் (பேரவை).

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களின் பட்டியல் (அகரவரிசைப்படி).

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர் பெயரும்.		தொகுதியின் பெயர்.
அ		
1 அண்ணாதாசன், திரு. எம்.	..	திருவரம்பூர்
2 அப்துல் சமத், திரு. ஆ.கா.அ.	..	திருவல்லிக்கேணி
3 அப்துல் மஜீத், திரு. எச்.	..	வாணியம்பாடி
4 அரங்கநாயகம், திரு. செ.	..	தொண்டாமுத்தூர்.
5 அரிக்குமார். திரு. இரா.	..	பெரணமல்லூர்
6 அருணாசலம், திரு இரா.	..	நாமக்கல் (செ.வ.).
7 அருணாசலம், திரு. எ.	..	வரகூர் (செ.வ.)
8 அன்பழகன், திரு க. ..	..	பார்க் டவுன்
9 அன்பழகன், திரு. கே.	..	ஓமலூர்
10 அன்பழகன், திரு. தி. ..	..	நாட்ராம்பள்ளி
11 அன்பழகன், திரு. பொ.	..	இளையான்குடி
ஆ		
12 ஆண்டி அம்பலம், திரு. மெ.	..	நத்தம்
13 ஆதிமூலம் என்கிற தில்லை காந்தி, திரு.		ஆண்டிமடம்
14 ஆபிரகாம், திரு. ம. ..	..	ஆலந்தூர்
15 ஆறுமுகம், திரு. அ. ..	..	வந்தவாசி
16 ஆறுமுகம், திரு. எச். ஜி.	..	பென்னாகரம்
17 ஆறுமுகம், திரு. ஆர். எஸ்.	..	ஒட்டப்பிடாரம்(செ.வ.)
18 ஆறுமுகம், திரு. எ. .எஸ். ஏ.	..	விருதுநகர்
19 ஆறுமுகம், திரு. செ.	..	மதுராந்தகம்
20 ஆறுமுகம், திரு. மு.	..	சேலம்-2
21 ஆனந்த கிருஷ்ணா, திரு. ஜி.	..	பூந்தமல்லி
22 ஆனந்தன், திரு. மு. ..	..	உளுந்தூர்பேட்டை.
இ		
23 இரகுபதி, திரு. கோ. ..	..	காட்பாடி
24 இரத்தினம், திரு. எம். வி.	..	பொள்ளாச்சி
25 இரத்தினவேலு, திரு. செ.	..	முசிறி
26 இராசமாணிக்கம், திரு. ஆர்.	..	அரூர் (செ.வ.)
27 இராசமாணிக்கம், திரு. எல்ல.	..	தாம்பரம்
28 இராசரத்தினம், திரு. எப். எம்.	..	கொளச்சல்
29 இராசரத்தினம், திரு. எம்.	..	விழுப்புரம்
30 இராசாங்கம், திரு. மு.	..	திருவிடைமருதூர்
31 இராசாம்பாள், திருமதி த.	..	தலைவாசல் (செ.வ.)
32 இராசாராம், திரு. க.	..	பனமரத்துப்பட்டி

33	இராசாராமன், திரு. எஸ். ..	பாபநாசம்
34	இராசு, திரு. வி. கே.	அரக்கோணம் (செ.வ.)
35	இராசேந்திரன், திரு. எஸ். என்.	தூத்துக்குடி
36	இராமச்சந்திரன், டாக்டர் எம். ஜி.	ஆண்டிப்பட்டி
37	இராமச்சந்திரன், திரு. கே. எஸ். எம்.	போடிநாயக்கனூர்
38	இராமச்சந்திரன், திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர்.	சாத்தூர்.
39	இராமச்சந்திரன், திரு. ச. ..	பண்ருட்டி
40	இராமச்சந்திரன், திரு. சோ. ம.	அண்ணா நகர்
41	இராமச்சந்திரன், திரு. ப. ந. ..	பட்டுக்கோட்டை
42	இராமசாமி, திரு. எஸ். என். ..	சாத்தான்குளம்
43	இராமசாமி, திரு. த.	இராமநாதபுரம்
44	இராமநாதன், திரு. மு.	கோயம்புத்தூர் மேற்கு
45	இராமலிங்கம், டாக்டர் கே. பி.	ராசிபுரம்
46	இளங்கோவன், திரு. ஈ. வே. கி. ச. ..	சத்தியமங்கலம்

ஈ

47	ஈஸ்வரன், திரு. ஆர். ..	வாசுதேவநல்லூர் (செ.வ.).

உ

48	உச்சி, திரு. கே.	கூடலூர்
49	உத்திராபதி, திரு. பொ. ..	திருத்துறைப்பூண்டி (செ.வ.).

எ.

50	எத்திராசன், திரு. கி.	அச்சரப்பாக்கம் (செ.வ)

க

51	கணபதி, திரு. கே. ஆர். ..	சிதம்பரம்
52	கதிர்வேலு, திரு. மா.	ராணிப்பேட்டை
53	கந்தசாமி, திரு. கா. வே. ..	கிணத்துக்கடவு
54	கந்தசாமி, திரு. பி.	பொங்கலூர்
55	கல்லன், திரு. கே. ..	உதகமண்டலம்
56	கலிதீர்த்தான், திரு. சோ. ..	சங்கராபுரம்
57	காளிமுத்து, டாக்டர் கா. ..	மதுரை கிழக்கு
58	கிருஷ்ணசாமி, திரு. கே. ஏ. ..	ஆயிரம் விளக்கு
59	கிருஷ்ணசாமி, திரு. வி. இரா. ..	அணைக்கட்டு
60	கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. கி. ..	கும்பகோணம்
61	கிருஷ்ணராஜ், திரு. ஜி. ..	சேலம்-1
62	குப்புசாமி, திரு. கே.	ஒட்டன்சத்திரம்
63	குப்புசாமி, திரு. வே.	செய்யாறு

64	குமரகுருபர ராமநாதன், திரு. ச.	விளாத்திகுளம்
65	குமரி அனந்தன், திரு. ..	ராதாபுரம்
66	குமாரதாஸ், டாக்டர் தே. ..	கிள்ளியூர்
67	கோமதி சீனிவாசன், திருமதி ..	வலங்கைமான் (செ.வ.)
68	கோவிந்தசாமி, திரு. ஆர். ..	குடியாத்தம்
69	கோவிந்தசாமி, திரு. ச. ..	எடப்பாடி
70	கோவேந்தன், திரு. எம். ஆர். ..	பேராவூரணி

ச

71	சங்கரலிங்கம், திரு. ச.	சங்கரநாயனார் கோவில் (செ.வ.).
72	சண்முகம், திரு. இரா. ..	திருத்தணி
73	சண்முகம், திரு. என்.	சோளிங்கர்
74	சண்முகம், திரு ப. உ.	மேல்மலையனூர்
75	சண்முக கயா பாண்டியன், திரு எம்.	ஆலங்குளம்
76	சந்திரசேகரன், திரு ஆ. ..	சோழவந்தான்
77	சந்திரசேகர், திரு. மு. ..	முகையூர்
78	சம்சுல் ஆலம், திரு வி. எஸ். டி. ..	பாளையங்கோட்டை
79	சமரசம், டாக்டர் கே. ..	காவேரிப்பட்டினம்
80	சரோஜா, திருமதி இரா. ..	உப்பிலியாபுரம் (ஆ.வா.)
81	சாமிக்கண்ணு, திரு. தா. ..	செங்கம் (செ.வ.)
82	சித்தன், திரு. என். எஸ். வி. ..	திருமங்கலம்
83	சிந்தன், திரு. வி. பி.	வில்லிவாக்கம்
84	சிவக்குமார், திரு. ஆ. ..	சமயநல்லூர் (செ.வ.)
85	சிவக்குமார், திரு. எம்.	கூனூர் (செ.வ.).
86	சிவஞானம், திரு. ந.	திருவோணம்
87	சிவப்பிரகாசம், திரு. சீ. ..	சேந்தமங்கலம் (ஆ.வா.)
88	சிவராமன், திரு. எஸ்.	சின்னசேலம்
89	சிவராஜ், திரு. சு.	ரிஷிவந்தியம்
90	சின்னக்குழந்தை, திரு. மு. ..	ஆரணி
91	சின்னச்சாமி, திரு. ரா.	தர்மபுரி
92	சின்னசாமி, திரு. வே. கு. ..	பவானிசாகர்
93	சின்னராசு, திரு க. இரா. ..	கிருஷ்ணகிரி
94	சின்னராசு, திரு. மா.	மேட்டுப்பாளையம்
95	சுந்தரதாஸ், திரு. மா.	விளவன்கோடு
96	சுப்பராயன், திரு. கு. ..	திருப்பூர்
97	சுப்பிரமணிய ஆதித்தன், திரு. எஸ். ஆர்.	திருச்செந்தூர்
98	சுப்பிரமணியன், திரு. உ. ..	சிவகங்கை
99	சுப்பிரமணியன், திரு. வி. ..	கண்டமங்கலம் (செ.வ.)
100	சுப்புராயர், திரு. சி.	கம்பம்
101	சுவாமிநாதன், திரு. வி. வி. ..	புவனகிரி
102	செங்காளியப்பன், திரு. ஆர்.	சிங்காநல்லூர்
103	செங்கோட்டையன், திரு. கு. அ.	கோபிசெட்டிப் பாளையம்

104	செங்கோட்டையன், திரு. பெ.	கபிலர்மலை
105	செம்மலை, திரு. செ. ..	தாரமங்கலம்
106	செல்லமுத்து, திரு. எம்.	திருவாரூர் (செ.வ.)
107	செல்லப்பா, திரு. வி. கோ.	கடலூர்
108	செல்வராசன், திரு. அ.	துறைமுகம்
109	சேகர், திரு. கே. பி. கே.	பொன்னேரி (செ.வ.).
110	சொர்ணலிங்கம், திரு. கா.	திருவாடானை
111	சோலைராசு, திரு. க.	மருங்காபுரி
112	சௌந்திரராஜன், திரு. ஆர்.	ஸ்ரீரங்கம்
113	சௌரிராஜன், டாக்டர் கே.	தியாகராயநகர்.

ஞ

114	ஞானசுந்தரம், திரு. சா.	மன்னார்குடி

ட

115	டேனியல்ராஜ், திரு. எஸ்.	ஸ்ரீவைகுண்டம்

த

116	தங்கமணி, திரு. மு.	மாயூரம்
117	தங்கமணி, திரு. கே. எம்.	திண்டிவனம்
118	தங்கராசு, திரு. ஏ.	குறிஞ்சிப்பாடி
119	தங்கராசு, திரு. செ.	மங்களூர் (செ.வ.)
120	தங்கவேல்ராஜ், திரு. பி. எம்.	கிருஷ்ணராயபுரம் (செ.வ.)
121	தங்கவேலு, திரு. வி.	வால்பாறை, (செ.வ.)
122	தமிழ்மணி, திரு.	திருப்போரூர் (செ.வ)
123	தமிழரசன், திரு. கு.	பேரணாம்பட்டு(செ.வ)
124	தனபால், திரு. ப.	சங்கரி (செ.வ.)
125	தாமரைக்கனி, திரு. இரா.	ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்
126	தியாகராசன், திரு. ஆர்.	விருத்தாசலம்
127	திருஞானம், திரு. பி. ஆர்.	ஏற்காடு (ஆ.வா.)
128	திருநாவுக்கரசு, திரு. எஸ்.	அறந்தாங்கி
129	திருமலைசாமிக் கவுண்டர், திரு. சு.	உடுமலைப்பேட்டை
130	தீர்த்தகிரி கவுண்டர், திரு. டி.	மொரப்பூர்
131	தீர்த்தராமன், திரு. ப.	பாலக்கோடு
132	துரை அன்பரசன், திரு.	நெல்லிக்குப்பம்
133	துரை கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு.	தஞ்சாவூர்
134	துரை கோவிந்தராசன், திரு.	திருவையாறு
135	துரைசாமி, திரு. சைதை சா.	சைதாப்பேட்டை
136	துரைராசு, திரு. எஸ். பி.	காரைக்குடி
137	துரை ராமசாமி, திரு.	வெள்ளக்கோவில்
138	தெய்வநாயகம், திரு. எ.	மதுரை சென்ட்ரல்
139	தேவராஜ், திரு. வி. எம்.	வேலூர்

ந

140	நடராசன், திரு. ஆ.	பேரூர்
141	நரசிம்ம பல்லவன், திரு. சு.	உத்திரமேரூர்
142	நரசிம்மன், திரு. பூ. மு.	பள்ளிப்பட்டு
143	நல்லமுத்து, டாக்டர், க.	பெரம்பலூர் (செ.வ.)
144	நல்லுசாமி, திரு. என்.	திருச்சிராப்பள்ளி-2
145	நாச்சிமுத்து, திரு. கே. பி.	மேட்டூர்
146	நாராயணன், திரு. பு. கோ.	பவானி
147	நெடுஞ்செழியன், டாக்டர் இரா.	ஆத்தூர்

ப

148	பஞ்சவர்ணம், திரு. வி. எஸ்.	அருப்புக்கோட்டை
149	பட்டாபிராமன், திரு. செ.	திருவள்ளூர்
150	பரமசிவம், திரு. பா. ந.	பல்லடம்
151	பரிதி இளம்வழுதி, திரு.	பெரம்பூர்
152	பழனி, திரு. த.	ஆற்காடு
153	பழனிச்சாமி, திரு. கா. செ.	காங்கேயம்
154	பழனிமுத்து, திரு. சி.	ஆத்தூர்
155	பாண்டியன், திரு. பி. எச்.	சேரன்மாதேவி
156	பாண்டுரங்கன், திரு. மு.	கலசப்பாக்கம்
157	பாப்பா சுப்பிரமணியன், திரு.	குத்தாலம்
158	பாரதி திரு. ஜி. கே. ஜெ.	திருவொற்றியூர்
159	பாரமலை, திரு. க.	மானாமதுரை (செ.வ.)
160	பாலகிருஷ்ணன், திரு. ச.	மொடக்குறிச்சி
161	பாலகிருஷ்ணன், திரு. வி.	சிவகாசி
162	பாலச்சந்திரன், திரு. வை.	பத்மநாபபுரம்
163	பாலசுப்பிரமணியன், திரு. சு.	சீர்காழி (செ.வ.)
164	பாலசுப்பிரமணியன், திரு. எஸ்.	அம்பாசமுத்திரம்
165	பாலசுப்பிரமணியன், திரு. வேடசந்தூர், வி. பி.	வேடசந்தூர்
166	பாலன், திரு. சு.	எழும்பூர்
167	பாலாஜி, திரு. கே.	காஞ்சிபுரம்
168	பாலுச்சாமி, திரு. ஏ.	பரமக்குடி (செ.வ.)
169	பாலுசாமி, திரு. அ.	நிலக்கோட்டை (செ.வ.)
170	பிரணவநாதன், திரு. அ.	கடலாடி
171	பிரேம்குமார், திரு. ஆ.	திண்டுக்கல்
172	புருசோத்தமன், திரு. எஸ்.	அரியலூர்
173	புஷ்பராசு, திரு. த.	திருமயம்
174	பெரியசாமி, திரு. அ.	தாராபுரம் (செ.வ.)
175	பெரியசாமி, திரு. ரா.	தொட்டியம்
176	பெருமாள், திரு. தெ.	கடையநல்லூர்
177	பெருமாள் பிள்ளை, திரு. கோ.	கன்னியாகுமரி
178	பொன் முத்துராமலிங்கம், திரு.	மதுரை (மேற்கு)
179	பொன்னம்மாள், திருமதி ஏ. எஸ்.	பழனி (செ.வ.)

180 பொன்னுசாமி, டாக்டர் அ. .. பெருந்துறை
181 பொன்னுரங்கம், திரு. ப. .. ராயபுரம்
182 பொன்னையன், திரு. சி. .. திருச்செங்கோடு

ம

183 மணவாளன், திரு. எஸ். பி. .. திருப்பத்தூர்
184 மணிமாறன், திரு. மா. .. நன்னிலம் (செ.வ.)
185 மலர்மன்னன், திரு. அ. .. திருச்சிராப்பள்ளி-1
186 மனோகரன், திரு. கி. .. புரசைவாக்கம்
187 மனோகரன், திரு. தி. நா. கோ. அ. .. திருநாவலூர்
188 மாசிலாமணி, டாக்டர் ந. .. ஜெயங்கொண்டான்
189 மாதவன், திரு. செ. .. திருப்பத்தூர்
190 மாதையன், திரு. யு. பி. .. அந்தியூர் (செ.வ.)
191 மாரிமுத்து, திரு. த. .. .. குளத்தூர் (செ.வ.)
192 மாரிமுத்து, திரு. மு. .. .. திருப்பரங்குன்றம்
193 மீனாட்சி சுந்தரம், திரு. மா. .. வேதாரண்யம்
194 முகம்மது கனி, திரு. ஜே. .. புதுக்கோட்டை
195 முகம்மது சலீம், டாக்டர் த. .. பெரியகுளம்
196 முசிறிபுத்தன், திரு. பி. .. குளித்தலை
197 முத்துசாமி, திரு. சு. .. .. ஈரோடு
198 முத்துராமலிங்கம், திரு. பி. கே. எம். .. உசிலம்பட்டி
199 முத்துவேல், திரு. கே. .. முதுகுளத்தூர்
200 முத்தையா, திரு. இரா. .. சேடப்பட்டி
201 முருகானந்தம், திரு. டி. என். .. செஞ்சி
202 முனிரத்தினம், திரு. இரா. சா. கும்மிடிப்பூண்டி

ய

203 யசோதா, திருமதி டி. .. ஸ்ரீபெரும்புதூர் (செ.வ.)

ர

204 ரகுமான்கான், திரு. அ. .. சேப்பாக்கம்
205 ரமணி, திரு. கு. .. .. கோயம்புத்தூர் கிழக்கு
206 ரவீந்திரன், திரு. ஏ. எஸ். .. திருவண்ணாமலை
207 ராமஜெயம், திரு. ம. நா. .. வானூர் (செ.வ.)
208 ராமன், திரு. கி. .. .. ராஜபாளையம் (செ.வ.)
209 ராஜாபாபு, திரு. ஜெ. .. போளூர்
210 ரெங்கசாமி, திரு. ஆர். .. கோவில்பட்டி
211 ரெத்தினராஜ், திரு. எஸ். .. நாகர்கோவில்

ல

212 லட்சுமி, திருமதி. பி. .. அவினாசி (செ.வ.)

வ

213 வடிவேல், திரு. கு. .. .. கரூர்
214 வளர்மதி, திருமதி பா. .. மயிலாப்பூர்
215 விசயலட்சுமி பழனிச்சாமி திருமதி. .. வீரபாண்டி
216 விஜயபாலன், திரு. என். .. பூம்புகார்
217 வீரானம்பலம், திரு. க. வெ. .. மேலூர்
218 வீரய்யன், திரு. கோ. .. நாகப்பட்டினம்
219 வீரப்பன், திரு. ஆர். எம். .. திருநெல்வேலி
220 வீராசாமி, திரு. தா. .. .. ஒரத்தநாடு
221 வெங்கடரெட்டி, திரு. டி. .. ஓசூர்
222 வெங்கடாசலம், திரு. அ. .. ஆலங்குடி
223 வெங்கடாசலம், திரு. கி. .. லால்குடி
224 வெங்கடாசலம், திரு. டி. எம். .. பரகூர்
225 வேங்கடரமணன், திரு. டி. ஆர். தென்காசி
226 வேணுகோபால், திரு. எஸ். .. டாக்டர் ராதாகிருஷ்ண நகர்.
227 வேணுகோபால், திரு. கே. வி. .. தள்ளி
228 வேலு, திரு. கூடலூர் இ. வி. .. தண்டராம்பட்டு

ஜ

229 ஜகதீசன், திரு. ஆனூர் பு. கோ. செங்கல்பட்டு
230 ஜான் வின்சென்ட், திரு. மு. .. நாங்குநேரி
231 ஜெகதீசன், திரு. சு. .. அரவக்குறிச்சி
232 ஜெயச்சந்திரன், திரு. சா. .. காட்டுமன்னார் கோவில் (செ.வ.).
233 ஜெயராமன், திரு. வே. இரா. .. தேனி

ஹ

234 ஹேமச்சந்திரன், திரு. ஜே. .. திருவட்டாறு

235 பிரான்சிஸ், திரு. ஜி. கே. .. நியமன உறுப்பினர்

பேரவை நடவடிக்கைகளில் பங்குகொள்ள உரிமை பெற்றவர்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணமூர்த்தி .. தலைமை வழக்கறிஞர்

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

1986, நவம்பர் 12, புதன்கிழமை.

ஐப்பசி 27, அட்சய, திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2017.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 10–00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

'' நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்து இவ்வுலகு. ''

நேற்று இருந்தவன் ஒருவன், இன்று இல்லாமல் இறந்து போனான் என்று சொல்லப்படும் நிலையாமை ஆகிய பெருமை உடையது இவ்வுலகம்.

[குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறி இடப்பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்].

1. இரங்கல் குறிப்புகள்.

முன்னாள் உறுப்பினர்கள் மற்றும் முன்னாள் தற்காலிக ஆளுநர் ஆகியோர் மறைவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் முன்னாள் உறுப்பினர்களான திரு. க. முருகேசன் *2–5–1986* ஆம் தேதியன்றும், திரு. ஏ. ராகவ ரெட்டி *20–5–1986* ஆம் தேதியன்றும், திரு. கே. என். சாமிநாதன் *24–5–1986* ஆம் தேதியன்றும், திரு. சி. வே. வேலப்பன் *26–6–1986* ஆம் தேதியன்றும், திரு. பெ. பெரியசாமி *29–7–1986* ஆம் தேதியன்றும், திரு. சி. முத்தையா *1–8–1986* ஆம் தேதியன்றும், திரு. ஆர். நடேசன் *25–8–1986* ஆம் தேதியன்றும், திரு. எம். கே. ஒகம்பை கவுண்டர் *3–9–1986* ஆம் தேதியன்றும், திரு. கு. அ. பொம்மன் *30–9–1986* ஆம் தேதியன்றும் மற்றும் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தின் முன்னாள் தலைமை நீதிபதியும், தமிழ் நாட்டின் முன்னாள் தற்காலிக ஆளுநருமான திரு. பி. கோவிந்தன் நாயர் அவர்கள் அமெரிக்காவிலுள்ள நியூயார்க்கில் *26–5–1986* ஆம் தேதியன்றும், மறைந்தமை குறித்து இப் பேரவைக்கு வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. முருகேசன் அவர்கள் *1967* ஆம் ஆண்டிலிருந்து *1971* ஆம் ஆண்டு வரை, தர்மபுரி மாவட்டம், பாலக்கோடு தொகுதியிலிருந்து தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்று நல்ல முறையில் பணியாற்றியுள்ளார். *1961* ஆம் ஆண்டிலிருந்து *1965* ஆம் ஆண்டு வரை பெண்ணாகரம் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராகவும் பணிபுரிந்துள்ளார்.

திரு. ஏ. ராகவ ரெட்டி அவர்கள் 1962 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1967 ஆம் ஆண்டு வரை செங்கல்பட்டு மாவட்டம் கும்மிடி பூண்டி தொகுதியிலிருந்து தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்று நல்ல முறையில் பணியாற்றியுள்ளார்.

திரு. கே. என். சாமிநாதன் அவர்கள் 1967 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1971 ஆம் ஆண்டு வரை பெரியார் மாவட்டம் வெள்ளக் கோவில் தொகுதியிலிருந்து (அன்றைய கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்) தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவைக்குத் தேர்ந் தெடுக்கப்பெற்று நல்ல முறையில் பணியாற்றியுள்ளார்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன் அவர்கள் 1962 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1967 ஆம் ஆண்டு வரையிலும், 1967 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1971 ஆம் ஆண்டு வரையிலும், 1971 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1976 ஆம் ஆண்டு வரையிலும், மற்றும் 1980 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1984 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் நான்கு முறை சேலம் மாவட்டம் கபில மலைத் தொகுதியிலிருந்து தமிழ்நாடு சட்ட மன்றப் பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் பணியாற்றியுள்ளார். ஏழாவது சட்டமன்றப் பேரவையின் தற்காலிக பேரவைத் தலைவராகவும் (Pr tem Sp.ak r) பணிபுரிந்துள்ளார்.

திரு. பெ. பெரியசாமி அவர்கள் 1967 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1971 ஆம் ஆண்டு வரை சேலம் மாவட்டம் ராசிபுரம் தொகுதியி லிருந்து தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவைக்குத் தேர்ந் தெடுக்கப் பெற்று நல்ல முறையில் பணியாற்றியுள்ளார்.

திரு. சி. முத்தையா அவர்கள் 1952 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1957 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் மற்றும் 1957 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1962 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் சீர்காழி தொகுதியிலிருந்து இருமுறை தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேர வைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்று நல்லமுறையில் பணி யாற்றியுள்ளார். மேலும் 1962 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1968 ஆம் ஆண்டு வரை தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பின ராகவும் பணிபுரிந்துள்ளார்.

திரு. ஆர். நடேசன் அவர்கள் 1949 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1952 ஆம் ஆண்டு வரை, அன்றைய ஒருங்கிணைந்த சென்னை சட்டமன்றப் பேரவைக்கு புதுக்கோட்டை தொகுதியிலிருந்து நியமனம் செய்யப் பெற்று நல்ல முறையில் பணியாற்றியுள்ளார்.

திரு. எம். கே. கெம்பை கவுண்டர் அவர்கள் 1952 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1957 ஆம் ஆண்டு வரை கோவை மாவட்டம் மேட்டுப்பாளையம் தொகுதியிலிருந்து தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்று நல்ல முறையில் பணி யாற்றியுள்ளார்.

திரு. கு. அ. பொம்மன் அவர்கள் 1952 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1957 ஆம் ஆண்டு வரை நீலகிரி மாவட்டம் நீலகிரி (ஒதுக்கப் பட்ட) தொகுதியிலிருந்தும், 1971 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1976ஆம் ஆண்டு வரை நீலகிரி மாவட்டம் கூடலூர் (ரிசர்வ்) தொகுதியி லிருந்தும் இரு முறை தமிழ்நாடு சட்ட மன்றப் பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் பணியாற்றியுள்ளார்.

சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தின் முன்னாள் தலைமை நீதிபதியும், தமிழ்நாட்டின் முன்னாள் தற்காலிக ஆளுநருமான திரு. பி. கோவிந்தன் நாயர் அவர்கள் 9–4–1977 ஆம் தேதி முதல் 26–4–1977 ஆம் தேதி வரை தமிழ்நாட்டின் தற்காலிக ஆளுநராக பணிபுரிந்துள்ளார்.

அன்னாரிகளின் மறைவு குறித்து, அவர்களை இழந்து விட்ட குடும்பத்தினருக்கு ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும் இரங்கலையும் இப் பேரவையின் சார்பிலும் என் சார்பிலும் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

இயற்கை எய்தியவர்களுக்கு மரியாதை தெரிவிக்கும் வகை யில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நின்றனர்).

2. இரங்கல் தீர்மானம்.

முன்னாள் துணைப் பிரதமர் திரு. ஜெகஜீவன்ராம் மறைவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஜெகஜீவன் ராம், இந்தியாவின் முன்னாள் துணைப் பிரதமர் அவர்கள் மறைந்ததை இந்தப் பேரவைக்கு மிகுந்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்கள் இரங்கல் தீர் மானத்தை மொழிவார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''பாபுஜி என்று அனைவராலும் அன்புடன் " அழைக்கப் பட்டவரும், இந்திய சுதந்திரப் போரில் பங்கு கொண்ட மூத்த முதுபெரும் தலைவர்களில் ஒருவரும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக அயராது பாடுபட்டவரும், இந்திய மத்திய

அமைச்சரவையில் நீண்ட காலம் இடம் பெற்றிருந்தவரும், இந்தியாவின் முன்னாள் துணைப் பிரதம அமைச்சருமான திரு. ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் 6–7–1986 ஆம் நாளன்று மறைந்த துயரச் செய்தி கேட்டு இப்பேரவை வருந்துகிறது.

அன்னாரின் குடும்பத்தினருக்குத் தனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும், இரங்கலையும் இப்பேரவை தெரிவித்துக் கொள்கிறது''.

இந்தியாவின் புகழ்பெற்ற பெருமைக்குரிய முதுபெரும் தலைவர்களில் ஒருவரும் பொது வாழ்க்கையில் நீண்ட பெருங் காலமாக ஒன்றி இருந்த ஒருவரும் பாபுஜி என்று பலராலும் அன்புடனும் உரிமையுடனும் அழைக்கப்பட்டவருமாகிய உயர் திரு. ஜெகஜீவன் ராம் அவர்கள் மறைவு எய்தியது பலருக்கும் துக்கத்தையும் துயரத்தையும் அளித்ததொரு செய்தியாகும். அவர்கள் 78 ஆண்டுகள் நிறைவு வாழ்வு வாழ்ந்தவர்கள் ஆவார் கள். 1908 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 5 ஆம் நாள் பிறந்து 1986-வது ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 6ஆம் நாள் அவர்கள் மறைவு எய்தினார்கள்.

அவர்கள் பீகார் மாநிலத்தின் ஒரு சாதாரண கிராமத்தில், சான்ட்வா என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு சிறு கிராமத்தில், ஒரு சேரிப் பகுதியில், மிக மிக ஏழ்மைக் குடும்பத்திலே தோன்றி தன்னுடைய அறிவுத் திறனையும் ஆற்றல் திறனையும் வளர்த்து நாட்டு மக்களால் பாராட்டத்தக்க அளவுக்கும் போற்றத்தக்க அளவுக்கும் அவற்றின் மூலமாக புகழையும் பெருமையையும் எய்தத்தக்க அளவுக்கும் வளர்ந்தோங்கி நின்றவர்கள் ஆவார்கள் என்பதை நாம் மிக நன்றாக அறிவோம்.

இப்பொழுது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் மற்றவர்களுக் கும் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்ற வசதிகளும் சலுகைகளும் அப்பொழுது இல்லாதிருந்த நேரம். அவாகள் புறக்கணிக்கப் பட்டு, ஒதுக்கப்பட்டு, எத்தகைய வசதி வாய்ப்புகளும் பெற முடியாது என்கின்ற நேரத்தில் திரு. ஜெகஜீவன் ராம் ஒரு ஏழ்மை குடும்பத்தில் தோன்றி தன்னுடைய முயற்சியாலும் உழைப்பாலும் வளர்ந்து பி.எஸ்.ஸி., பட்டம் பெறுகின்ற அள வுக்குத் தன்னுடைய தகுதியையும் உயர்த்தி, அது மட்டுமல்லா மல், விடா முயற்சியோடு பாடுபட்டு, ஏழ்மை நிலையில் இருந்து ஏற்றம் பெறுவதற்கான தகுதியையும் பெருமையையும் முழுவதும் பெற்றவர்கள் ஆவார்கள் என்பதையும் அதன் காரண மாகத்தான் அவர்களுடைய அறிவுத் திறனையுட ஆற்றல் திறனையும் அவர்களுடைய பண்பாட்டுத் திறனையும் செயல் திறனையும் நாட்டு மக்கள் நன்கு அறிந்து புரிந்து அவர்களுக்கு உரிய மரியாதையையும் மதிப்பையும் தந்து அவர்களுக்கு ஏற்ற பதவியையும் தந்து அவர்களைப் போற்றினார்கள் என்பதையும் மிக நன்றாக நாம் அறிவோம்.

அவர்கள் பாட்னா பல்கலைக் கழகத்திலேயும் காசி பல் கலைக் கழகத்திலேயும் கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்திலேயும் தன்னுடைய படிப்பை முடித்திருக்கின்றார்கள். அது மட்டு மல்லாமல், பிற்காலத்தில் அவர்கள் புகழ்பெற்றுத் திகழ்ந்த காலத்தில் கௌரவப் பட்டங்களை பல பல்கலைக் கழகங்கள் அவர்களுக்கு வழங்கி இருக்கின்றன.

(முற்பகல் 10—10)

அவர்களுக்கு கான்பூர் பல்கலைக் கழகமும் உஜ்ஜயின் பல் கலைக் கழகமும் வால்டர் பல்கலைக் கழகமும் கௌரவப் பட்டங் கள் வழங்கி கௌரவித்திருக்கின்றன. அவர்கள் பல்வேறு துறைகளிலும் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு, அவற்றின் மூலம் மக்களுடைய நம்பிக்கையையும் நன் மதிப்பையும் பெறுவதிலே வெற்றி கண்டார்கள். எந்தச் சமுதாயத்திலே அவர்கள் பிறந் தார்களோ அந்தச் சமுதாய மக்களைக் கைத்தூக்கி விடுவதிலே தம்முடைய நேரத்தையும் நினைப்பையும் பயன்படுத்தி, அந்த மக்களுக்காக அரும்பாடு பட்டார்கள். அவர்களுக்காக தனி அமைப்புகளை எல்லாம் தோற்றுவித்து, அந்த அமைப்புகளிலே எல்லாம் அவர்கள் செயலாளராக இருந்து பொறுப்பு வகித் திருக்கிறார்கள். பல்வேறு அமைப்புகளிலே அவர்கள் தலைவ ராக இருந்து, பன்னெடுங் காலமாக பாடுபட்டு வந்திருக்கி றார்கள்.

மேலும், அவர்கள் ஒரு சிறந்த சமூக சீர்திருத்த வாதியாகவும் இருந்து, மனிதனை மனிதன் என்று நினைக்கின்ற ஒரு நினைப்பு, எண்ணம் சமுதாயத்திலே நிலவ வேண்டும், சமத்துவம் நிலவ வேண்டும், சகோதரத்துவம் எங்கும் நிலவ வேண்டும் என்ற கொள்கைக்காக அரும்பாடு பட்டு, அதனை நிலை நாட்டுவதிலே ஏற்பட்ட எதிர்ப்புகளை எல்லாம் சமாளித்துக் கொண்டு, அந்த எதிர்ப்புகளை எல்லாம் தாங்கிக் கொண்டு, தாம் மேற்கொண்ட கொள்கையினை நிலைநிறுத்துவதிலே உறுதியாக இருந்தார்கள்.

அண்ண[illegible] 52 காந்தியடிகள் காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் மூல மாக [illegible]க்களுக்குப் பல்வேறு நிர்மாணத் திட்டங்களை வகுத்து செ[illegible]ல் படுத்தி, தீண்டாமை அகல வேண்டும், தீண்டாமை ஒழிய வேண்டும், சமத்துவம் ஏற்பட வேண்டும், சகோதரத்துவம் நிலவ வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வந்த நேரத்தில் அந்தக் கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு அந்தக் கொள்கைகளுக்காக சிறப் பாகப் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் சிறந்த விடுதலைப் போராட்ட வீரராக இருந்து, அதன் காரணமாக சிறை வாழ்வு பெற்று தியாகியாகவும் வாழ்ந் தவர்கள். அது மட்டுமல்லாமல், சிறந்த அரசியல் வாதி என்று பாராளுமன்றத்தில் பாராட்டத்தக்க அளவுக்கு அவர்கள் திகழ்ந்

தார்கள். அந்த வகையிலே சிறந்த பார்லிமென்டேரியன்
என்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு நீண்ட காலமாகப் பாராளு
மன்றத்தில் அங்கம் பெற்றிருந்து, எல்லோருடைய அன்பையும்
அரவணைப்பையும் சிறந்த முறையிலே பெற்றிருந்தார்கள்.

அவர்கள் பல்வேறு பணிகளை நிர்வகித்து, சிறந்த நிர்வாகி
என்ற முறையிலே அநேகமாக எல்லாத் துறைகளிலேயும் நிர்
வாகம் செலுத்தும் வாய்ப்பினையும் வசதியினையும் சிறப்பாகப்
பெற்றிருந்தார்கள். அது மட்டுமல்ல. அவர்கள் ஒரு சிறந்த
சொற்பொழிவாளராகவும் இருந்தார்கள். எந்த ஒரு பிரச்
சினை எழுந்தாலும், பாராளுமன்றத்தில் ஆகட்டும் அல்லது
பொதுக் கூட்டத்தில் ஆகட்டும் அல்லது நிருபர்கள் கூட்டத்தில்
ஆகட்டும் அல்லது வேறு இடங்களிலே ஆகட்டும், குழப்பத்
திற்கு இடமில்லாத வகையில், தெளிவான முறையில், திட்ட
மான முறையில், சாதுரியமான முறையில் சொற்களைப் பயன்
படுத்தி, உடனுக்குடன் தகுந்த பதில் அளிப்பதில் வல்லவர்
என்ற சிறப்பினைப் பெற்றிருந்தார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, சொல்லுகின்ற சொற்களை நகைச்
சுவையோடு சொல்லுகின்ற வல்லமையையும் பெற்றிருந்தார்கள்.
மாற்றாரும் ஏற்கும் வகையில் பதில் அளித்து, அதற்கு எதிரான
பதில் இறுக்க முடியாத அளவுக்கு, வாய் அடைபட்டுப் போகக்
கூடிய அளவுக்கு கருத்துக்களை வழங்குவதில் வல்லமை பெற்
றிருந்தார்கள். பல்வேறு நேரங்களில், நெருக்கடியான நேரங்
களில் பாராளுமன்றத்திலே வாக்குவாதம் நடைபெற்றபோது
கூட அவற்றைச் சமாளிக்கின்ற திறமையினைச் சிறப்பாகப்
பெற்றிருந்தார்கள்.

இத்தகைய ஆற்றல் திறன் பெற்றிருந்தாலும் கூட, அறிவுத்
திறன் பெற்றிருந்தாலும் கூட அவர்கள் அடக்கமாகவும் ஆர
வாரம் இல்லாமலும் படாடோபத்திற்கு இடமில்லாமலும் சிறந்த
பண்பாளராகத் திகழ்ந்தார்கள் என்பதை எல்லோரும் அறி
வார்கள். உயர்ந்த கொள்கைகளை உள்ளடக்கி வைத்து,
அந்தக் கொள்கைகளுக்கு ஆக்கம் அளிக்கின்ற வகையிலே, ஊக்
கம் அளிக்கின்ற வகையிலே, தம்முடைய பழுத்த அனுபவத்தின்
வாயிலாகப் பாடுபட்டு வந்தார்கள். தாம் எந்தக் கொள்கை
கொண்டிருந்தார்களோ அந்தக் கொள்கையை வலியுறுத்துவதி
லே, அந்தக் கொள்கையை நிலைநாட்டுவதிலே அழுத்தமாக
இருந்தார்களே தவிர எந்த நேரத்திலும் பின்வாங்கியதில்லை.

அவர்கள் 1930 ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தில் ஈடு
பாடு கொண்டார்கள். 1936 ஆம் ஆண்டு 'காபினெட் மிஷன்'
தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நிலை பற்றி ஆராய வந்தபோது தாழ்த்
தப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதியாகச் சென்று அந்தக் குழுவின்
முன் வாக்கு மூலம் கொடுக்கின்ற வாய்ப்பினைப் பெற்றவர்கள்
ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள். 1940 ஆம் ஆண்டு உப்பு சத்தியா

கிரகத்தில் ஈடுபட்டு, அதன் மூலம் சிறை வாழ்வை ஏற்றுக்
கொண்டார்கள். 1942 ஆம் ஆண்டு வெள்ளையனே வெளியேறு
என்ற போராட்டம் நடைபெற்ற காலத்தில் அதிலும் ஈடுபட்டு,
சிறை வாழ்வு பெற்றார்கள். 1943 ஆம் ஆண்டு உடல் நலக்
குறைவு காரணமாக சிறை வாழ்விலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டார்
கள். அப்போது பிரிட்டிஷ் காபினெட் கமிஷன் இங்கே அனுப்பி
வைக்கப்பட்டிருந்தது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய நிலை,
அவர்களுடைய உரிமை, வாழ்க்கை வசதி ஆகியவற்றை எடுத்
துத் தெரிவிக்கின்ற வகையில் அந்த கமிஷனுக்கு முன்னாலும்
சென்று வாதாடுகின்ற தன்மையைப் பெற்று அதிலே வாக்கு
மூலம் அளிக்க வேண்டிய தன்மையையும் திரு. ஜெகஜீவன் ராம்
அவர்கள் சிறப்பாகப் பெற்றிருந்தார்கள். 1937-லே இருந்து
1939 வரையில் அதாவது பீகாரில் முதன் முதல் மக்களால்
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அமைக்கப்பட்ட ஆட்சியில் அவர்கள்
பார்லிமெண்ட்டரி செக்கரட்டரியாக முதன் முதல் பணியாற்றி
யிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் 1946-ல் இருந்து
தொடர்ந்து 1979 வரையிலும் மத்திய அமைச்சரவையில்,
இடையிலே காமராஜர் திட்டம் என்பதன் காரணமாக ஒரு
இரண்டாண்டுக் காலம் அமைச்சராக இல்லாமல் போனார்களே
தவிர மற்றைய காலங்களிலே தொடர்ந்து இருந்தார்கள், அமைச்
சராகப் பணியாற்றி வருகின்ற நல்ல வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்
தார்கள்.

மத்திய அமைச்சரவையிலே அவர்கள் பார்க்காத பெரும்
துறை எதுவுமே இல்லை என்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு தொழி
லாளர் நலத்துறை, இரயில்வே துறை, செய்தித் துறை,
போக்குவரத்துத் துறை, உணவு-வேளாண்மைத் துறை, சமூக
வளர்ச்சித் துறை, கூட்டுறவுத் துறை, பாதுகாப்புத் துறை,
நீர்ப்பாசனத் துறை என்ற இவ்வளவு துறைகளிலும் அவர்கள்
ஐந்தாண்டு, நான்காண்டு, மூன்றாண்டு என்று இருந்ததோடு
மட்டுமல்லாமல் இறுதியாக இந்தியாவின் துணைப் பிரதமராகவும்
இருந்து பின்னர் அந்தப் பதவியிலே இருந்து விலக வேண்டிய
தன்மை ஏற்பட்டது. இப்படி பல்வேறு பணிகளை ஆற்றியிருக்
கிறார்கள். 521 ஆண்டுக் காலம் காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருந்து,
பிறகு ஜனநாயக கட்சியின் தலைவராக ஆகி, பிறகு ஜனதா
கட்சியிலேயும் தலைவராக இருந்து இறுதியிலே காங்கிரஸ் (ஜே)
கட்சியிலும் தலைவராக இருக்கத்தக்க அளவுக்கு கடைசி வரை
யிலும் அரசியலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டு நாட்டு மக்களுக்குச்
சிறந்த ஒரு எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்ந்தவர்கள் அவர்கள்.

நாட்டிலே இருக்கின்ற மக்கள் இரண்டு பேரைத்தான்
'பாபுஜி' என்று அழைப்பார்கள். ஒருவர் அண்ணல் காந்தியடி
கள், மற்றொருவர் திரு. பாபு ஜெகஜீவன் ராம் அவர்கள்.
இந்த இருவரையும்தான் மக்கள் பாபுஜி என்று அழைப்பார்
கள். வட நாட்டில் இருக்கிற பெரும்பாலான தலைவர்களும்,

மற்றவர்களும் இந்த ஒருவரைத்தான் பொதுவாக 'பாபுஜி' என்று அழைப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட தகுதியையும், அப்படிப்பட்ட சிறப்பையும் பெற்றவர் திரு. பாபு ஜெகஜீவன் ராம் அவர்கள். இப்படி பல்வேறு வகைகளிலேயும் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றிருந்த அவர்கள் மறைந்தது உள்ளபடியே நாட்டுக்கு ஒரு பேரிழப்பாகும். அவர்களுடைய நினைவுகள் எல்லோருடைய உள்ளத்திலும் நீங்காமல் இருக்கத்தக்க அளவுக்கு அவர்கள் பல்வேறு பணிகளை ஆற்றி விட்டுச் சென்று இருக்கிறார்கள். அப்படிபட்ட அவர்களுடைய மறைவை எண்ணி இந்தப் பேரவை தனது ஆழ்ந்த துக்கத்தையும், துயரத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு மட்டுமல்லாமல் அன்னாரை இழந்து வருந்தும் அவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கும், அவர்களைச் சார்ந்த உறவினர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும் இந்தப் பேரவையின் சார்பாகவும், ஆளும் கட்சியின் சார்பாகவும், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் சார்பாகவும் நான் ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி டி. யசோதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 6—7—1986 அன்று மறைந்த திரு. பாபு ஜெகஜீவன் ராம் அவர்களுடைய மறைவினைக் குறித்து இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் எங்களுடைய இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்வதற்கு முன்னதாக பாபுஜீ அவர்கள் ஒரு மிகப் பெரிய தலைவராக, தேசீயத் தலைவராக அகில இந்திய ரீதியிலே திகழ்ந்தார்கள் என்பது அனைவராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்றுதான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மறைந்த தலைவர் திரு. ஜெகஜீவன் ராம் அவர்களைப் பற்றி குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடையே பல பிரிவுகள் இருந்தாலும், பல தலைவர்கள் இருந்தாலும் அத்தனை பேரும் ஒட்டு மொத்தமாக, டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களுக்குப் பிறகு ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு தலைவராகத்தான் '' பாபுஜி '' அவர்கள் திகழ்ந்தார்கள் என்பதை நினைவுகூற வேண்டி இருக்கிறது. மேலும் அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திலே, தேசீயத்திற்காகப் பாடுபட்ட அதேநேரத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய சலுகைகள் உரிய வகையில் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலும் அவர்கள் ஒரு போராட்ட வீரராகத்தான் கடைசிக்காலம் வரையிலும் திகழ்ந்தார்கள்.

(முற்பகல் 10-20)

எந்த ஊரிலே எந்தப் பிரச்னைகள் ஏற்பட்டாலும் அல்லது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எங்காவது அநீதி ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால் அதை தைரியத்தோடு சுட்டிக்காட்ட அவர்கள் வாழ்நாளிலே என்றைக்கும் தயங்கியது கிடையாது. ஆனால் அவர்கள் பெயராலே ஒரு அமைப்பை உருவாக்குகிற நேரத்

திலே அந்த அமைப்பு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு மட்டும் சொந்தமான ஒன்று அல்ல என்ற வகையிலேதான், பல சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களும் அதிலே தங்களை இணைத்துக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதால் அவர்கள் ஒரு தேசீயத் தலைவராகத் திகழ்ந்தார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

பாபுஜீ அவர்கள் படித்த காலத்திலும் சரி, அவர்கள் வாழ்நாளின் மற்ற காலங்களிலும் சரி, அவர்கள் வாழ்க்கையில் முன்னுக்கு வருவதற்காக ஏற்றுக் கொண்ட சிரமங்கள், சாதாரண நிலையிலே இருக்கின்றவர்கள் எல்லாம் ஒரு படிப்பினையாகக் கொள்ள வேண்டியவையாகும். அப்படி மிகச் சிரமமான நிலைமையிலே வாழ்க்கையிலே முன்னுக்கு வந்தவர்கள், நீண்ட நெடிய காலம் மத்திய அமைச்சரவையிலே மிகப் பெரிய பொறுப்புகளை எல்லாம் வகித்தவர்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட பொறுப்புகளிலே—அவர்கள் ஏற்காத பொறுப்புகளே இரண்டே இரண்டு தான் இருந்தன. அதிலே ஒன்று பிரதம அமைச்சர் பொறுப்பு. மற்றொன்று ஜனாதிபதி பொறுப்பு என்ற வகையிலே மற்ற அனைத்துப் பொறுப்புகளிலேயும் அவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல தலைவர் நம்மிடத்திலே இருந்து மறைந்தது உண்மையிலேயே அகில இந்திய அளவிலே இருக்கிற அத்தனை மக்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கின்ற மிகப் பெரிய இழப்பாகும்.

அந்த இழப்பிலே இணைந்து நாம் அத்தனை பேரும் வேதனைப்படுகிறபோது, அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கும், மற்றும் அவர்களை இழந்து தவிக்கின்ற அத்தனை பேர்களுக்கும் இந்த நேரத்திலே எங்களுடைய கட்சியின் இரங்கலையும், அஞ்சலியையும் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

திரு. கி. மனோகரன் : சட்டமன்ற பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவை முன்னவர் அவர்கள் காலம் சென்ற பாபுஜி அவர்களைப் பற்றியும் அவர்களுடைய அகால மரணத்தைப் பற்றியும் இந்த அவையிலே கொண்டு வந்த தீர்மானத்தில், அவர் எடுத்து வைத்த உணர்வுகளோடு நான் சார்ந்திருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக ஒன்றுகிறேன் என்பதை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அவர்களுடைய திறமைகளைப் பற்றி மிக ஆழமாக, திண்மையைப் பற்றி மிகத் தெளிவாக விளக்கினார்கள். ஆரம்பத்திலே இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் விடுதலைப் போராட்டத்திலே எப்படி அவர்கள் ஒரு தேசீயவாதியாக இருந்தார்கள் என்பதைப் பற்றி, பிறகுதாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு இன்றியமையாத ஒரு தலைமகனாக எப்படி அவர்கள் திகழ்ந்தார்கள் என்பதைப் பற்றி, அனைத்துத் துறைகளிலேயும் எப்படிப்பட்ட நிலைமையில்

அவர்களுக்கு நிலையான இடத்தை உருவாக்கித் தந்தார்கள் என்பதைப்பற்றி, மிக விளக்கமாக அவை முன்னவர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பாபுஜி என்ற சொல்லாலே அழைக்கப் பட்டவர்கள் அவர்கள்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் என்னிடத்தில் அவர்கள் காட்டிய பாசத்தை நான் எப்பொழுதும் மறந்திட இயலாது. அவர்கள் காலமாவதற்கு முன்பு, டெல்லி மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப் பட்டிருந்த நேரத்தில், அங்கு சென்று அவர்களைப் பார்க்கின்ற வாய்ப்பினைப் பெற்று கண் கலங்கி நின்றேன். மிருதுவாக யார் உள்ளத்தையும் காயப்படுத்தாமல், அனைவரையும் இணைத்து, அணைத்துச் செல்கின்ற ஒரு அற்புதமான மனிதராக, மனித ஜாதியின் மதிக்கத் தக்க பெருமகனாக அவர் விளங்கினார். அவரது இழப்பு பெரியதொரு பேரிழப்பு.

அவர்களை இழந்து வாடுகின்ற குடும்பம் என்று சொன்னால் அது இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் வசிக்கின்ற அத்துணை குடும்பங்களும் ஆகும் என்பதை இந்த நேரத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனாலும், அவர்களை இழந்து வாடுகின்ற அவர்களுடைய சொந்தக் குடும்பத்தினருக்கும், உற்றவர்களுக்கும், சுற்றத்தார் களுக்கும், மற்றவர் அனைவருக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் இரங்கலையும் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும் தெரிவித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கு. ரமணி : மதிப்புமிக்க பேரவையின் தலைவர் அவர்களே, இந்திய நாட்டினுடைய விடுதலை இயக்கத்தில், பல்வேறு போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு—பட்டமும், பதவியும் அல்ல அன்று இருந்தவை, பயங்கரமான ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கம்தான் இருந்தது—பல அடக்குமுறைகளை எல்லாம் எதிர்த்து நின்று, சகல துன்பங்களுக்கும் ஆளாகி போராடி வந்தவர்களின் தலைமுறையில் நீண்டகாலமாக இருக்கக்கூடிய தலைவர்களில் ஒரு சிலர்தான் இன்னமும் பாக்கியுள்ளார்கள். அதிலே முக்கியமான ஒருவராக இருந்தவர் ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள். அவர்களுடைய இழப்பு இந்திய நாட்டிற்கும் அனைத்து மக்களுக்கும் ஒரு பெரிய இழப்பாகும். அவர்கள் தன்னுடைய ஆரம்ப காலம் முதல் எத்தனையோ துன்பங்களை அனுபவித்து இருக்கிறார்கள். பீகார் மாநிலத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்டுவரும் சொல்லத்தரமற்ற கொடுமைகள் இன்றைக்கும் நம்முடைய காதுகளில் கேட்கின்றன. கொடுமையான நிலப்பிரபுக்களின் சுரண்டலும், தாக்குதலும் இருந்து வரக்கூடிய ஒரு பகுதியில், அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் நிமிர்ந்து நின்று தன்னுடைய மக்களுக்காகப் பேசுகிறார் என்றால் என்னென்ன துன்பங்கள் ஏற்படும் என்பதை நம்முடைய மனக்கண் முன்னால் இன்றைக்கும் நாம் நிறுத்திப் பார்க்கலாம். அப்படிப் பட்ட கஷ்டங்களை எல்லாம் அனுபவித்து, நீண்ட காலம்

போராடி அதிகாரத்தில் பல ஆண்டுகள் பல துறைகளிலும் இருந்து செயல்பட்டு மிகச் சிறந்த பணியாற்றினார் அவர். அவர்கள் என்றைக்கும் தம்முடைய சமுதாயத்திற்காக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக வாழ்ந்து வந்தார்கள் என்று சொல்வது சரியாக இருக்கும்.

அவர்களுக்கு, தாம் இருக்கும்படியான கட்சி, அரசியல் எதுவாக இருந்தாலும் சரி, தனக்குக் கருத்து மாறுபாடுகள் வந்தால், அவற்றை மற்றவர்கள் ஏற்கிறார்களோ இல்லையோ தம்முடைய கருத்துக்களைத் தைரியமாக எடுத்துச் சொல்லி தம்முடைய வழியில் சென்றவர்கள். அவர்கள் அப்படிப்பட்ட தைரியமானவர்களும்கூட. அப்படிப்பட்ட ஒரு தலைவர் மறைந்திருப்பது நிச்சயமாக நம் எல்லோருக்கும் பேரிழப்பையும், ஆழ்ந்த வருத்தத்தையும் தரக்கூடியதாகும். அவர்களுடைய மறைவு குறித்து மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்டு இருக்கும் தீர்மானத்தோடு மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தன்னையும் இணைத்துக் கொள்கிறது. அன்னாருடைய மறைவினால் ஆழ்ந்த வருத்தத்தில் மூழ்கியுள்ள அவரது குடும்பத்தினருக்கு நம்முடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, அன்னாருக்கு அஞ்சலியையும் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

*திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவை முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்தபடி இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வீரரும், தலை சிறந்த தேசியவாதியும், சுதந்திரத்திற்காகப் பல்லாண்டுக் காலம் சிறைவாசம் அனுபவித்தவருமான பாபு ஜெகஜீவன் ராம் அவர்கள் 6-7-1986ம் தேதியன்று மறைந்த செய்தி கேட்டு ஜனதா கட்சி ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

மத்திய அமைச்சரவையில் நீண்ட நெடுங்காலம் அமைச்சராக இருந்த பாபு ஜெகஜீவன் ராம் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக தம்முடைய வாழ்நாள் முழுவதும் பாடுபட்டவர்கள் என்பதை இந்த நாடு அறியும். அவர்கள் இந்த நாட்டு மக்களால் மிகவும் போற்றப்பட்ட ஒரு தலைவர். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காகப் போராடி வருகிற ஜனதா கட்சி, மத்தியில் அமைச்சரவை அமைக்கும்பொழுது அவர்களைத் துணைப் பிரதமராக நியமித்து, அவர்களுடைய புகழை நாடு முழுவதும் பரப்பியதை இந்த நாடு அறியும்.

அதுமட்டுமல்லாமல், 1980-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற நாடாளு மன்றத் தேர்தலில் ஜனதா கட்சி வெற்றி பெற்றால் இவர்கள் தான் பிரதமர் என்று துணிந்து அறிவித்த கட்சி ஜனதா கட்சியாகும். அவ்வளவு பெருமை மிக்கவர் ஜெகஜீவன் ராம் அவர்கள். அத்தகைய பெருமைமிக்க ஜெகஜீவன் ராம் அவர்களின் மறை

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்] [1986 நவம்பர் 12

விற்கு ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்து, அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கு எங்களுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து, இந்த இரங்கல் தீர்மானத்தில் ஜனதா கட்சி தன்னை இணைத்துக் கொள்கிறது என்பதைத் தெரிவித்து, அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 6—7—1986-ஆம் தேதியன்று மறைந்த பாபுஜீ அவர்கள் பீகார் மாநிலத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட குடும்பத்தில் பிறந்து, அந்தக் காலத்திலிருந்த நிலப்பிரபுக்கள் கொடுமைகளிலிருந்தும், வெள்ளை ஏகாதிபத்திய அடிமைத் தளையிலிருந்தும் மீண்டுதன்னை ஒரு அறிவாளியாக உயர்த்திக் கொண்டவர்கள். நாடு அடிமைப்பட்டிருந்த காலத்தில், சுதந்திர வேட்கை இந்தியா முழுமைக்கும் ஒலிபரப்பப்படக்கூடிய காலத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட ஒரு சமுதாயததில் பிறந்த பாபு ஜெகஜீவன் ராம் அவர்கள் இந்த நாடு விடுதலை பெற்றால்தான் இந்த நாட்டில் வாழக்கூடிய தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கும் ஒரு பூரணமான விடுதலை கிடைக்கும் என்ற வேகத்தோடு, மறைந்த அண்ணல் காந்திஜி மற்றும் மற்ற தேசியத் தலைவர்களோடு இணைந்து, வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தை இந்த நாட்டிலிருந்து விரட்டி முழு சுதந்திரம் பெறுகின்ற வரையிலும் இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வீரராக தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்த மாவீரர் ஆவார்கள்.

[முற்பகல் 10-30.]

பீகார் மாநிலத்தில் எங்கு சென்றாலும், பாபுஜி என்றால் தான் ஜெகஜீவன் ராம் அவர்களைப் பற்றித் தெரிந்துக் கொள்ள முடியும். அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு தேசியத் தலைவர், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினர் தலை நிமிர்ந்து நிற்கக்கூடிய அளவிற்கு பாராளுமன்றத்திலே அமைச்சராக இருந்த காலத்திலும், பல்வேறு துறைகளில் பதவி வகித்திருந்த காலத்திலும், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்காகத் தொடர்ந்து பாடுபட்டு வந்த பாபு ஜெகஜீவன் ராம் அவர்கள், குறிப்பாக தேசியப் பெருந் தலைவர்களில் ஒருவராக இருந்து இந்தத் தேசத்திற்குத் தன்னை அர்ப்பணித்த அந்த மாபெருந் தலைவர் மறைந்தது, இந்த நாட்டு மக்களுக்குப் பேரிழப்பாகும் என்ற அந்த அடிப்படையில், பாபு ஜெகஜீவன் ராம் அவர்கள் மறைவிற்கு அவை முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்த இரங்கல் தீர்மானத்தோடு இணைந்து இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாகவும், என் சார்பாகவும் அன்னாரது குடும்பத்தினருக்கும், அவரது நண்பர்களுக்கும் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும், இரங்கலையும் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

1986 நவம்பர் 12]

திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல்சமத் : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவையின் முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்த பாபு ஜெகஜீவன் ராம் அவர்கள் மறைவு குறித்து இரங்கலைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் உணர்வோடு இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பில் நானும் இணைந்து கொள்கிறேன்.

பாபுஜி அவர்கள் இந்திய நாட்டினுடைய மிகப் பெரும் தலைவராகவும், நிர்வாகியாகவும் விளங்கியவர்கள். அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் பிறந்தார்களே தவிர, அந்தச் சமுதாயத்திற்கு மாத்திரம் தலைவராக செயல்பட்டவர்கள் அல்ல. இந்திய நடுவண் அரசில் எத்தனை அமைச்சரகங்கள் இருக்கின்றனவோ, அத்தனைத் துறைகளிலும் அவர்கள் சேவை ஆற்றக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்று, அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பைப் பெற்றபோதெல்லாம் அவர்கள் தன்னுடைய தனி முத்திரையைப் பதித்து, ஒரு மிகச் சிறந்த நிர்வாகியாக விளங்கினார்கள்.

17 ஆண்டுக் காலம் அவர்களைப் பார்க்கவும், அப்படிப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் எல்லாம் அவர்களுக்கு மரியாதை செலுத்தவும், அந்த நேரத்தில் எல்லாம் இரண்டொரு நிமிடமாவது அவர்களுடன் உரையாடவும், அமைச்சர் என்ற முறையில் அவர்கள் ஆற்றிய மிகச் சிறந்த சொற்பொழிவுகளையும், எதிர்க்கட்சிகளுடைய குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆதாரபூர்வமாக, சிறப்பான முறையில் அவர்கள் தந்த பதிலுரைகளையும் கேட்கக்கூடிய வாய்ப்பை நான் பெற்றிருந்தேன். பாராளுமன்றத்தில் 85 உறுப்பினர்களுடைய முழுமையான ஆதரவை, மரியாதையை பெற்ற மிகப் பெருந் தலைவராவார்கள். 85 என்று குறிப்பிடுவது குறைந்த அளவுள்ள உறுப்பினர்கள். அந்தச் சமுதாயத்தின் மொத்த மதிப்பிற்கும் உரிய வகையில் உள்ளன்பு பூர்வமான ஒரு தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு விளங்கியவர்கள் அவர்கள். [illegible] மிகச் சோதனையான காலத்தை எதிர்நோக்கி நின்றபோது மிகப் பொறுப்பான பதவிகளை வகித்து, வெற்றியைச் சேர்த்து நாட்டிற்கு வெற்றியை ஈட்டித் தந்த பெருமை அவர்களுக்கு உண்டு ; இவ்வளவு ஆற்றலும், அனுபவமும், படிப்பறிவும், நிர்வாகத் திறமையும் இருந்த ஒருவர், இந்த நாட்டின் ஜனாதிபதியாகவோ, பிரதம மந்திரியாகவோ சிறிது காலமாவது சேவை ஆற்றியிருந்தால் அது மிகச் சிறப்பான ஒன்றாக இருந்திருக்கும். அப்பேர்ப்பட்ட வாய்ப்பு இருந்தபோது, அது அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போனது இந்த நாட்டிற்கு ஏற்பட்ட அவமானமாகும் என்றே சொல்ல வேண்டும். அதை பாபுஜி அவர்கள் உள்ளமுருக ஒரு கட்டுரையின் வாயிலாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல்சமத்] [1986 நவம்பர் 12

அவர்களுக்குச் செலுத்தக்கூடிய உண்மையான அஞ்சலி, இனி ஒரு குடிமகன், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் பிறந்த குடிமகன்—ஒரு குடியிலே பிறந்த காரணத்தால்—வாய்ப்பிருந்தும், தகுதியிருந்தும், ஆற்றலிருந்தும் ஒரு பதவியைப் பெற முடியவில்லை என்ற ஒரு ஆதங்க நிலை எதிர்காலத்தில் ஏற்படாத வகையில், ஒரு சமுதாய அமைப்பைத் தோற்றுவிப்பது தான் அவர்களுக்குச் செலுத்தக்கூடிய உண்மையான மரியாதையாக இருக்கும். அவர்களது பிரிவால் வருந்தக்கூடிய அனைவருக்கும் என்னுடைய ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவை முன்னவர் அவர்கள் பாபுஜி என்று அனைத்து மக்களாலும் அன்போடு அழைக்கப்படுகிற பெருமகனார் மறைவு குறித்து முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை காந்தி-காமராஜ் தேசியக் காங்கிரஸ் சார்பாக நான் வழிமொழிகிறேன்.

என்னுடைய உணர்வை அதோடு இணைத்துக் கொள்கிற நேரத்திலே, அந்தப் பெருமகனார் ஆற்றிய பணிகளிலே சிலவற்றை இங்கே நான் நினைவுகூர்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். ஒன்றாக இருந்த காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தினுடைய இளைஞர் பிரிவுத் தலைவராக நான் இருந்த நேரத்திலே அவரைப் பல முறைகள் பல நிகழ்ச்சிகளுக்கு அழைக்கின்ற பெருமையையும் அந்த நேரம் அவரோடு உரையாடி உறவாடுகின்ற வாய்ப்பினையும் நான் பெற்றிருந்தேன்.

பாராளுமன்றத்திலே நான் உறுப்பினராக இருந்த நேரத்திலே அவரும் நானும் ஒரே அமைப்பாக ஜனதாவிலிருந்து பணியாற்றுகின்ற ஒரு நிலையைப் பெற்றேன். அவர்க்ள் பாராளுமன்றத்திலே ஆற்றுகின்ற பணிகள் எல்லோருடைய போற்றுதலுக்கும் உரியதாக இருக்கும். சிலவே சொல்லுவார், அதனைச் சிரிக்கச் சொல்லுவார் ; அவர் மெள்ளவே சொல்லுவார், ஆனால் எதிரியை வெல்லவே அதனைப் பயன்படுத்துவார். எந்த நேரமும் நிதானமாகப் பதில் அளித்து மற்றவர்கள் அதற்குப் பதில் இறுக்க முடியாத அளவுக்குச் சொற்களை வைப்பார். ஏனென்றால் வேறு பதில் அதற்கு இருக்க முடியாது. அந்த அளவுக்குத் தேர்ந்தெடுத்த சொற்களிலே கருத்துக்களை அமைத்துக் கொடுப்பதிலே அவர் வல்லவராக இருந்தார். கோப்புகளில் அவர் எழுதுவதிலே யாப்பு இலக்கணத்தை வகுத்துக் கொடுத்தவர் என்று அதிகாரிகள் வட்டாரத்தில் பேசுவது உண்டு.

அப்படிப்பட்ட பெருமகனார் ஒரே தொகுதியிலிருந்து தொடர்ந்து போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்ற பெருமை பெற்றார். பலர் அவ்வாறு பெற்றது உண்டு. ஆனால் அதிக அளவுக்குப் போட்டியிட்டு எல்லா நேரங்களிலும் வெற்றி பெற்றவர் என்ற வகையிலேயும் ஏறத்தாழ 31 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மத்திய அமைச்சராக இருந்தவர் என்ற வகையிலேயும் உலக சாதனைகள் பட்டியலில் அற்புதம் விளைவித்த அதிசய மனிதர் பாபு ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள்.

1986 நவம்பர் 12] [திரு. குமரி அனந்தன்]

ஆந்திராவிலே வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்பட்ட நேரத்திலே, அதைக் கணக்கிட்டு துயரைத் தணிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு அவரது தலைமையிலே அமைக்கப்பட்ட குழுவில் யானும் ஒரு உறுப்பினராக செல்கிற பேறு பெற்றபோது, மக்களுடைய துயரைக் கண்டு அவர் துடித்ததையும் துரித நடவடிக்கை எடுத்ததையும் பார்த்து நான் மனம் நெகிழ்ந்திருக்கிறேன்.

பாராளுமன்றத்திலே கேள்வி நேரத்திலே ஆங்கிலமும், இந்தியும் மட்டுந்தான் பயன்படுத்த வேண்டும், வேறு மொழிகள் பயன்படுத்தக் கூடாது என்று இருந்த நேரத்திலே தாய்மொழியாகிய தமிழுக்கும் பிற தாய் மொழிகளுக்கும் அந்த உரிமை வேண்டும், பெருமை வேண்டும் என்று நான் வாதிட்டு தமிழிலேயே தொடர்ந்து கேள்விகளைத் தொடுத்துக் கொண்டிருந்த நேரத்திலே எழுந்த பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு அவருடைய தலைமையிலே ஒரு குழு அமைத்து ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தது அப்போதிருந்த அரசாங்கம், அதிலே வாக்குமூலம் அளிப்பதற்கு என்னை அவர் அழைத்து அதிலே தாய்மொழிக்கு இன்ன இன்ன பெருமைகள் வேண்டுமென்று நான் அளித்த நியாயங்களைப் புரிந்து கொண்டு அவர் அளித்த தீர்ப்பு தான் இன்று அங்கீகரிக்கப்பட்ட அத்தனை தேசீய மொழிகளாகிய தாய் மொழிகளிலேயும் கேள்வி கேட்கலாம் என்ற உரிமையைப் பெற்றுத் தந்தவர் உத்தமர் பாபுஜி அவர்கள் என்பதை நான் நினைவுபடுத்த வேண்டும்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியதைப் போல ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவர், அரிசன், இந்த அகில இந்தியாவையும் ஆளுகின்ற பொறுப்புக்கு வர வேண்டுமென்ற காந்திஜியின் கனவு நனவாவதற்கு பக்கத்தில் வந்து கிட்ட நெருங்கி வந்த நேரத்திலே அது தட்டிப் போயிற்று. அது கிட்ட நெருங்கி வந்த நேரத்திலே ஜனதாக் கட்சி பாராளுமன்றக் குழுத் தலைவராக அவரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவரையே பிரதமராக [illegible]ங்கள் என்று வெளிப்படையாகவே டெல்லியிலே அறிக்கை வெளியிட்ட உறுப்பினராக அந்த நேரத்திலே பாராளுமன்றத்திலே நான் செயல்பட்டேன் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த அந்தப் பெருமனிதர், இந்தியக் குடியரசுத் துணைத் தலைவர் மறைந்த நேரத்திலே பயன்படுத்திய அந்தச் சொல்லையே இப்போது சொல்லவேண்டுமென்றால் அவர் ஒரு ஆற்றல் பெட்டகமாக இருந்தார். ஒரு ஆற்றல் பெட்டகமாக அவர் இருந்து ஆற்றிய பணிகள் சிறப்பாகவே இருந்தன.

[திரு. குமரி ஆனந்தன்] [1986 நவம்பர் 12

அவை முன்னவர் அவர்கள் சொல்கிற நேரத்திலே அவர் ஏற்ற பொறுப்புகள் எல்லாம் அவரைச் சிறப்புறச் செய்தன என்று சொன்னார்கள். அவர் உணவு அமைச்சராக இருந்த நேரத்திலே தான் பசுமைப் புரட்சியிலே வெற்றிக்கொடி நாட்டியது இந்தியா, விளைச்சலும் அமோகமாக இருந்தது. அவர் பாதுகாப்பு அமைச்சராக இருந்தபோதுதான் பங்களாதேஷ் போரிலே வெற்றிக்கொடி நாட்டியது இந்தியா. அவர் இரயில்வே அமைச்சராக இருந்த நேரத்திலேதான் விபத்துக்கள் இல்லாத காலம் கணக்கிடப்பட்டு பெருமைப்படுத்தப்பட்டது. அப்படி அவர் ஏற்ற பதவிகளிலே எல்லாம் சிறப்பாக இருந்தார். அவர் சிறப்பாக ஏற்பதற்கு இருந்த, அவருக்கு ஏற்ற பதவியாகிய பிரதமர் பதவி வருகிறபோது, அது கைநழுவிப் போயிற்று என்று நினைவுபடுத்தியதை நானும் உணர்வுப் பூர்வமாக ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

இன்று அந்தப் பெருமகனார் நம்மிடம் இல்லை. அவர் சாதுர்யமாக பணிகளை ஆற்றி வந்த நேரத்திலே ஒதுக்கப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உயர்வு வேண்டுமென்று பாடுபட்ட நேரத்திலே சமுதாயத்திலே ஒட்டு மொத்தமான மனமாற்றம் தேவையே தவிர மதமாற்றத்தாலே அதை ஏற்படுத்த முடியாது என்று உரத்த குரலிலே எடுத்துச் சொன்னார். அந்த மனமாற்றத்தை எல்லோரிடமும் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் நாம் பாபு ஜெகஜீவன் ராம் அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்த முடியும். இந்தியாவை ஆளுகிற ஒரு வாய்ப்பினை அவர்கள் பெறவில்லை என்றாலும், நம்முடைய நெஞ்சங்களை எல்லாம் ஆளுகிறவராக அன்றும், இன்றும் என்றும் இருந்துகொண்டு இருக்கிற அவருடைய உருவத்தை நெஞ்சத்திலே பதித்து அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தி அமைகிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

திரு. கே. முத்துவேல் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் நம்முடைய அவையினுடைய முன்னவர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்ட இரங்கல் தீர்மானத்தோடு, நான் சார்ந்திருக்கிற அகில இந்திய பார்வார்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பில் எங்களுடைய இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்வதற்கு முன்னால், நம்முடைய இந்தியத் துணைக் கண்டத்தினுடைய முன்னாள் துணைப் பிரதமர் பாபு ஜெகஜீவன் ராம் அவர்களை எல்லாத் தரப்பு மக்களும் பாபுஜி என்று செல்லமாகத்தான் அழைத்தார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்பேர்ப்பட்ட பாபுஜி, நம்முடைய இந்தியத் திருநாட்டினுடைய விடுதலைக்காகப் போராடிய தேசியத் தலைவர்களில் மாபெரும் விடுதலை வீரராக திகழ்ந்தார்கள் என்பதை நான் சொல்லித் தெரிய வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

1986 நவம்பர் 12] [திரு. கே. முத்துவேல்]

மத்திய அரசிலே அவர்கள் தொடர்ந்து அமைச்சராகப் பணி புரிந்து இருக்கின்றார்கள். அதிலும் குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய உடைமைகளுக்கு அவர்கள் ஒரு ஜீவனாக விளங்கினார்கள் என்பது நாம் எல்லோரும் அறிந்த ஒன்றாகும். அப்பேர்ப்பட்ட பாபு ஜெகஜீவன் ராம் அவர்கள் மறைவு குறித்து அல்லலுறும் அவருடைய குடும்பத்தினருக்கும், அவர்களுடைய நண்பர்களுக்கும், நான் சார்ந்திருக்கிற அகில இந்திய பார்வார்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பாக ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. கு. தமிழரசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் மறைந்த பாபுஜி அவர்களுக்கு இரங்கல் தெரிவித்து முன் மொழிந்து இருக்கின்ற தீர்மானத்தை இந்தியக் குடியரசுக் கட்சியின் சார்பில் நான் வழிமொழிந்து, பாபுஜி அவர்களுடைய சிறப்புகளைக் குறித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன்.

மறைந்த இந்தியத் துணைப் பிரதமர் பாபுஜி அவர்கள் 33 ஆண்டுக்காலம் மத்திய அமைச்சரவையிலே அமைச்சராக இருந்து இந்த தேசத்தின் வளர்ச்சிக்காக பெரும்பாடுபட்டவர்கள். மிகச் சிறந்த நிர்வாகி என்று அனைவராலும் பாராட்டப் பெற்றவர்கள். பேரறிஞர் அம்பேத்கார் அவர்களுக்குப் பிறகு, இந்தியாவிலே உள்ள 15 கோடி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பேரன்பையும், நல்லாதரவினையும் பெற்ற, செல்வாக்கு மிகுந்த தலைவர் அவர்கள். மத்தியிலே அவர்கள் பதவி வகிக்காத துறையே கிடையாது என்று சொல்கிற அளவிற்குப் பல்வேறு துறைகளை நிர்வகித்து சிறப்பு பெற்றவர்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு துறையிலே இருந்த போதும், அந்தத் துறையிலே பல புதுமைகளை, பல புதியதிட்டங்களை உருவாக்கிக் காட்டியவர்கள். இரயில்வே துறையிலே இருந்தபோது, இரயில்வே துறையில் பெரும் மாறுதல்களைச் செய்து காட்டியவர்கள். இராணுவத் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது, பங்களா தேசத்தை உருவாக்கிக் காட்டியவர்கள். இந்தியாவிலே கடுமையான உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது, உணவு அமைச்சராக பொறுப்பேற்று, சமாளித்துக் காட்டியவர்கள். இப்படி தொட்ட துறைகளிலே எல்லாம் அவர்களுக்கே உரிய தனித்தன்மையோடு சிறந்து விளங்கியவர் பாபுஜி அவர்கள்.

அவர்கள் மிகச் சிறந்த பகுத்தறிவுவாதியாக விளங்கினார்கள். அது மட்டுமல்ல, திராவிட இயக்கங்களுக்கு வட இந்தியாவிலே என்றைக்கும் உற்ற தோழராக இருந்து அவர்கள் செயல்பட்டார்கள். தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்களுக்கு நெருங்கிய நண்பராக இருந்து ஆலோசனைகளை வழங்கிக் கொண்டு இருந்த முதுபெரும் தலைவராக அவர்கள் விளங்கினார்கள்.

[திரு. கு. தமிழரசன்] [1986 நவம்பர் 12

ஆறு முறை ஒரே தொகுதியிலே போட்டியிட்டு வெற்றிபெறுவது என்றால், அது சாதாரண விஷயம் அல்ல. ஒரு முறை போட்டியிட்டுவிட்டு மறுமுறை நாம் தொகுதிக்குப் போகிற போது எவ்வளவோ சிரமங்களைக் காண்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் தொடர்ந்து ஆறு முறை ஒரே தொகுதியிலே போட்டியிட்டு பல்வேறு இயக்கங்களின் சார்பாக அவர்கள் போட்டியிட்டாலும்—மகத்தான மக்கள் ஆதரவு உள்ளவராக அவர்கள் விளங்கினார்கள் ; அவர்கள் தொடர்ந்து வெற்றி பெற்றார்கள்.

அவர்கள் இந்தியாவினுடைய பிரதமராக வருவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு உருவாகியபோது, நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், பாபுஜி அவர்கள் பிரதமராக வருவதற்கு தம்முடைய நல்லாதரவைத் தந்தார்கள். நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பாபுஜி அவர்கள் மீது பேரன்பு கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். எனவேதான் சென்னையிலே தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய சிலையை வைத்து, அதைத் திறப்பதற்கு தகுதி வாய்ந்தவர்கள் யார் என எண்ணியபோது, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், பாபு ஜெகஜீவன் ராம் அவர்களை அழைத்து தந்தை பெரியார் சிலையைத் திறக்க வைத்தார்கள்.

பாபுஜி அவர்கள் 6—7—1986 அன்று மறைந்த போது, 10—7—1986-ல் எங்கள் இயக்கம் நடத்திய இரங்கல் கூட்டத்திற்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வந்து, பங்கு கொண்டு, பாபுஜி அவர்களுடைய படத்தைத் திறந்து வைத்து பெருமைப்படுத்தினார்கள்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பாபுஜியினுடைய மறைவு ஒரு மிகப் பெரிய இழப்பாகும். பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் பாபுஜி மீது மிக அளவு கடந்த நம்பிக்கையை வைத்திருந்தார்கள். அவர்கள் எந்த அளவுக்கு நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்கள் என்றால், இந்தியாவின் மிகப் பெரிய தலைவலியாக இருந்து கொண்டிருக்கிற பஞ்சாப் பிரச்சனையில் ஒரு தீர்வு காணவேண்டும் என்று பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் விரும்பியபோது, இதற்குத் தீர்வு சொல்வதற்கு ஒரே தகுதியுடைய தலைவர், பாபுஜி அவர்கள்தான் என்று நினைத்து தேசிய ஒருமைப்பாடு குழுவிற்கும், பஞ்சாப் பிரச்சனை குறித்து தீர்வு காண்பதற்கு அமைக்கப்பட்ட குழுவிற்கும், பாபுஜி அவர்களைக் கடைசி நேரத்திலே பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் தலைவராக நியமித்தார்கள். நேருவின் மந்திரி சபையிலும், பின்னர் சாஸ்திரியின் மந்திரி சபையிலும், அதற்குப் பின்னர் இந்திரா காந்தியின் மந்திரி சபையிலும், அதற்குப் பின்னர் மொரார்ஜியின் மந்திரி சபையிலும் தொடர்ந்து பல்வேறு பொறுப்புகளை வகித்தவர்கள். இந்தியாவின் மிகப்பெரிய ஒரு தலைவராக பாபுஜி அவர்கள் விளங்கிய போது அவர்கள் ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவர் என்ற காரணத்தால் ஒவ்வொரு நாளும் சமுதாயக் கொடுமைகளை சந்தித்துக் கொண்டு இருந்தார்கள் என்ற வேதனையை நாம் மறந்து விட முடியாது.

1986 நவம்பர் 12] [திரு. கு. தமிழரசன்]

அவர்கள் இந்த நாட்டின் இராணுவ அமைச்சராக இருந்த போது—உலகத்தின் 6-வது இராணுவமாகிய நம்முடைய இராணுவத்தின் அமைச்சராக இருந்தபோது—பீகாரில் சம்பூரானந்த் என்பவருடைய சிலையை அவர்கள் திறந்து வைத்தபோது, இது தாழ்த்தப்பட்டவரால் திறந்துவைக்கப்பட்டதால் தீட்டுப்பட்டு விட்டது என்று ஜாதிய மனப்போக்கு உள்ளவர்கள்—அவர்கள் இராணுவ அமைச்சராக இருந்தும்—அவர்களை அவமானப்படுத்தும் வகையில் காசியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வந்து அதைக் கழுவிய கதையை நாம் மறந்து விட முடியாது. அவர்கள் பிரதமராக வரமுடியவில்லை, ஜனாதிபதியாக வரமுடியவில்லை என்று நாம் வருந்துவதற்குக் காரணமே இந்தப் பின்னணிதான். எவ்வளவு பெரிய பொறுப்பில் இருந்தாலும் அவர்கள் ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவர் என்ற காரணத்தால் இந்த நாட்டின் ஜாதீயக் கொடுமைகளுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் உள்ளாகிக் கொண்டு இருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு மாபெரும் மனிதருடைய மறைவு இந்திய தேசத்திற்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் மிகப்பெரிய இழப்பாகும். அவர்களுடைய மறைவுக்கு மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்த இரங்கல் தீர்மானத்தின் பேரில் இந்திய குடியரசுக் கட்சியின் சார்பில் நானும் என்னுடைய இரங்கலைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்களும், மற்ற கட்சித் தலைவர்களும் தெரிவித்த இரங்கல் கருத்துக்களோடு என்னுடைய கருத்தையும் இணைத்துக் கொள்கிறேன்.

பாபு ஜெகஜீவன் ராம் அவர்கள் தமிழ் நாட்டின் மீதும், தமிழ் மக்கள் மீதும் அதிக அன்பையும், பாசத்தையும் வைத்து இருந்தவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்றைக்கு மறைந்து விட்டார்கள். அவர்களுடைய நீண்ட வாழ்க்கையை நாம் எல்லாம் பாடமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மறைந்த பாபுஜி அவர்களுடைய நினைவுக்கு ஏற்ப தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும் முகத்தான் பேரவை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நின்றதன் மூலம் தீர்மானம் ஒருமனதாக நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மறைந்த பெரியவருக்கு மரியாதை தெரிவிக்கும் வகையில் பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் ஒத்திவைக்கப் பெறுகின்றன.

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (13–11–1986) காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை முற்பகல் 10-48 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

3. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

1. மதுரை மாவட்டம், நத்தம் மற்றும் வேடசந்தூர் தாலுக்காகளைச் சேர்ந்த சில கிராமங்களை தானமாக கொடுக்கப்பட்ட கிராமங்களாக அறிவிப்பது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 8—11—1985ஆம் நாளிட்ட 819ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கை [தமிழ்நாடு 1958ஆம் ஆண்டு பூதான இயக்கச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 15/1958) 28(4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

2. சென்னை 'ஸ்பிக்' நிறுவனத்திலிருந்து தூத்துக்குடி அல்காலி கெமிக்கல்ஸ் மற்றும் பெர்டிலைசர்ஸ்க்கு விற்கப்படும் அம்மோனியாவுக்கு விதிக்கப்படும் வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து வணிகவரிகள் மற்றும் சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 16—12—1985ஆம் நாளிட்ட 1101ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].

3. பம்மல், சங்கரா சுகாதார மையத்தினால் விற்கப்படும் பரிசுச் சீட்டுகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து வணிக வரிகள்—சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 3—3—1986-ஆம் நாளிட்ட 213-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

4. தமிழ்நாடு 1986ஆம் ஆண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் (நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களின் தகுதி) விதிகளை வகுப்பது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 4—3—1986ஆம் நாளிட்ட 150ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை[தமிழ்நாடு 1958ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 199(2) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

5. மதுரை மாவட்டம் மேலூர் தாலுகாவைச் சேர்ந்த சில கிராமங்களை தானமாக கொடுக்கப்பட்ட கிராமங்களாக அறிவிப்பது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 27—11—1985 ஆம் நாளிட்ட 858ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1958ஆம் ஆண்டு பூதான இயக்கச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 15/1958) 28(4) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].

6. குன்னூர் மற்றும் கோயம்புத்தூர் ஏல மையங்களில் விற்கப்படும் தேயிலைக்கு சலுகை முறையில் வரிவிதிப்பது குறித்து வணிக வரிகள்—சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 22—11—1985-ஆம் நாளிட்ட 1064-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].

7. வணிக வரிகள்—சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 16—6—1982-ஆம் நாளிட்ட II (1) /CT & RE/181/82, எண் அறிவிக்கையினை நீக்கம் செய்வது குறித்து வணிக வரிகள்—சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 12—11—1985-ஆம் நாளிட்ட 1043-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன்வைக்கப்பெற்றது].

8. செங்கற்பட்டு, ராமகிருஷ்ணா மிஷனுக்கு விற்கப்படும் கட்டிட சாமான்கள், எழுதுபொருள் வகைகள் போன்றவற்றிற்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து வணிகவரிகள்—சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 12—11—1985 ஆம் நாளிட்ட 1042 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].

9. கொப்பரை தேங்காய்க்கு வரிவிதிப்பிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து வணிக வரிகள்—சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 11—3—1986 ஆம் நாளிட்ட 244 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

10. சென்னை புற்றுநோய் நிலையத்திற்கு (WIA) விற்கப்பட்ட பேருந்து வண்டிக்கு சலுகை முறையில் விற்பனை வரிவிதிப்பது குறித்து வணிக வரிகள்— சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 5—3—1986 ஆம் நாளிட்ட 223 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

11. தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு நகராட்சி மன்றங்கள் (துணைத் தலைவர் தேர்தல் நடத்துதல்) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து நகராட்சி நிர்வாகம்—குடிநீர் வழங்கு துறையின் 3—3—1986 ஆம் நாளிட்ட 275-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920) 304(2) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

12. தேர்தல் பணியை முன்னிட்டு நகர எல்லைக்கு வெளியே பணியிலமர்த்தப்படும் தேர்வாளர்களுக்கு வாக்குச் சீட்டுகள் அளிப்பது குறித்து நகராட்சி நிர்வாகம்—குடிநீர் வழங்கு துறையின் 17—2—1986 ஆம் நாளிட்ட 229 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920 304(2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].

13. தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு நகராட்சி மன்றங்கள் (தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள் தேர்தல் நடத்துதல்) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து நகராட்சி நிர்வாகம்—குடிநீர் வழங்கல் துறையின் 26—3—1986 ஆம் நாளிட்ட 401-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை[தமிழ் நாடு 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920) 304 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

14. தமிழ்நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கைகள் வரிச் சட்டத்தின் அட்டவணை II-ல் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வணிகவரிகள்—சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 27—3—1986 ஆம் நாளிட்ட 294-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கைகள் வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1939) 16(4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

15. தமிழ்நாடு 1985 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கைகள் வரி (மூன்றாவது திருத்த) சட்டத்தின் வழிவகைகள் அமுலுக்கு வரும் தேதியினை அறிவிப்பது குறித்து, வணிக வரிகள்—சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 26—3—1986 ஆம் நாளிட்ட 288 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கைகள் வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1939 16(4) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

16. அழுத்தப்பெற்ற நிலக்கரி மற்றும் விளையாட்டு சாதனங்களுக்கு வரி விதிப்பதிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து வணிகவரிகள்—சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 26—3—1986 ஆம் நாளிட்ட 262 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

17. குத்தகை மற்றும் வாடகைக்கு விடப்படும் பொருட்களுக்கு வரிவிதிப்பது குறித்து வணிகவரிகள்—சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 26—3—1986 ஆம் நாளிட்ட 289 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

18. தமிழ்நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கைகள் வரிச் சட்டத்தில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வணிகவரிகள்—சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 1—4—1986 ஆம் நாளிட்ட 304 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கைகள் வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1939) 16(4) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

19. திருத்தணி நகரியக் குழுவினை அமைப்பது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 25—7—1985 ஆம் நாளிட்ட 581 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 35/1958) 199(2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].

20. [illegible]ராங்கன்னி நகரியக் குழு அமைப்பது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 25—7—1985 ஆம் நாளிட்ட 583-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 199(2) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

21. புகளூர், தமிழ்நாடு காகித ஆலை நகரியக் குழு அமைப்பது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 25—7—1985 ஆம் நாளிட்ட 585 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 199(2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].

[1986 நவம்பர் 12

22. மறைமலைநகர் நகரியக் குழு அமைப்பது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 25—7—1985 ஆம் நாளிட்ட 586 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 199(2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

23. தர்மபுரி மாவட்டம், மாத்தூர் தனி வட்டாரவளர்ச்சி பகுதி அமைப்பது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 25-7-1985 ஆம் நாளிட்ட 578 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 199(2) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

24. வட ஆற்காடு மாவட்டம், ஜோலார்பேட்டைக்கு தனி வட்டார வளர்ச்சிப் பகுதி அமைப்பது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 25—7—1985 ஆம் நாளிட்ட 579 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 199(2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].

25. தர்மபுரி மாவட்டம், காரியமங்கலத்திற்கு தனி வட்டார வளர்ச்சிப் பகுதி அமைப்பது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 9—9—1985 ஆம் நாாளிட்ட 698 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 199(2) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

26. வட ஆற்காடு மாவட்டம் ஐவ்வாது மலைக்கு தனி வட்டார வளர்ச்சிப் பகுதி அமைப்பது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 29—7—1985 ஆம் நாளிட்ட 598 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 199(2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

27. தமிழ்நாடு 1985 ஆம் ஆண்டு மயக்க மருந்துகள் விதிகள் வகுப்பது குறித்து மதுவிலக்கு—ஆயத்தீர்வைத் துறையின் 14—11—1985 ஆம் நாளிட்ட 1215 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [1985 ஆம் ஆண்டு மயக்க மருந்துகள் மற்றும் வசிய முறை துயில் மருந்துப் பொருட்கள் சட்டத்தின் (மத்திய சட்டம் 61/1985) 78(3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

1986 நவம்பர் 12]

(28) தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு மது (உரிமம் மற்றும் அனுமதி) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து மது விலக்கு—ஆயத் தீர்வைத் துறையின் 15—10—1985 ஆம் நாளிட்ட 1086 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1937) 54(3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].

(29) தமிழ்நாடு வேளாண்மை பல்கலைக் கழகத்திற்கு சொந்தமான வண்டிகளுக்கு சலுகைமுறையில் வரிவிதிப்பது குறித்து உள்துறையின் 13—3—1986 ஆம் நாளிட்ட 637 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்டத்தின் [தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1974) 25(2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன்வைக்கப் பெற்றது].

(30) பயணிகள் பேருந்து ஓட்டுநர்களுக்கு கூடுதல் மேல்வரி விதிப்பது குறித்து உள்துறையின் 13—3—1986 ஆம் நாளிட்ட 658 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1974) 25(2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(31) திருவள்ளுவர் போக்குவரத்துக் கழகத்தினரால் நடத்தப்படும் 270 தடப் பேருந்துகளுக்கு செலுத்தக் கூடிய கூடுதல் மேல்வரியினை ரத்து செய்வது குறித்து உள்துறையின் 3-3-1986 ஆம் நாளிட்ட 520 ஆம் எண் அரசணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1974) 25(2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(32) பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு சொந்தமான வண்டிகளுக்கு சலுகை முறையில் வரிவிதிப்பது குறித்து உள்துறையின் 5—3—1986 ஆம் நாளிட்ட 556 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1974) 25(2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(33) தமிழ்நாடு 1985 ஆம் ஆண்டு சாராய (சில்லரை விற்பனைக் கடைகள்) விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து மதுவிலக்கு—ஆயத்தீர்வைத் துறையின் 6—3—1986 ஆம் நாளிட்ட 268 ஆம் எண் அரசணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1937) 54(3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].

[1986 நவம்பர் 12

(34) தமிழ்நாடு 1940 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து உள்துறையின் 21—1—1986 ஆம் நாளிட்ட 144 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 4/1939) 133 (1) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(35) தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு மாநில போக்குவரத்து மேல் முறையீட்டு தீர்ப்பாய விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து உள்துறையின் 24—4—1985 ஆம் நாளிட்ட 1017 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 4/1939) 133(1) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(36) மதுரை மாவட்டம், நத்தம் தாலுகாவைச் சேர்ந்த சில கிராமங்களை தானமாக கொடுக்கப்பட்ட கிராமங்களாக அறிவிப்பது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 9—4—1985 ஆம் நாளிட்ட 276 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு பூதான இயக்கச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 15/1958) 28(4) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(37) அறிவிக்கப்பட்ட அங்காடிப் பகுதியிலிருந்து சில கிராமங்களை நீக்குவது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 6—3—1986 ஆம் நாளிட்ட 337 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29(4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(38) நாகர்கோயில், நேசமணி போக்குவரத்துக் கழகத்திற்குச் சொந்தமான பயணிகள் பேருந்துகளுக்கு விதிக்கக் கூடிய கூடுதல் மேல் வரியினை ரத்து செய்வது குறித்து உள்துறையின் 2—4—1986 ஆம் நாளிட்ட 889 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1974) 25(2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(39) கோயம்புத்தூர் மற்றும் பெரியார் மாவட்டங்களில் வாங்க மற்றும் விற்கப்படும் பனை வெல்லத்தினை கட்டுப்பாட்டு வரம்பிற்குள் கொண்டு வருவது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 5—3—1986 ஆம் நாளிட்ட 328 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29(4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

1986 நவம்பர் 12]

(40) கோயம்புத்தூரின் அறிவிக்கப்பட்ட அங்காடிப் பகுதியிலிருந்து சில கிராமங்களை நீக்குவது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 6—3—1986 ஆம் நாளிட்ட 336 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29(4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(41) தமிழ்நாடு 1967 ஆம் ஆண்டு சந்தன கட்டைகள் இடமாற்று விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வன-மீனளத் துறையின் 3—7—1985 ஆம் நாளிட்ட 665 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1882 ஆம் ஆண்டு வனச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1882) 64-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(42) விளையாட்டு சாதனங்களுக்கு விற்பனை வரியில் இருந்து விலக்களிப்பது குறித்து வணிக வரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 25—4—1986 ஆம் நாளிட்ட 394 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(43) மின்சக்தி பொருத்தப்பட்டு விற்கப்படும் சைக்கிள் ரிக்‌ஷாக்களுக்கு விதிக்கக் கூடிய வரியினை 15 சதவீதத்திலிருந்து 3 சதவீதமாக குறைப்பது குறித்து வணிக வரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 30—4—1986 ஆம் தேதியிட்ட 414 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(44) தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் ஒன்றியக் குழுக்கள் (மகளிர் மற்றும் பழங்குடியினர் மற்றும் மலைவாழ் மக்கள் சேர்ந்து கொள்ளும் விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 17—3—1986 ஆம் நாளிட்ட 182 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 199(2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(45) 12—7—1972 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு அரசிதழின் பிரிவு 1-ல் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கையில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 6—3—1986 ஆம் நாளிட்ட 338 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29(4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(46) இந்திய அரசின் சார்பாக இலங்கைக்கு இந்திய மாநில வாணிபக் கழகத்தினரால் ஏற்றுமதி செய்யும் பொருட்டு எந்த ஒரு விற்பனையாளராலும் விற்கக்கூடிய பொருட்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து வணிக-வரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 11–4–1986 ஆம் நாளிட்ட 345 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(47) வேளண்டவலத்தில் உள்ள சோதனைச் சாவடியினை பிச்சானூர் கிராமத்தில் புதிய இடத்திற்கு இடமாற்றம் செய்வது குறித்து வணிகவரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 15–4–1986 ஆம் நாளிட்ட 350 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(48) 60 நாட்டு செக்குகள் விற்பனையாளர்கள் செலுத்தக் கூடிய வரியினை ரத்து செய்வது குறித்து வணிக வரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 3–2–1986 ஆம் நாளிட்ட 133 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(49) 11–12–1980 ஆம் நாள் வரை விற்பனை செய்யப்பட்ட மின் பாதுகாப்பு சாதனத்திற்கு விதிக்கக் கூடிய விற்பனை வரியினை ரத்து செய்வது குறித்து வணிக வரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 9–1–1986 ஆம் நாளிட்ட 39 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(50) தமிழ்நாடு 1968 ஆம் ஆண்டு மரக்கட்டைகள் இடமாறுபாட்டு விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து வன-மீனளத் துறையின் 25–2–1986 ஆம் நாளிட்ட 156 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1882 ஆம் ஆண்டு வனச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1882) 64-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(51) அறிவிக்கப்பெற்ற அங்காடிகள் பகுதியிலிருந்து ஈரோடு, கொடுமுடி மற்றும் சிவகிரி அங்காடிகளை நீக்கம் செய்வது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 7–1–1986 ஆம் நாளிட்ட 49 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29(4) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(52) தமிழ்நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து மதுவிலக்கு-ஆயத்தீர்வைத் துறையின் 24–4–1986 ஆம் நாளிட்ட 494 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1937) 54(3) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(53) தமிழ்நாடு 1962 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 1–4–1986 ஆம் நாளிட்ட 621 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29(4) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(54) திரைப்படத் தொழில் சாதனப் பொருட்களை குத்தகை மற்றும் வாடகைக்கு விடுவதற்கு விதிக்கப்படும் வரியினை ரத்து செய்வது குறித்து வணிக வரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 17–4–1986 ஆம் நாளிட்ட 366 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(55) [illegible]பிக்கப்பெற்ற அங்காடிப் பகுதியிலிருந்து சில கிராமங்களை நீக்குவது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 6–[illegible]1986 ஆம் நாளிட்ட 349 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29(4) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(56) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், தோகைமலைக்கு தனி வட்டார வளர்ச்சிப் பகுதியினை அமைப்பது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 23–7–1985 ஆம் நாளிட்ட 571 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 199(2) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(57) மதுரை மாவட்டம், காடமலைக்குண்டிற்கு தனி ஊராட்சி வட்டார வளர்ச்சிப் பகுதியினை அமைப்பது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 23–7–1985 ஆம் நாளிட்ட 572 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 199(2) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(58) தர்மபுரி மாவட்டம், கரிமங்கலத்திற்கு ஓர் தனி வட்டார வளர்ச்சிப் பகுதியினை அமைப்பது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 25–7–1985 ஆம் நாளிட்ட 580 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 199(2) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(59) தமிழ்நாடு 1940 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து உள்துறையின் 21–1–1986 ஆம் நாளிட்ட 147 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 4/1939) 133(1) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(60) பரிசுச் சீட்டு விற்பனைக்கு விற்பனை வரி விதிப்பது குறித்து வணிக வரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 14–5–1986 ஆம் நாளிட்ட 465 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(61) சென்னையிலுள்ள தமிழ்நாடு கூட்டுறவு எண்ணெய் வித்துக்கள் வளர்ப்போர்கள் இணையத்தினரால் விற்கப்படும் எண்ணெய் வித்துகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து வணிக வரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 30–4–1986 ஆம் நாளிட்ட 416 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(62) உருளைக்கிழங்கைப் பொறுத்தமட்டில் மதுரை மாவட்டத்தினை அறிவிக்கப் பெற்ற அங்காடிப் பகுதியாக அறிவிப்பது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 26–3–1986 ஆம் நாளிட்ட 551 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29(4) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(63) எச். ஐ. வி. நூற்பு எண்ணெய்க்கு தேவையான கச்சாப் பொருட்களின் விற்பனைக்கு சலுகை முறையில் விற்பனை வரி விதிப்பது குறித்து வணிக வரிகள்-சமய அறக் கட்டளைகள் துறையின் 22–5–1986 ஆம் நாளிட்ட 485 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(64) தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட வெளிநாட்டு சாராவிகள் (தயாரிப்பு) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து மதுவிலக்கு-ஆயத் தீர்வைத் துறையின் 24–4–1986 ஆம் நாளிட்ட 495 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1937) 54(3) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(65) தமிழ்நாடு 1957 ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் வரன்முறை விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து உள்துறையின் 24–2–1986 ஆம் நாளிட்ட 451 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1955 ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் (வரன்முறை) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 9/1955) 10 (3) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(66) தமிழ்நாடு 1955 ஆம் ஆண்டு வேளாண் வருமானவரி விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வருவாய்த் துறையின் 8–4–1986 ஆம் நாளிட்ட 466 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1955 ஆம் ஆண்டு வேளாண் வருமான வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1955) 61 (3) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(67) தமிழ்நாடு 1954 ஆம் ஆண்டு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைய விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து பணியாளரமைப்பு-நிர்வாகச் சீர்திருத்தத் துறையின் 13–5–1986 ஆம் நாளிட்ட 512 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 320(5) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(68) சில இனங்களில் விற்பனைக்காக எந்த ஒரு விற்பனையாளரும் செலுத்தக் கூடிய வரியினை குறைத்தல் மற்றும் விலக்களித்தல் குறித்து வணிக வரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 17–3–1986 ஆம் நாளிட்ட 253 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

[1986 நவம்பர் 12

(69) திருச்சிராப்பள்ளி விமான நிலையத்தில் சுங்கவரி விலக்களிக்கப்பட்ட கடை மூலம் இந்திய சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தினரால் விற்கப்படும் பொருட்களுக்கு செலுத்தக் கூடிய வரியில் இருந்து விலக்களிப்பது குறித்து வணிக வரிகள்—சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 14—5—1986 ஆம் நாளிட்ட 466 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(70) சென்னை, இந்திய புளூகிராஸ் சங்கத்தினருக்கு சொந்தமான 8917 எண்ணுள்ள ஆம்புலன்ஸ் வண்டிக்கு (புதிய ஸ்டான்டர்டு-20) சலுகை முறையில் வரிவிதிப்பது குறித்து உள்துறையின் 3—3—1986 ஆம் நாளிட்ட 521 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1974) 25 (2) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(71) தமிழ்நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு குடிசை மாற்று வாரியப் பணி விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து வீட்டுவசதி நகர்ப்புற வளர்ச்சித் துறையின் 11—4—1984 ஆம் நாளிட்ட 315 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு குடிசைப் பகுதிகள் (மேம்பாடு மற்றும் அகற்றுதல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 11/1971) 72 (2) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(72) காவல்துறை வண்டிகள் தகுதி சான்றிதழ் பெறுவதிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து உள்துறையின் 12—2—1986 ஆம் நாளிட்ட 307 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை]1939ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் (மத்திய சட்டம் 4/1939) 133 (1) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(73) கூட்டுறவுச் சங்கங்களினால் விற்கப்படும் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட சமையல் எண்ணெய்க்கு விதிக்கக்கூடிய விற்பனை வரி மற்றும் மேல்வரியினை ரத்து செய்வது குறித்து வணிகவரிகள்—சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 2—6—1986 ஆய நாளிட்ட 535 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(74) உதகமண்டலம் பந்தய மைதானத்தில் நடைபெறும் அனைத்து பந்தயங்களுக்கும் சலுகை முறையில் வரிகள் விதிப்பது குறித்து வணிக வரிகள்—சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 11—4—1986 ஆம் நாளிட்ட 348-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1935-ஆம் ஆண்டு பந்தய வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 20/1935) 10 (4) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

1986 நவம்பர் 12]

(75) மைசூர், உதகமண்டலம், பெங்களூர் ஹைதராபாத், பம்பாய், பூனா மற்றும் கல்கத்தா ஆகிய இடங்களில் நடைபெறும் பந்தயங்களுக்கு சென்னை கிண்டி பந்தய மைதானத்தில் கட்டப்படும் பந்தயங்களுக்கு வரிவிதிப்பது குறித்து வணிகவரிகள் சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 1—4—1986 ஆம் நாளிட்ட [305ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை தமிழ்நாடு 1935ஆம் ஆண்டு பந்தய வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 20/1935) 10 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(76) ஏனைய மையங்களில் நடை பெறும் பந்தயங்களுக்காக கிண்டி பந்தய மைதானத்தில் கட்டப்படும் இடைப் பந்தயங்களுக்கு வரிவிதிப்பது குறித்து வணிகவரிகள்—சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 11—4—1986 ஆம் நாளிட்ட 347 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ் நாடு 1935 ஆம் ஆண்டு பந்தயச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 20/1935) 10 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(77) தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வடிசாலை விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்த மதுவிலக்கு—ஆயத்தீர்வைத் துறையின் 2—5—1986ஆம் நாளிட்ட 514 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1937) 54 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(78) தமிழ்நாடு 1940 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து உள்துறையின் 11—4—1986-ம் நாளிட்ட 974 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [1939ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் (மத்திய சட்டம் 4/1939) 133 (1) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(79) தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஓய்வூதிய விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து பொதுத்துறையின் 8—5—1986ஆம் நாளிட்ட 974 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1957-ம் ஆண்டு ஊதியங்கள் வழங்கல் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 20/1951) 14 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(80) தமிழ்நாடு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் (மகளிர் மற்றும் பழங்குடியினர் மற்றும் மலைச்சாதியினர் உறுப்பினர்கள் தேர்வு) விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 29-4-1986 ஆம் நாளிட்ட 329 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1958ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 199 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

[1986 நவம்பர் 12

(81) 1964 ஆம் ஆண்டு மேலாண்மை மற்றும் மதநிறுவனங்கள் சொத்துக்களை பாதுகாத்தல் விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வணிகவரிகள்— சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 3–6–1986 ஆம் நாளிட்ட 544 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய மற்றும் அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 22/1959) 116 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(82) தமிழ்நாடு 1962 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 28–4–1986 ஆம் நாளிட்ட 859 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(83) மதுரை மாவட்டத்தை மதுரை மற்றும் அண்ணா மாவட்டங்களாக இரண்டாக பிரிப்பது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 10–9–1985 ஆம் நாளிட்ட 703 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 18/1958) 14 (3) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(84) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை இராமநாதபுரம், பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் மற்றும் காமராஜர் என மூன்று மாவட்டங்களாகப் பிரிப்பது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 10–9–1985 ஆம் நாளிட்ட 705 ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 18/1958) 14 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(85) தமிழ்நாடு 1986 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கைகள் வரி (மூன்றாவது திருத்தச்) சட்டம் அமுலுக்கு வரும் தேதியினை அறிவிப்பது குறித்து வணிகவரிகள் சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 20–6–1986 ஆம் நாளிட்ட 615-ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 19[illegible] ஆண்டு கேளிக்கைகள் வரிச்சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1939) 16 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.

(86) ஓடைப்பட்டி, தேனீ வழித்தடத்தில் ஓடும் மதுரை, திருவாளர் பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு சொந்தமான டி. என். எம். 5337 எண்ணுள்ள பயணிகள் பேருந்திற்கு செலுத்தக்கூடிய வரி மற்றும் கூடுதல் வரியினை ரத்து செய்வது குறித்து உள்துறையின் 16–6–1986 ஆம் நாளிட்ட 1498-ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1974) 25 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

1986 நவம்பர் 12]

(87) சென்னை நகரம் மற்றும் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் போக்குவரத்து உபயோகத்தில் அல்லாத வண்டிகளுக்கு அரசுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மூலம் வரி வசூலிப்பது குறித்து உள்துறையின் 5–5–1986 ஆம் நாளிட்ட 1137 ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1974) 25 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(88) தமிழ்நாடு 1957-ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் (ஒழுங்கு முறை) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து உள்துறையின் 16–6–1986-ஆம் நாளிட்ட 1497-ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1955-ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் (ஒழுங்குமுறை) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு) சட்டம் 9/1955) 10 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(89) தமிழ்நாடு 1957-ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் (ஒழுங்கு முறை) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து உள்துறையின் 16–10–1985-ஆம் நாளிட்ட 2575-ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1957-ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் (ஒழுங்குமுறை) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 9/1955] 10 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(90) தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கைகள் வரி விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து வணிகவரிகள்—சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 30–4–1986-ஆம் நாளிட்ட 420-ம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கைகள் வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1939) 16 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(91) சென்னை குதிரைப் பந்தயத்திற்காக ஒருமுக வரி மற்றும் [illegible]ந்தகப் பதிவாளர் வரி ஆகியவற்றை குறைப்பது குறிந்து [illegible]வெளியிடப்பட்ட ஆணையினை தொடர்ந்து நீடிக்கச் செய்வது குறித்து வணிகவரிகள்—சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 30–10–1984-ஆம் நாளிட்ட 1194-ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1935-ஆம் ஆண்டு பந்தய வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 20/1935) 10 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(92) வேளாண்மைத் துறையின் 25–7–1983-ஆம் நாளிட்ட II (2)/ஏ. ஜி./4573/83-ஆம் எண்ணுள்ள அறிவிக்கையில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 3–7–1986 ஆம் நாளிட்ட 1301-ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட

அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளை பொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(93) தமிழ்நாடு 1978-ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் தலைவர் மற்றும் ஊராட்சிகள் தலைவர்கள் மற்றும் உறுப்பினர்கள் தேர்வு நடைமுறை) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து ஊரகவளர்ச்சித் துறையின் 8–1–1986 ஆம் நாளிட்ட 16-ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 199 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(94) தமிழ்நாடு 1986-ஆம் ஆண்டு மகளிர் மற்றும் தாழ்த்தப் பட்டோர் மற்றும் மலைச்சாதியினர் உறுப்பினர்கள் தேர்ந்து கொள்ளுதல்) விதிகளை வகுப்பது குறித்த ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 21–5–1986-ஆம் நாளிட்ட 396-ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 199 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

(95) தமிழ்நாடு 1978-ஆம் ஆண்டு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் (துணைத் தலைவர் தேர்தல்) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 22–5–1986-ஆம் நாளிட்ட 404-ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 199 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

(96) தமிழ்நாடு 1978-ஆம் ஆண்டு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் (துணைத் தலைவர் தேர்தல்) விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 27–5–1986-ஆம் நாளிட்ட 425-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 199 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

(97) தமிழ்நாடு 1978-ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் ஒன்றியக் குழுக்கள் (துணைத் தலைவர் தேர்தல்) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின்19–4–1986ஆம் நாளிட்ட 302-ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 199 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

98. தமிழ்நாடு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் (மகளிர் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்டோர் மற்றும் மலைச்சாதியினர் தேர்ந்து கொள்ளுதல்) விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 19–4–1986ஆம் நாளிட்ட 303ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 199 (2) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது).

99. மதுரை மாவட்டம், நத்தம் தாலுக்காவைச் சேர்ந்த சில கிராமங்களை தானமாக கொடுக்கப்பட்ட கிராமங்களாக அறிவிப்பது குறித்து ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 28–1–1986ஆம் நாளிட்ட 69ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1958ஆம் ஆண்டு பூதான இயக்கச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 15/1958) 28 (4) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

100. தமிழ்நாடு 1986ஆம் ஆண்டு உணவகங்கள் மற்றும் தங்கும் விடுதிகளில் ஆடம்பர வசதிகளின் மீது வரி விதித்தல் (திருத்த) சட்டம் அமலுக்கு வரும் தேதியினை குறித்து வணிக வரிகள்—சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 26–6–1986ஆம் நாளிட்ட 633ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1981ஆம் ஆண்டு உணவகங்கள் மற்றும் தங்கும் விடுதிகள் ஆடம்பர வசதிகளின் மீது வரிவிதித்தல் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 6/1981) 21 (3) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

101. திருநெல்வேலி மற்றும் செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் நிலை உயர்த்தப்பட்ட சில நகரங்களை தெரிவு நிலை செய்யப்பட்ட பேரூராட்சிகளாக செய்யும் பொருட்டு வணிக—சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 9–7–1986ஆம் நாளிட்ட 682ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1939ஆம் ஆண்டு கேளிக்கைகள் வரிச்சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1939) 16 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

102. தமிழ்நாட்டின் ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்களிலிருந்து நீக்கப்படும் வன விளை பொருள்கள் மற்றும் மரக்கட்டைகளுக்கு உரிமை வரி விலைகளை உயர்த்துதல் குறித்து வன-மீனளத் துறையின் 10–10–1985ஆம் நாளிட்ட 993ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1882ஆம் ஆண்டு வனச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1882) 64ஏ பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

103. தீத்தடுப்பு முறைக்காக அதிஉயர கட்டிடங்கள் குழுவினால் பரிந்துரை செய்யப்பட்டபடி நிலையான திரைப்பட கட்டிடங்களுக்கு தீ கண்டுபிடிப்பு கருவி மற்றும் தீ அணைப்பு கருவிகள் வழங்குவது குறித்து (திரைப்படங்கள்) துறையின்

9-7-1986 ஆம் நாளிட்ட 1742 ஆம் எண் அரசாணையில் வெயிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு திரைப்படங்கள் (ஒழுங்கு முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 9/1955) 10 (3) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

104. தமிழ்நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கைகள் வரி விதி களில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வணிகவரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 10-7-1986 ஆம் நாளிட்ட 691 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கைகள் வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1939) 16 (4) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது).

105. தமிழ்நாடு 1949 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் விதிகளின் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து உள் (போ. 5) துறையின் 18-6-1986 ஆம் நாளிட்ட 1533 ஆம் எண் அர சாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. (1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 4/1939) 133 (1) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

106. உள்துறையின் 12-2-1986 ஆம் நாளிட்ட 11 (2)/ 40/992/86 ஆம் எண் அறிவிக்கையில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து உள் (போ. 1) துறையின் 21-7-1986 ஆம் நாளிட்ட 1972 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப் பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1974) 25 (2) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

107. தேசிய அனுமதியின்கீழ் ஓடுகின்ற வாடகை சரக்கு ஊர்திகளுக்கு சலுகை முறையில் வரிவிதிப்பது குறித்து உள் துறையின் 28-4-1986 ஆம் நாளிட்ட 1091 ஆம் எண் அர சாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 13/1974) 25(2) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

108. தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வணிகவரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 25-6-1986 ஆம் நாளிட்ட 625 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத் தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

109. தமிழ்நாடு 1986 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் வழிமுறைகள் நடைமுறைக்கு வரும் தேதியினை அறிவிப்பது குறித்து வணிகவரிகள் சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 4-7-1986 ஆம் நாளிட்ட 675 ஆம் எண் அரசாணை யில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1969 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

110. கர்நாடக மாநிலத்திலுள்ள மலை மாதேஸ்வரர் மலை யில் அமாவாசையை முன்னிட்டு ஓடும் கர்நாடக மாநில போக்குவரத்துக் கழகத்தின் பயணிகள் பேருந்துகளுக்கு தற் காலிக அனுமதி வழங்குவது குறித்து உள் (போ. 6) துறையின் 27-5-1986 ஆம் நாளிட்ட 1375 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1974) 25 (2) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

111. தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் தயாரிக் கப்பட்ட அயல்நாட்டு சாராவிகள் (தயாரிப்பு) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து மதுவிலக்கு-ஆயத்தீர்வைத் துறையின் 29-5-1986 ஆம் நாளிட்ட 642 ஆம் எண் அரசாணை யில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1937) 54 (3) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

112. கரூரிலுள்ள கரூர் தொழில் நுட்பப் பள்ளியின் தயா ரிப்புகளுக்கு வரி விதிப்பதிலிருந்து விலக்களிக்கப்பது குறித்து வணிகவரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 25-6-1986 ஆம் நாளிட்ட 626 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கை (தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது).

113. தமிழ்நாடு 1986 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்டத்தின் வழிவகைகள் நடைமுறைக்கு வரும் தேதியினை அறிவிப்பது குறித்து வணிகவரிகள்-சமய அறக் கட்டளைகள் துறையின் 622 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளி யிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

[1986 நவம்பர் 12

114. தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வணிக வரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 8-7-1986 ஆம் நாளிட்ட 681 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

115. கர்நாடக மாநிலம், மைசூரில் நடைபெறும் தசரா பண்டிகையை முன்னிட்டு தற்காலிக அனுமதியின் பேரில் ஓடும் கர்நாடக மாநில போக்குவரத்துக் கழகத்தின் பயணிகள் பேருந்துகளுக்கு செலுத்தக் கூடிய வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து உள் (போ. 6) துறையின் 11-10-1985 ஆம் நாளிட்ட 254/8 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ் நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1974) 25 (2) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

116. தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு கிராம ஊழியர்கள் பணி விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து வருவாய்த் துறையின் 19-5-1986 ஆம் நாளிட்ட 683 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தின் 309-வது பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

117. தமிழ்நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கைகள் வரி விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வணிகவரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 20-6-1986 ஆம் நாளிட்ட 611 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ் நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கைகள் வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 10/1939) 16 (4) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

118. தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து வணிகவரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 27-6-1986 ஆம் நாளிட்ட 639 ஆம் எண் அரசாணை வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

119. தமிழ்நாட்டில் உள்ள அனைத்து காகித ஆலைகளுக்கும் சர்க்கரை ஆலைகளினால் விற்கப்படும் (மூங்கில் கூழிற்கு விதிக்கக் கூடிய வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து வணிகவரிகள்-சமய-அறக் கட்டளைகள் துறையின் 11-6-1986 ஆம் நாளிட்ட 572 ஆம் என் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

1986 நவம்பர் 12]

120. அதிக திறன் கொண்ட கொதிகலன்களுக்கு வரிவிதிப் பதிலிருந்து விலக்களித்து வந்ததை நீக்குவது குறித்து வணிக வரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 30-6-1986 ஆம் நாளிட்ட 645 ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

121. காரக மை எழுதுகோல்கள் விற்பனைக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து வணிகவரிகள்-சமய அறக் கட்டளைகள் துறையின் 16-6-1986 ஆம் நாளிட்ட 589 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

122. சென்னை, ஐக்கிய ஜெர்மானிய குடியரசு தூதரக அலுவலகத்திற்கு விற்கப்பட்ட ஸ்டாண்டர்டு 20 டீசல் ஆம்புலன்ஸ் வண்டி மற்றும் இரண்டு ஸ்டாண்டர்டு 20 டீசல் மின் பஸ்கள் ஆகியவற்றிற்கு செலுத்தக்கூடிய வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து வணிகவரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 27-6-1986 ஆம் நாளிட்ட 644 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

123. வருவாய்த் துறையின் SRO—A, 1966/1959 ஆம் எண் அறிவிக்கையில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வணிகவரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 24-6-1986 ஆம் நாளிட்ட 620 ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

124. வணிகவரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 30-6-1986 ஆம் நாளிட்ட 11 (1)/CTRE/87 (d)/86, ஆம் எண் அறிவிக்கையில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வணிக வரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 4-7-1986 ஆம் நாளிட்ட 676 ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

125. திருச்சிராப்பள்ளி, நடுப்பட்டியிலுள்ள மணிகண்டம் ஊராட்சி கல்வி மற்றும் கிராம வளர்ச்சி சங்கத்தினரால் தயாரிக்கப்படும் பொருட்களுக்கு வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து வணிகவரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 26-6-1986

ஆம் நாளிட்ட 632 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

126. பம்மல், ஸ்ரீ சங்கரா மக்கள் நல்வாழ்வு மையத்தினரால் விற்கப்படும் பரிசு சீட்டுகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிப்பது குறித்து வணிகவரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 23–6–1986 ஆம் நாளிட்ட 618 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

127. தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு சட்டமன்ற (முன்னாள் உறுப்பினர்களுக்கு மருத்துவ சோதனை மற்றும் சிகிச்சை) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து பொது (பணியாளரமைப்பு) துறையின் 5–6–1986 ஆம் நாளிட்ட 1136 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1951 ஆம் ஆண்டு ஊதியங்கள் வழங்கல் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 20/1951) 14 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

128. தமிழ்நாடு 1955 ஆம் ஆண்டு சட்டமன்ற பயணப்படி விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து பொது (பணியாளரமைப்பு) துறையின் 20–6–1986 ஆம் நாளிட்ட 1206 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1951 ஆம் ஆண்டு ஊதியங்கள் வழங்கல் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 20/1951) 14 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைககப் பெற்றது].

129. சென்னையிலுள்ள இந்திய செஞ்சிலுவைச் சங்கம், தமிழ்நாடு கிளைக்கு சொந்தமான பதினொன்று மோட்டார் வண்டிகளுக்கு சலுகை முறையில் வரிவிதிப்பது குறித்து உள் (போ. 1) துறையின் 3–12–1985 ஆம் நாளிட்ட 2930 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1974) 25 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

130. தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டுகள் விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து மதுவிலக்கு-ஆயத்தீர்வைத் துறையின் 21–2–1986 ஆம் நாளிட்ட 221 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1937) 54 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

131. 1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களின் (கட்சி மாறுதல் காரணம் கொண்டு தகுதியின்மையாக்குதல்) விதிகள் [இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பத்தாவது அட்டவணையின் 8 ஆம் பத்தி உள்பத்தி (2)-ன் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

1. 14–3–1986 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்ட வணிகவரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் எஸ்.ஆர்.ஓ.ஏ.-160/85 ஆம் எண் அறிவிக்கைக்கான திருத்தம்.

2. 19–3–1986 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்ட வேளாண்மைத் துறையின் 10–10–1985 ஆம் நாளிட்ட II/(2)/ஏ.ஜி/5914/85 ஆம் எண் அறிவிக்கைக்கான திருத்தம்.

3. 13–3–1982 ஆம் நாளிட்ட II (:)/சி.டி.ஆர். ஈ/50/82-ஆம் எண் அறிவிக்கையினை நீக்குவது குறித்து வணிகவரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 25–4–1986–ஆம் நாளிட்ட 395 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை.

4. தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு மரக்கட்டைகள் (நடமாட்டக் கட்டுப்பாடு) ஆணையில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வன-மீனளத் துறையின் 19–3–1986 ஆம் நாளிட்ட 253ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை.

5. வணிகவரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 30–6–1986 ஆம் நாளிட்ட II (1)/87 (d)/86 ஆம் எண் அறிவிக்கையில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வணிவரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 21–7–1986-ஆம் நாளிட்ட 720 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை.

6. 1–11–1986 முதல் தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையினை நீக்குவது குறித்து 23–10–1986 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்ட 633 ஆம் எண் அறிவிக்கை.

7. 1986ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி (இரண்டாம் திருத்த) அவசரச் சட்டம் (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 1/1986).

8. 1986-ஆம் ஆண்டு கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சி (இரண்டாம் திருத்த) அவசரச் சட்டம் (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண். 2/1986).

9. தமிழ்நாடு 1986-ஆம் ஆண்டு நகராட்சி சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) அவசரச் சட்டம் (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண். 3/1986).

10. தமிழ்நாடு 1986ஆம் ஆண்டு வேளாண்மைப் பணிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி அலுவலர் நியமனம்) திருத்த அவசரச் சட்டம் (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 4/1986).

11. 1986 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (இரண்டாம் திருத்த) அவசரச் சட்டம் (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 5/1986).

12. 1986-ஆம் ஆண்டு சோமசுந்தரம் சூபர் நூற்பாலை (கையகப்படுத்துதல் மற்றும் மாற்றுதல்) அவசரச் சட்டம் (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 6/1986).

13. தமிழ்நாடு 1986 ஆம் ஆண்டு எதிர்பாராச் செலவு நிதி (திருத்த) அவசரச் சட்டம் (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 7/1986).

14. 1986 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசியலமைப்புச் (ஐம் பத்தி நான்காவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவின் மீதான செய்தி குறித்து, மாநிலங்களவை செயலாளரிடமிருந்து வரப்பெற்ற கடித எண் 1/34/86-பி, தேதி 29-8-1986-ன் நகல்.

15. 1986-ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசியலமைப்புச் (ஐம் பத்தி நான்காவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (மக்களவையில் அறிமுகப்படுத்தப் பெற்றவாறு).

16. 1986 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசியலமைப்புச் (ஐம் பத்தி நான்காவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (நாடாளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப் பெற்றவாறு).

17. 1986-ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசியலமைப்புச் (ஐம் பத்தி நான்காவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவின் மீதான மக் களவை நடவடிக்கை குறிப்புகள்.

18. 1986 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசியலமைப்புச் (ஐம் பத்தி நான்காவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவின் மீதான மாநிலங்களவை நடவடிக்கைகள்.

19. தமிழ்நாடு-பொருளாதார மதிப்பீடு.

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF TAMIL NADU GOVERNMENT PUBLICATIONS

IN MADRAS CITY.

1 Account Test Institute, Egmore, Madras-8.
2 The City Book Company, Madras-4.
3 P. Higginbothams (Private) Limited, Madras-2.
4 P. Varadachary and Company, Madras-1.
5 C. Subbiah Chetty and Company, Madras-5.
6 The Universal Book House, Moore Market, Madras-3.
7 C. Sitharaman and Company, Madras-14.
8 Mohan Pathippagam and Book Depot, Madras-5.
9 C. Venkatesan Chetty and Company, No. 8-C, Pycrofts Road, Madras-5.
10 The South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society (Tirunelveli) Limited, Madras-1.
11 The Sangam Publishers, No. 11, Sunkurama Chetty Street, Madras-1.
12 New Century Book House (Private) Limited, Madras-2.
13 Kalaivani Book Centre, No. 1 Ponniamman Koil Street, Egmore, Madras-8.

IN MOFUSSIL OF TAMIL NADU.

1 A Venkatasubban & Company, Vellore (North Arcot District).
2 Bharathamatha Book Depot, Thanjavur (Tanjore District).
3 P. V.Nathan Company, Kumbakonam (Tanjore District).
4 Appar Book Stall, Thanjavur.
5 P. N. Swaminathan and Company, Bazaar Street, Pudukkottai.
6 Palaniappa Bros., Tiruchirappalli-2.
7 S. R. Subramania Pillai, Tirunelveli Junction.
8 B. Aruldoss, Villupuram (South Arcot District).
9 Vasantham Stores, Booksellers, 9/31, Cross Road, Coimbatore-12.
10 Mercury Book Company, 20, Karuppa Gounder Street, Coimbatore-1.
11 S. M. Jegannatham Book House, 35, Nandhi Koil Street, Tiruchirappalli-rappalli-4.
12 Ganesh Stores, South Car Street, Sivakasi.
13 Mary Martin, Booksellers, Kottagiri (The Nilgiris).
14 A. K. Chandriah Chettiar & Sons, Salem-1.
15 Parameswari Book Shop, No. 45D, Old Market Street, Salem.
16 Meenakshi Pathipagam, Pudukkottai.
17 K. V. Narayana Iyer & Sons, Dindigul, Madurai District.
18 Jayakumari Stores, Nagercoil (Kanyakumari District).
19 Baby Stores, Booksellers, Villupuram (South Arcot District).
20 Dinamani Stores, No. 3/1, Old Post Office Road, Coimbatore 1C
21 Kumaran Book Depot, Booksellers, Erode-1.
22 Vela Book Company, No. A, Annaji Rao Street, Erode-1.
23 Radhamani Stores, 6-A, Raja Street, Coimbatore-1.
24 Ajantha Book Centre, Salem-1.
25 Sri Vidya, 63, Tennure High Road, Tiruchirappalli-2.
26 Sri Ramavillas Book Shop, 90, Amman Sannathi, Madras-1.

IN OTHER STATES.

1 Jain Book Agency, New Delhi.
2 Inter National Book House, Trivandrum.
3 The Book Syndicate, Hyderabad-1.
4 Labour Law Publications, Hyderabad.
5 Puthaghalayam, Pondicherry.
6 Prabu Book Service, Gurgaon, Haryana.
7 K. P. Bagohi & Company, 286, R B. Gandhi Street, Calcutta-11

© Published under Rules 234 and 237 of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules and printed by the Director of Stationery and Printing Madras.

வெளியீடு 14-2-1987 Issued 14-2-1987

2950
812/87

தமிழ்நாடு
சட்டமன்றப் பேரவை நடவடிக்கைகள்
செயலக வெளியீடு

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES
OFFICIAL REPORT

திங்கட்கிழமை நவம்பர் 13, 1986-தொகுதி 29 எண். 2
Monday 13th November, 1986-Volume 29 No. 2

சட்டமன்றப் பேரவைச் செயலகம், சென்னை-600009
Legislative Assembly Secretariat, Fort St. George, Madras-600009

விலை ரூ. 3] [Price Rs. 3

உள்ளடக்கம்.

13—11—1986

	பக்கங்கள்
1. அரசினர் தீர்மானங்கள்—	
(அ) விதி 32-ஐத் தளர்த்தல்	45
(ஆ) விதி 33-ஐத் தளர்த்தல்	46
2. அறிவிப்பு—	
மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல் ..	45
3. அறிக்கை அளித்தல்—	
பொது நிறுவனங்கள் குழு ..	46
4. அரசினர் தனித் தீர்மானம்—	
இணையத்து ஆட்சி மொழியாக ஆங்கிலம் மட்டுமே தொடர அரசமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துதல்..	46—121
மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் ..	47, 48, 98—119
*திரு. குமரி அனந்தன்..	48—53
*திரு. பொ. உத்திராபதி	58—55
*திரு. கே. முத்துவேல்..	55
*திரு. வை. பாலச்சந்திரன்	56—57
* திரு. எ. எஸ். எ. ஆறுமுகம்	57—58
* திரு. கு. ரமணு	58—61
* திரு. க. அன்பழகன்..	61—79
திருமதி டி. யசோதா	79—92
மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்	87, 88—89, 93—92
திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்.. ..	95—97
5. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள் ..	122

2950

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை.

1986 நவம்பர் 13, வியாழக்கிழமை.

ஐப்பசி 28, அட்சய—திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2017.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9–00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

'' எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க் கில்லை
அதிர வருவதோர் நோய் ''

வரப்போவதை முன்னே அறிந்து காத்துக் கொள்ளவல்ல அறிவுடையவர்க்கு, அவர் நடுங்கும்படியாக வரக்கூடிய துன்பம் ஒன்றும் இல்லை.

1. அரசினர் தீர்மானங்கள்.

(அ) விதி 32-ஐத் தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.—

'' ஒவ்வொரு நாள் கூட்டத்தின் முதல் ஒரு மணி நேரம் வினாக்கள் கேட்டு விடையளிப்பதற்கென்று ஒதுக்கப்பெற வேண்டும் என்றுள்ள தமிழ் நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 32–ஐ இன்று தளர்த்தவேண்டும்.''

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒரு மனதாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

2. அறிவிப்பு.

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 9 உள் விதி (1)-ன் கீழ் கீழ்க்கண்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை மூன்றாவது கூட்டத்தொடரின் மாற்றுத் தலைவர்களாக (Panel of Chairmen) நியமிக்கிறேன்:—

1. திரு. மா. சின்னராசு
2. டாக்டர் கே. சமரசம்
3. திரு. கே. குப்புசாமி
4. திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ்
5. திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம்

3. அறிக்கை அளித்தல்.

பொது நிறுவனங்கள் குழு.

டாக்டர் கே. சமரசம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் கீழ்க்காணும் அறிக்கையை குழுவின் தலைவராகிய நான் இந்தப் பேரவைக்கு அளிக்கிறேன்.

"1962–63 முதல் 1970–71 ஆம் ஆண்டுகள் வரையிலான தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தின் கணக்குகள் குறித்த தணிக்கை அறிக்கையின்மீது பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் (1982–83) இருபத்து நான்காவது அறிக்கையில் கண்டுள்ள பரிந்துரைகள்மீது அரசு மேற்கொண்டு எடுத்த நடவடிக்கை பற்றிய மேற்படி குழுவின் முப்பத்தி மூன்றாவது அறிக்கை."

1. அரசினர் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) விதி 33–ஐத் தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

"தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 33-ஐத் தளர்த்தி இப்பேரவை இன்று அரசினர் அலுவல்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

4. அரசினர் தனித் தீர்மானம்.

இணையத்து ஆட்சி மொழியாக ஆங்கிலம் மட்டுமே தொடர அரசமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துதல்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பெயரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"டாக்டர் அண்ணா அவர்கள் தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, தமிழும் மற்ற தேசிய மொழிகளும் இணையத்தின் (Union) ஆட்சிமொழிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும் அதன்படியே அரசமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்றும் இதை எய்தும் வரையில், ஆங்கிலம் மட்டுமே ஆட்சி மொழியாகத் தொடர்ந்து இருந்து வருதல் வேண்டும் என்றும் ஆட்சி மொழி பற்றி அரசமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள அத்தியாயத்தை தக்கவாறு திருத்தவேண்டும் என்றும் இந்த மன்றம் 1968 சனவரித் திங்கள் 23-ம் நாள் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது.

தற்போதைய முதலமைச்சர் டாக்டர் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள், காலஞ்சென்ற டாக்டர் அண்ணா அவர்களால் தெளிவுற உரைக்கப்பட்ட இருமொழிக் கொள்கையைச் செயற்படுத்துவதுதான் இந்த அரசின் உறுதியான கொள்கை என்றும், இந்தக் கொள்கை தமிழ்நாட்டு மக்களின் விருப்பங்களை முழுமையாக எடுத்துரைப்பதோடு, அவற்றை முழுமையாகப் பிரதிபலித்து நிற்கின்றது என்றும் ஆளுநரின் உரை வாயிலாக, 1977 சூலைத் திங்கள் 7-ம் நாள் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்தார்.

மேலும், சர்க்காரியா கமிஷனுக்கு 1985 டிசம்பர் திங்களில் இந்த அரசு அளித்த அறிக்கையில், ஆங்கிலத்தை அரசமைப்பின் எட்டாவது இணைப்புப் பட்டியலில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், எட்டாவது இணைப்புப் பட்டியலில் உள்ள எல்லா மொழிகளுமே இணையத்தின் (Union) ஆட்சிமொழிகளாக விளம்பப்படவேண்டும் என்றும் அத்தகைய முடிவொன்று எடுக்கப்படும் வரையிலும், ஆங்கிலமே இணையத்தின் ஆட்சிமொழியாகத் தொடர்ந்து பயன்படுத்திவர வேண்டும் என்றும் இந்த அரசு கருத்து தெரிவித்துள்ளது.

அவ்வப்போது, இந்தி பேசாத மக்கள் மீது நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ, இந்தியைத் திணிப்பதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருவது இந்தி பேசாத மக்களுக்குப் பெருங் கவலையை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. பொதுவாக இந்தி பேசாத மக்களும் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டு மக்களும், காலஞ்சென்ற பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களால் தரப்பட்டு, காலஞ்சென்ற திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களாலும் தற்போதைய பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களாலும் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதுமான உறுதிமொழியானது, அதாவது இந்தி பேசாத மக்கள் மாற்றமொன்றை விரும்பாத வரையிலும் ஆங்கிலமே இணையத்தின் ஆட்சி மொழியாகத் தொடர்ந்து இருந்து வரும் என்கின்ற உறுதிமொழியை அரசமைப்புச் சட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் மீண்டும், மீண்டும் வற்புறுத்தி வந்திருக்கின்றனர், மையச் சட்டம் எண். 1/1968-இனால் திருத்தப்பட்ட ஆட்சிமொழிகள் சட்டத்தின் வகைமுறைகள் வெறும் சட்டரீதியான தன்மை வாய்ந்தவை என்பதால், நாடாளு மன்றத்தில் சாதாரண பெரும்பான்மையினால் நிறைவேற்றப்படும் ஒரு சட்டத்தினால் மட்டுமே கூட, இந்த வகைமுறைகளை எந்தச் சமயத்திலும் மாற்றியமைத்துக்கொள்ள முடியும் அல்லது நீத்தறவு (ரத்து) செய்துவிட முடியும்; எனவே காலஞ்சென்ற பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களால் அளிக்கப்பட்டு, காலஞ்சென்ற திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களாலும், தற்போதைய பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களாலும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ள உறுதிமொழிக்கு அரசமைப்பு ரீதியான ஓர் அங்கீகாரத்தை அளிப்பதன் மூலமாக, ஆங்கில மொழியைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்துவதற்குப் பெரிய அளவில் பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்திக்கொள்வது தேவையானதாக இருக்கிறது,

அத்தகைய ஓர் அரசமைப்புச் சட்டத் திருத்தம்தான், இந்தி பேசாத மக்களின் மனத்தில் எழுந்துள்ள உண்மையான அச்ச உணர்வுகளையும் கவலைகளையும் நீக்குவதோடு, இந்தித் திணிப்பின் காரணமாக அவ்வப்போது எழுகின்ற குழப்பம், சீர்குலைவு மற்றும் கடுமையான சட்டம்-ஒழுங்கு சூழ்நிலைகள் ஆகியவற்றையும் தவிர்க்கும்.

அரசமைப்புச் சட்டத்தின் எட்டாவது இணைப்புப் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளவையும் சேர்க்கக் கருதப்பட்டுள்ளவையுமான எல்லா மொழிகளையுமே இணையத்தின் ஆட்சிமொழிகளாக அங்கீகரிக்கும் வரை ஆங்கில மொழியை மட்டுமே இணையத்து ஆட்சிமொழியாகத் தொடர்ந்து பயன்படுத்திவருவது பற்றி அரசமைப்பு ரீதியான உத்தரவாதம் கொடுப்பதற்காக, ஆட்சி மொழித் தொடர்பான அரசமைப்புச் சட்டம் XVII-ம் பகுதியை, உடனடியாகவும், அவசியமாகவும் திருத்தி அமைத்தல் வேண்டும் என்று இந்த மன்றம் தீர்மானிக்கிறது.''

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இத்தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுகிறேன்.

திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசின் சார்பாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள தனித் தீர்மானத்திற்கு நான் கீழ்க் கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன்:

'' பத்தி 5-ல் உள்ள 'அமைத்தல்' என்ற சொல்லை நீக்கி விட்டு அந்த இடத்தில் ''அமைத்திட மத்திய அரசு முன்வர'' என்ற சொற்றொடர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.''

திருத்தம் முறைப்படி வழிமொழியப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சார்பாக மாண்புமிகு கல்வி மற்றும் சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் மொழியப்பட்ட அரசினர் தனித்தீர்மானமும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் அவர்களால் மொழியப்பட்டுள்ள திருத்தமும் அவையின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன.

*திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களுடைய தீர்மானமாக அரசு தீர்மானம் அவையின் முன்னால் இப்போது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் மூலம் வைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது காந்தி—காமராஜ் தேசியக் காங்கிரசினுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன். டாக்டர் அண்ணா அவர்கள் தமிழ்நாட்டினுடைய முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது, இந்தப் பேரவை ஏற்படுத்தித் தந்த ஒரு தீர்மானத்தை மீண்டும் வலியுறுத்துகிற தீர்மானமாக மட்டுமல்லாது, தற்போது இந்தியப் பெருநாட்டின் சில பகுதிகளிலே எழுந்திருக்கின்ற உணர்ச்சிகளையும் பிரதிபலிக்கின்ற."

அந்த உணர்ச்சிகள் கட்டுக்கடங்காமல் போகாமல் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் செய்ய வேண்டுவது என்ன என்பதனையும் இந்தத் தீர்மானம் குறிக்கின்ற வகையில் வாசகங்கள் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

(முற்பகல் 9-10)

மத்தியப் பேரரசு தனது செயலால் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் சஞ்சலப்படுகின்ற வகையிலும், சங்கடப்படுகின்ற வகையிலும் சில நேரங்களில் அறிவிப்புகளை வெளியிடுவதும், சுற்றறிக்கைகளை அனுப்புவதும் • எந்தெந்த வகைகளிலே நமது உள்ளங்களிலே புயலை எழுப்பி விட்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து, அதற்கு அணை போடுவது மட்டுமல்லாது அது என்றும் வீசாது இருக்கின்ற வண்ணம் செயல்படுவதற்கு வழி காணுகிற ஒரு தீர்மானமாகவும் இந்தத் தீர்மானம் இங்கே இருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்திலே வந்திருக்கின்ற சில வாசகங்கள் ஏற்கனவே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய தலைமையிலே அரசு அமைந்தபோது ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிற சில நல்ல திட்டங்களை வலியுறுத்துவதாக அமைந்திருக்கின்றன.

மத்திய அரசு பாராளுமன்றத்திலே கொண்டுவந்து நிறைவேற்றிய மசோதாவாக இருக்கட்டும், தீர்மானமாக இருக்கட்டும், அதைத் தொடர்ந்து 1968-லே நிறைவேற்றிய சட்டமாக இருக்கட்டும், இவைகளில் எல்லாம் இருப்பவைகள் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றனவா ? அப்படி கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருந்தால் இன்று எழுந்துள்ள கொந்தளிப்பு நிலை எழுந்திருக்குமா என்பதை நாம் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். ஏனென்றால், இது ஒரு மசோதாவாகவும், தீர்மானமாகவும் இணைந்து, 1967 டிசம்பர் மாதம் பாராளுமன்றத்திலே வருகிறபோது,

" This House resolves that a programme shall be prepared and impleimented by the Government of India in collaboration with the State Governments for the co-ordinated develcpment of all these languages . ." என்ற முறையிலே சொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. 'all hese languages' என்று சொன்னால், எட்டாவது இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அனைத்து மொழிகளும்—". . . . alongsice Hindi so that they grow rapidly in richness and become effective means of communication. . . . . .'' என்று இருக்கிறது.

இந்தி மட்டுமல்லாது, இந்திய நாட்டில் இருக்கின்ற முக்கிய மொழிகள் அனைத்துமே, 8-வது ஷெடியூலிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற அனைத்து மொழிகளுமே வளமானதாக வளர்வதற்குரிய வழிவகைகளைக் காண்பதற்கு மத்திய அரசு மாநில அரசுகளோடு சேர்ந்து திட்டமிட்டு செயல்படவேண்டும், இவைகளை வளர்ப்பதற்குரிய வழிவகைகளைக் காணவேண்டும் என்று குறிப்பாகவும் தெளிவாகவும் அங்கே பதிக்கப் பெற்றிருக்கின்ற நேரத்தில், பதிக்கப்பெற்ற கருத்துக்கள் மதிக்கப்பெற்றனவா என்று நாம்

சிந்தித்துப் பார்த்தால், அது மதிக்கப்பெறாத காரணத்தினாலே தான், அங்கே எழுத்திலே சில நல்ல எண்ணங்கள் எழுந்து இருந்த நேரத்திலும், அவைகளை எடுத்துச் செய்வதிலே, அவைகள் நிறைவேற்றப்படாத காரணத்தினால் இன்று மொழிப் பிரச்சினை பூதாகாரமாக உருவெடுத்திருக்கிறது.

மத்திய அரசாங்கம் · மாநில அரசாங்கத்தோடு, அந்த மாநிலத்தினுடைய ஆட்சிமொழியை வளர்ப்பதற்குரிய வழிவகைகளைக் காணவேண்டும். என்ன செய்வது? வாருங்கள், அமருங்கள் பேசுங்கள் என்று சொல்லி திட்டங்களை வகுத்துத் தந்திருந்தால் அந்தத் திட்டங்களின் அடிப்படையில் அவரவர்களுடைய தாய்மொழி வளர்ந்திருக்குமேயானால், இன்று இவ்வளவு பெரிய அளவில் மொழிப் பிரச்சினை உருவாகி இருக்காது என்பது தான் என்னைப் போன்றவர்களுடைய எண்ணம்.

இந்தியை மொழி என்ற வகையிலே யாரும் எதிர்க்கவில்லை. இதிலே கூட, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்திலே கூட, மொழி என்ற வகையிலே அது எதிர்க்கப்படவில்லை. அது திணிப்பு என்ற வகையிலே எதிர்க்கப்படுகிறது என்பதுதான் இங்கே உய்த்து உணரத் தகுந்தது மட்டுமல்ல: உலகத்திற்கே உரைக்கத் தகுந்ததாகவும் இருக்கிறது.

ஆக, மாநிலங்களில் பேசப்படுகின்ற மொழிகள்கூட, அவை முக்கிய மொழிகள் என்பது மட்டுமல்ல, அவைகளும் தேசிய மொழிகள்தான் என்பதை மறந்துவிடவே கூடாது. சிலர் பேசுகிற நேரத்தில் இந்தி மட்டுமே தேசிய மொழி என்று சொல்வதனை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்தியாவில் இருக்கின்ற, அந்த 8 வது ஷெடியூலிலே இருக்கின்ற அத்தனை மொழிகளுமே தேசிய மொழிகள்தான். ஆட்சி மொழி என்று சொல்கிற 'அஃபிஷியல் லாங்குவேஜ்' என்று சொல்கிற ஒரு அந்தஸ்தை மட்டும்தான் அதற்கு கொடுக்க விரும்பி அரசியல் அமைப்புச் சட்ட விதிகளிலே சில கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. அதிலே கூட, இந்தியாவிலே இருக்கிற மக்கள் அத்தனை பேரையும் இணைத்து, அணைத்துக் கொண்டு செல்லவேண்டும் என்பதற்காகத்தான், பின்னாலே நேரு பெருமகன் கொடுத்த உறுதிமொழி, அதன் அடிப்படையிலே வந்த மசோதாவும், அதன் அடிப்படையிலே வந்த தீர்மானமும் அதன் அடிப்படையிலே 1968 (1) என்ற எண்ணிலே நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டமும் பேசிக்கொண்டு இருக்கின்றன. அப்படிப் பார்க்கின்றபோது இது ஆட்சிமொழி என்று சொன்னாலும், 1965ம் ஆண்டிலேயே முழுமையான உரிமைபெற்ற இந்திய தேசம் முழுதும் பயன்படுத்துகிற ஆட்சி மொழியாக இருக்கிற 'இந்தி' என்கிற வாசகத்தை மாற்றி, 'ஆங்கிலமும்' என்று மட்டுமல்ல—அதற்கு முன்னால் இருந்த நிலையை—அதாவது ஆங்கிலம் அதற்கு முன்னால் எந்த இடத்தைப் பெற்றிருந்ததோ அதைத் தொடர்ந்து பெற்றிருக்கவேண்டும். அதாவது ஆங்கிலம் அந்த நாளைக்கு முன்னால் எந்த இடத்தைப் பிடித்திருந்ததோ அதைத் தொடர்ந்து

அது பெற்றிருக்கும் என்ற உரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால் அதுவரை ஆட்சிமொழியாக இருந்தது ஆங்கிலம் தான். ஆகவேதான் ஆங்கிலம் மட்டுமே என்கிற வாசகம் திருத்தப்பட்டதைக் கூட நான் மனதார வரவேற்கிறேன். ஏனென்றால் அதுதான் அந்தச் சட்டத்தைச் செய்தவர்கள் நோக்கமாக இருந்தது.

மத்தியில், தேசிய நெஞ்சங்களையெல்லாம் உள்ளடக்கிய பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானமானாலும் சரி, சட்டமானாலும் சரி, அதை உள்ளடக்கிய தீர்மானமாக அது இருந்த காரணத்தால் அந்தத் தீர்மானத்தின் வாசகத்தை நான் வரவேற்கிறேன். அந்த வாசகம் பின்பற்றப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மாண்புமிகு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது இங்கே இருமொழிக் கொள்கை என்று சட்டத்தை வகுத்தார்கள். அதைப்பற்றி நான் சில கருத்துக்களை இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன்.

அந்த இருமொழிக் கொள்கையை வகுக்கிற நேரத்தில், ஏற்கெனவே மத்திய அரசில், ''மாநிலங்களின் ஆட்சிமொழியாக இருக்கிற பிற மொழிகளையும் வளர்க்க திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும்'' என்றுசொல்லி அங்கே பதித்திருந்தபோது, அதை வகுக்காமல் இருந்தது, மதிக்காமல் இருந்தது, ஒரு தவறான காரியம் என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் எடுத்து வைத்த கருத்துக்கள் இரண்டு. அது வெறும் இருமொழிக் கொள்கை என்பதோடு நின்று விடவில்லை. ஐந்தாண்டு காலத்திற்குள் தமிழகத்தில் எல்லா துறைகளிலும் எல்லா அலுவல்களிலும் ஆட்சிமொழியாகத் தமிழே இருக்கும். தமிழகக் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். அதைப் போலவே தமிழகத்தில் இருக்கிற அனைத்துப் பள்ளிக் கூடங்களிலும், அனைத்துக் கல்வி நிலையங்களிலும் தமிழே பயிற்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும். ஐந்தாண்டுக் காலம் என்று அவர் சொல்லி இப்போது 18 ஆண்டு காலம் ஆகிறது என்பதை நான் இங்கே நினைவுக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மத்திய, அரசு செய்யவில்லை என்று நாம் சொல்லுகிற நேரத்தில், கடந்த 18 ஆண்டுகளாக — நமது தாய் மொழியில்—நம் தாய்மொழியின் மீது தூசி தும்பு பட்டுவிட்டால் கூட அதற்காகத் துடித்துச் சிங்கமெனச் சிலிர்த்துக் கொண்டிருக்கிற இந்தப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட வாசகத்தை — நிறைவேற்றாமல் இருந்திருக்கிறோம்.

எனக்கிருக்கிற அச்சமெல்லாம் ''நாங்கள் செய்யவில்லை என்று நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள்.'' ''நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்'', என்று இன்னமும் சிலர் கேட்டுவிடக் கூடாதே என்ற ஒரு அச்சத்தின் காரணமாகத்தான் இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 5 ஆண்டுகளில் நிறைவேற்றப்படவேண்டிய ஒரு காரியத்தை இன்று வரை நிறைவேற்றாமல் இருக்கிறோம். மழலைப் பள்ளிகள் என்று உள்ள எல்.கே.ஜி. யு.கே.ஜி. என்றுள்ள பள்ளிகளில்

முதற்கொண்டு ஆங்கிலத்தை நாம் மாற்றியமைக்க வேண்டும் ஆங்கிலத்தால்தான் எல்லாம் முடியும், தமிழால் முடியாது என்கிற எண்ணம் முன்பு மக்களிடையில் ஒரு சதவீதத்தினரிடம்தான் இருந்தது. இப்போது கிராமப்புறத்தில் இருக்கிற ஏழை எளிய மக்களிடம் முழுவதுமாக பரவியிருக்கிறது.

நான் படிக்கிற காலத்தில்கூட தமிழ்மொழியை பயிற்று மொழியாக கொண்டுதான் பத்தாவது வகுப்புவரை படித்தேன். இப்போது ஆங்கிலம் எப்படி அங்கே பயிற்சி மொழியாக வந்தது? எப்படி ஆங்கிலம் உள்ளே வந்தது என்று சிந்திக்க வேண்டாமா? ஆக, ஆங்கிலம் என்கிற மொழியும் சரி, இந்தி என்கிற மொழியும் —இங்கே இந்த வாசகத்தை அமைத்துத் தீர்மானமாகக் கொண்டு வருகிற டாக்டர் முதலமைச்சரானாலும் சரி, மற்றவர்களானாலும் சரி, மொழி என்கிற வகையில் நாம் பேதம் காட்டி எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் அது திணிக்கப்படுகிறது என்கிற காரணத்தால்தான் எதிர்க்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேச் ஆரம்பித்து 10 நிமிடங்களாகிவிட்டன.

திரு. குமரி அனந்தன் : எனவே கடந்த 18 ஆண்டுக் கால சரித்திரத்தை மட்டுமல்ல, பல ஆண்டுக்கான சரித்திரத்தையும் பற்றி தொடர்ந்து சில கருத்துக்களை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டு அந்த திட்ட காலத்திற்குள் இதை நிறைவேற்றாமல் ஒரு தவறு செய்திருக்கிறோம் என்பதை நாம் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆக, இனிமேல் ஒரு காலத்தை நிர்ணயித்தால் அந்தக் காலத்திற்குள் அதை நிறைவேற்றுவதற்கான ஒரு உறுதிமொழியை எடுத்துக் கொள்வதோடு உரிய வகையில் அது நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா என்றும் பார்க்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். நான் இன்னும் ஒரு படி மேலே சென்று இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும் மற்றவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முடிந்தால் இதைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். முடிந்தால் என்கிற வாசகத்தைவிட நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், தயவுசெய்து இதைச் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

"மத்திய அரசாங்கம் எல்லாத் தாய்மொழிகளிலும்"—நாம் அதில் அப்படித்தான் சொல்லியிருக்கிறோம். பேறறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தில் அப்படித்தான். சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "எல்லாத் தாய்மொழிகளும் ஆட்சிமொழியாக வரும்வரை" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் அல்லவா? அதற்கு பதிலாக "எல்லாத் தாய்மொழிகளும் இத்தனை ஆண்டுகளுக்குள் ஆட்சிமொழியா ஆக வேண்டும்," என்று சொல்லி அதற்கு ஒரு காலத்தை காலக்கெடுவை நிர்ணயிக்கும்படி டைம் பவுண்டு புரோகிராம் வேண்டும் என்கிற வகையில் "இத்தனை ஆண்டு காலத்திற்குள் என்று மத்திய அரசுக்குச் சொல்லவேண்டும்.

இத்தனை ஆண்டுக் காலத்திற்குள் என்று மத்திய அரசுக்குச் சொல்லுங்கள். இத்தனை ஆண்டுக் காலதிற்குள் தமிழகத்திலே மழலைப் பள்ளியிலிருந்து, மாதிரிப் பள்ளியிலிருந்து பல்கலைக் கழகம்வரை, ஆட்சி மொழியிலிருந்து நீதிமன்ற மொழி வரை, ஏன் வழிகாட்டி மொழி வரை தமிழ்தான் கொண்டுவரவேண்டும் என்று நாமும் சொல்வோம். நாமும், மத்திய அரசும் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து சொல்லும், வாக்குறுதி சொல்லும் தீர்மானமாக இறுதி வடிவம் பெறுமானால் அது உரிமையிலேயே தமிழகத்திற்கு மட்டுமல்லாமல் இந்தியாவிற்கே வழிகாட்டுதலாக, இந்திய ஒருமைப்பாட்டுக்கு வழிகாட்டுதலாக அமையும். மொழியைப் பொறுத்தவரையில் பள்ளிக்கூடத்திலேயிருந்து கல்லூரி வரையில் தமிழை பயிற்சி மொழியாக வையுங்கள் வேறு மொழிகளை வேண்டுமானால் டைப்ரைட்டிங் இன்ஸ்டியூட் போன்ற இடங்களில் சொல்லிக் கொடுக்க வழிவகை செய்யுங்கள். எந்த நாட்டு மொழியாக இருந்தாலும் சரி, அது இந்தியாக இருந்தாலும் சரி, ஆங்கிலமாக இருந்தாலும் சரி, ஜெர்மன் மொழியாக இருந்தாலும் சரி, பிரெஞ்ச்சாக இருந்தாலும் சரி, அதற்காக தனியாக பள்ளிக்கூடம் வைக்கலாம்.

(முற்பகல் 9—20)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன் : படிப்பை முடித்துவிடக் கூடாது, படிப்பு தொடர்ந்து போக வேண்டும். படிப்பு பாழாகக்கூடாது என்பதற்காக மீண்டும் சொல்கிறேன். மத்திய அரசுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்து ஒரு காலக் கெடுவை வையுங்கள். மாநில அரசாங்கமும்(நாமும் அந்தக் காலக் கெடுவுக்குள், "எங்களுடைய தாய்மொழியான தமிழ் மொழியை பயிற்சி மொழியாக எல்லா இடங்களிலும் வைப்போம்" என்று சொல்லி அந்த திருத்தத்தோடு மீண்டும் நமது அரசின் சார்பிலே அதனை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு வந்தால் மிக்க மகிழ்ச்சியடைவேன் என்று சொல்லி அமைகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்துள்ள இந்த தனித் தீர்மானத்தை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக பொதுவாக வரவேற்று நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். இந்திய நாடு சுதந்திரம் பெற்று அதிகாரத்திற்கு வந்தவுடனே மொழிப் பிரச்சினையை வேகமாகத் தீர்த்து வைத்திருந்தால் இந்தியாவில் மொழிப் பிரச்சினையே ஒரு பிரதான பிரச்சினையாகி கல்வியின் தரம் தாழ்ந்து போகக்கூடிய நிலைக்கு வந்திருக்காது. இந்த மொழிக் கொள்கை மத்திய அரசாங்கத்தால் கட்டவிழ்த்துவிடப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் 1955 ஆம் ஆண்டு மும்மொழிக் கொள்கை என்பது கொள்கையளவில் பாராளுமன்றத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு அதை படிப்படியாக மத்திய அரசு எல்லா மாநிலங்களிலும் அமுல்படுத்த

[திரு.பொ. உத்திராபதி] [1986 நவம்பர் 13

முனைந்திருப்பார்களேயானால் தமிழகத்திலே விட்டுவிட்டு மொழிக்கொள்கை பிரச்சினை உருவாக வாய்ப்பாக அமைந்திருக்காது. ஆனால் மத்திய அரசினர் கொள்கையளவிலே கொண்டுவந்து இந்தி பேசக்கூடிய மாநிலங்களில் இந்தத் திட்டத்தை விசுவாசத்தோடு நிறைவேற்றி இருந்தால் மத்திய சர்க்கார் கடைபிடித்த தவறான கொள்கையால் இன்றைக்கு தமிழகத்திற்கு இந்த மொழிக்கொள்கை என்பது பெரும் சுமையாக நம்மை எதிர்நோக்கியிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

பாரதப் பிரதமர் பண்டித நேரு அவர்கள், இந்த மொழிக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில், இந்தி பேசாத மக்கள் என்றைக்கு ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ அது வரையில் அந்தந்த மாநிலங்களில் அந்தந்த மாநில மொழியைத் தவிர இந்தியைத் திணிக்க மாட்டோம் என்ற வாக்குறுதியைக் கொடுத்தார்கள். அந்த வாக்குறுதியை அதற்குப் பிறகு வந்த பிரதமர் திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்களும் கடைப்பிடித்தார்கள். இன்றைய பிரதமரும் அதைக் கடைபிடித்து வருகிறார்கள்.

ஆனால் மத்திய அரசினர் ஒவ்வொரு தடவையும் இந்தி திணிப்பை மறைமுகமாக மத்திய அரசு அலுவலங்களில் புகுத்துவதன் மூலமாகத்தான் தமிழகத்திலே ஒவ்வொரு ஆண்டும் அல்லது இடையிடையே மொழிப் பிரச்சினை உருவெடுத்து வருகிறது. தமிழகத்திலே தமிழ்க் கல்வியைப் பிரதானமாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக் கூடிய தமிழ் மாணவ மாணவியர்களிடையே இந்த இந்தி உருவெடுக்கிறபோது, இந்தி திணிப்பு என்ற பெயரால் பிரச்சாரம் உருவாகும்போது, அவர்கள் பல மாதக்கணக்கில் படிக்காத அவலநிலை தொடர்ந்து அவர்களுடைய கல்வி பாழாகிவிடுகிறது. இதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். இந்த அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கு நமது மாநில அரசு கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மொழிக் கொள்கை திட்டத்தை அரசியல் சட்டத்தில் இடம்பெற வைக்க, வாக்குறுதி என்று மட்டும் அல்லாமல், சட்டப்பூர்வமாக இதற்கு ஒரு உத்திரவாதம் கிடைக்க வேண்டுமென்ற இந்தத் தீர்மானத்தை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் வரவேற்கக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், இன்றைக்கு மத்திய அரசு இந்த மொழிக் கொள்கையை சட்டப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டால், இன்றைக்கு இந்தியா முழுமையும் இருக்கக்கூடிய அனைத்து மொழிகளிலும் அவர் அவர்கள் மாநிலத்திற்கு ஏற்ப ஆட்சிமொழியைக் கொண்டு வருவதற்கு வசதியாக இருக்கும். எனவே, மேலும் காலங் கடத்தாமல், மத்திய சர்க்கார் இந்த மொழிப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டும். இந்த மொழிப் பிரச்சினையைத் தீர்க்காததினால் இன்றைக்கு இந்தியா முழுமையிலும் இந்த மொழிப் பிரச்சினையைப் பயன்படுத்தி ஜாதிக் கலவரங்கள், இனக் கலவரங்கள்

1986 நவம்பர் 13] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

உருவாகிறவகையில் இன்றைக்கு மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறுபட்ட உணர்வுகளை உண்டாக்குகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட தன்மையை உருவாக்கக் கூடியவர்களுக்கு இந்த மொழிக் கொள்கை உருவெடுத்ததன் மூலமாக இந்திய ஒற்றுமைக்கு குந்தகம் விளைகிறது. மாநிலங்களில் பொருளாதாரக் கொள்கையையும், கல்விக் கொள்கையையும் உருவாக்குவதிலேகூட இடைக்கால தடங்கல் ஏற்படுகிறது. எனவே, மத்திய சர்க்கார் கடைப்பிடித்துவரும் தற்போதைய மொழிக் கொள்கையை கைவிட்டு, நமது மாநில சர்க்கார் நிறைவேற்றக்கூடிய தீர்மானத்தை மத்திய அரசு காலங்கடத்தாமல் ஏற்றுக்கொண்டு இந்தியாவின் ஒற்றுமைக்கும், கலாசாரத்திற்கும், அனைத்து மொழிகளும் ஆட்சி மொழிகளாக வருவதற்கும் மத்திய சர்க்கார் துரிதமான நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டும் என்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக இந்தத் தனித் தீர்மானத்தை ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

*திரு. கே. முத்துவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த அவையில் தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்பும்வரை, இந்தியைக் கொண்டு வரமாட்டோம் என்ற ஒரு சட்டத்தை பாராளுமன்றத்தில் இயற்ற வேண்டுமென்று கொண்டுவந்துள்ள தீர்மானத்தின்மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற அகில இந்திய பார்வேர்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களை முன்வைக்க விரும்புகிறேன்.

இந்தி பேசாத மக்கள் நம்முடைய இந்தியத் திருநாட்டில் பாதிக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். இந்தியைப் படிக்கவேண்டும், இந்தியைப் புகுத்தவேண்டும் என்ற மத்திய அரசு முதலில் முடிவெடுத்து, அதற்குப் பிறகு நேரு அவர்கள் இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்பும்வரை இந்தியைப் புகுத்த மாட்டோம் என்ற ஒரு உத்திரவாதத்தைக் கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு பாரதப் பிரதமராக வந்த அன்னை இந்திரா காந்தியும், அதற்குப் பிறகு இப்போது பாரதப் பிரதமராக இருக்கிற ராஜீவ் காந்தியும் உத்திரவாதம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், அந்த உத்திரவாத்தின் மீது இந்தி பேசாத மக்கள் எல்லோருக்கும் நம்பிக்கை இல்லாத காரணத்தினால், வாக்குறுதியை சட்டபூர்வமாக ஆக்கவேண்டும் என்று நான் சார்ந்திருக்கின்ற கட்சியின் சார்பாக கூறிக் கொள்கிறேன்.

இந்தி படிப்பதை யாரும் தவறாக நினைக்காமல், விரும்புகிறவர்கள் இந்தியைப் படித்துக் கொள்ளலாம், இந்தியைக் ஏற்காத மக்கள்மீது கட்டாயமாக புகுத்தக்கூடாது என்பது எங்கள் இயக்கத்தின் கொள்கை என்று கூறி அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. வை. பாலசந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உணர்ச்சிப் பிழம்புகளாக இன்று மாறிப் போயிருக்கும் தமிழகத்து மக்களுடைய உள்ள உணர்வுகளையும் மத்திய அரசு அரசியல் சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றி தமிழ்நாட்டு மக்களின் மொழி உரிமை மற்றும் மொழி உணர்வு இவைகளை பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை, ஒரு தீர்மானமான வடிவில் வேண்டுகோளாக இந்தப் பேரவையில் வைக்கின்ற வகையில் ஒரு வரலாற்று சிறப்புவாய்ந்த தீர்மானத்தை தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை நான் சார்ந்திருக்கும் இந்து முன்னணி பேரியக்கத்தின் சார்பாக வரவேற்கிறேன் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலமாக வெளிச்சம் போட்டு வெளிக்காட்டியிருக்கும் அவர்களுடைய மொழி உணர்வை மொழிக் கொள்கையை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன்.

இந்தியை மீண்டும் வேண்டுமென்றே திணிக்கின்றபோது, அதை தமிழக அரசு தடுத்து நிறுத்தவில்லை, மௌனமாக இருக்கிறது, மூலையில் முடங்கி கிடக்கிறது என்ற ஒரு பொய்த் தோற்றத்தை உருவாக்குவதற்கு தமிழகத்தில் செய்யப்பட்ட முயற்சிகள் இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலமாக பொய்யாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தி திணிக்கப்படுகின்றபோது, அது எல்லாத் தரப்பு மக்களாலும் எதிர்க்கப்பட வேண்டுமென்பது எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு வந்திருக்கிற கருத்தாக தமிழகத்திலே இருந் திருக்கிறது.

(முற்பகல் 9–30)

சுதந்திரம் வருவதற்கு முன்னர் நம்மை ஆண்டுகொண்டிருந்த ராஜ்ய சர்க்காராக இருந்தாலும் 1947க்குப் பின்னர் நமக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்து மக்களாட்சி நடைபெறுகின்ற இந்த நேரமாக இருந்தாலும் இந்தி தொடர்ந்து திணிக்கப்பட்டு வருகிற ஒரு சூழ்நிலையை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நேரு பெருமகனார் தந்த வாக்குறுதி இருந்தாலும் அதற்குப் பிறகு அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்கள் அதை உறுதி செய்திருந் தாலும் அதற்குப் பிறகு இன்றைய இந்தியப் பிரதமர் அந்த வாக்குறுதியை ஏற்றுக்கொண்டாலும் அது சட்டமாக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு சூழ்நிலை இன்றைக்கு ஏன் ஏற்பட்டிருக் கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டிய கட்டாயம் இன்றைக்கு உருவாகி இருக்கிறது.

வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணுகின்ற, யூனிட்டி இன் டைவர்ஸிட்டி என்று சொல்லப்படுகிற தத்துவம் தான் இந்திய ஒருமைப்பாட்டைக் காக்கும் ஆயுதமாக அமைந்திருக்கிறது. பல்வேறு இனங்களைச் சார்ந்த மக்களையும் பல்வேறு மொழிகள் பேசும் மக்களையும் பல்வேறு சாதிகளைச் சேர்ந்த மதங்களைச்

சேர்ந்த மக்களையும் ஒருங்கிணைத்து இந்தியாவினுடைய ஒருமைப்பாட்டைப் பாதுகாப்பது வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண்பது என்ற தத்துவம்தான். வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண்பது என்ற தத்துவத்திற்கு உலைவைக்கப்படுகிற அளவுக்கு நிலைமை இன்றைக்குப் போய் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டும்போது நம்முடைய தேசிய வாதிகள் அதை ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும். ஒருவன் தானாக விரும்பி நரகத்திற்குக் கூட போவானே தவிர கட்டாயப்படுத்தினால் சொர்க்கத்திற்குக் கூட வரமாட்டான் என்ற பழமொழியை நம்முடைய மத்திய அரசு புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் மத்திய அரசு செய்து கொண்டிருக்கும் தவறுகள் தமிழக மக்களுடைய உணர்வுகளைப் பாதித்து இந்திய ஒருமைப் பாட்டிற்கு தீங்கு ஏற்படுத்திவிடுமோ என்ற நிலை இருக்கிறது.
* *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தீர்மானத்தோடு ஒட்டிப் பேசுங்கள். அவரவர்கள் கருத்துக்களை மட்டும் பேசவேண்டும். அதெல்லாம் வேண்டாம். அவைக்குறிப்பிலிருந்து அது நீக்கப் படுகிறது.

திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : நான் யாரையும் கண்டிக்க வில்லை. இந்த நிலைமை வரலாமா ? அதற்கான சூழ்நிலை தமிழகத்திலே ஏன் உருவாயிற்று என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுயேச்சை உறுப்பினருக்கு அந்த உரிமையை நானாகக் கொடுத்திருக்கிறேன். போதும். தாங்கள் அமரலாம்.

*திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய பெயரால் சட்ட அமைச்சர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்ட அரசினர் தீர்மானத்தின்மீது ஜனதாக் கட்சியின் சார்பில் கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றிகூறி எனது உரையைத் துவக்கு கிறேன்.

மொழித் திணிப்பு கூடாது என்பதை நாங்கள் ஒப்புக் கொள் கிறோம். அதேபோல் மறைந்த நேரு பெருமகனார் ஆட்சியில் நேரு அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து மொழிகளையும் சமமாகப் பாவித்து அந்த மொழிகள் வளர்ச்சியுறுவதற்கு தக்க உதவிகளை மத்திய அரசும், மாநில அரசும் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் நீங்கள் அறிவித்ததுபோல் நீதி நிர்வாகம் மற்றும் பயிற்றுமொழியிலே இன்னும் முறையாகத் தமிழில் பயன் படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அதிலே தமிழைப் பயன்படுத்த

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மொத்தத்தில் மொழித் திணிப்பைக் கண்டிக்க வேண்டும். ஆனால் பிற மொழிகள்மீது வெறுப்பை நாம் உண்டாக்கக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது இந்தியக் கூட்டாட்சி முறைக்கு உகந்ததல்ல என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆட்சிமொழி, தேசிய மொழிகள் எதை வேண்டுமானாலும் படிப்பதற்கு மாணவர்களுக்கு இந்த அரசு வழிவகைகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டுமென்றால், அது நடக்க வேண்டுமென்றால் இந்தியப் பாராளுமன்றத்திலே பெரும்பான்மையான மெஜாரிட்டி வேண்டும். அதற்குரிய வழிவகைகளை ஆராய்ந்து கொண்டு இந்தி பேசாத மாநில முதல்வர்களோடு முதல்வர் அவர்கள் கலந்துபேசி இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கலாம். இந்தி பேசாத மாநிலங்களான மேற்கு வங்கம், கர்நாடகம், ஆந்திரம், கேரளம், மகாராட்டிரம், குஜராத், ஒரிசா, அசாம், பஞ்சாப், அருணாசலப் பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களின் முதல்வர்களோடு கலந்துபேசி, அவர்களும் இந்த மாதிரி தீர்மானங்களைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்லி, இதை இங்கே கொண்டுவந்திருந்தால் நலமாக இருந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன், அதையெல்லாம் விடுத்து தமிழ்நாட்டு அரசியல் அவசர நிமித்தம் காரணமாக அவசரம் அவசரமாக இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

*திரு. கு. ரமணி : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, மொழி பற்றிய இந்த அரசின் தீர்மானம் ஒரு முக்கியமான தனித் தீர்மானம், இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது கொஞ்சம் விரிவாகக் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு நீங்கள் அனுமதிப்பதுதான் சரியானது. மிக வேகமாக இந்தப் பிரச்சினையை முடித்துக் கொள்வது என்பதால் மட்டும் நாட்டிலே மொழிப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடாது. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் எங்களுக்கு தெளிவான நிலை மொழிப் பிரச்சினையில் உள்ளது, அனைத்து மொழிகளும் ஆட்சி மொழிகளாக, நிர்வாக மொழிகளாக இப்போதிருந்தே ஆக்கப்பட வேண்டுமென்பதைத் தான் இந்த அரசு கோரவேண்டும். அது எங்களுடைய கருத்து.

அதற்காக அனைத்து மொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து தரப் பட வேண்டும். இது உடனடியாகச் செய்யப்பட வேண்டும், அனைத்து மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கு மத்திய அரசு பணச் செலவு உட்பட சகல ஏற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டும், நம் பங்குக்கு, தமிழ்நாட்டில் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு, அதை போதனா மொழியாகவும், பயிற்சி மொழியாகவும், நிர்வாக மொழியாகவும் ஆக்குவதற்கு நம் பக்கத்துலிருந்து நாம் என்ன

செய்யவேண்டுமோ அதை நாம் செய்ய வேண்டும். அப்படிப் பட்ட மொழிக் கொள்கை இல்லாமல், பல மொழி பேசக் கூடிய இந்திய நாட்டில், இந்தி மொழிதான் தொடர்பு மொழி என்று ஆக்க திணிப்பு முயற்சியும், அதை எதிர்த்துப் போராடுவது என்ற பெயராலே எப்போதுமே ஆங்கிலமே இந்திய நாட்டில் தொடர்பு மொழி என்று நாமும் சொல்லுவதும் என்ற இந்த இரண்டும் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்காது என்று தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தி உட்பட எந்த மொழிக்கும் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி விரோதியல்ல. எல்லா மொழிகளும் தேசிய இன மக்களால் பேசப்பட்டு, அவரவர்களுடைய மொழிகளை அவரவர்கள் வளர்க்கிறார்கள். எல்லாக் கலாச்சாரங்களும் வளர்ச்சியை நோக்கி முன்னேற, மக்கள் மொழிகளை வளர்க்கிறார்கள். ஒரு மொழியை அப்படியே எதிர்ப்பது என்பது அந்த தேசிய இன மக்களுக்கு எரிச்சலூட்டி, அவர்கள் நம்மை எதிர்ப்பதாக அமையும். இது மொழிப்பிரச்சினையைத் தீர்க்காது. இதற்கு உலகத்திலே எத்தனையோ உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைச் சொல்ல நேரம் கிடையாது. அப்படிப்பட்ட மொழித் திணிப்பு பிரச்சினைதான் இந்த 40 ஆண்டுக் காலத்திலே நடத்தப்பட்டது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

அரசியல் சட்டத்தில் அத்தனை மொழிகளுக்கும் அங்கீகாரம் அளிக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டாலும், அவை செய்யப்படவில்லை. அதற்கு மாறாக இந்தித் திணிப்பு என்பது பல வழிகளில் நடத்தப்பட்டது. இந்தியில் மத்திய அரசின் சுற்றறிக்கை வந்தபோது கண்டித்தோம். அது அவர்கள் பழக்கத்திலே உள்ள ஒன்று. வேண்டுமென்றே செய்யப்படவில்லை என்று உள் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். அதெல்லாம் சரியல்ல பல நடவடிக்கைகள்—சர்க்குலர் மட்டுமல்லால், மத்திய அரசின் உத்தியோகம் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் இந்தி மொழியில் கொஞ்சமாவது பயிற்சி இருக்க வேண்டும், ஏதாவது ஒரு தேர்வு எழுத வேண்டுமென்ற முறையில் ஒவ்வொரு மத்திய அரசு இலாக்காவிலும் ஆசிரியரை வைத்து இந்தியைப் பயிற்றுவிக்க நடவடிக்கை தமிழ்நாட்டிலும் நாடு முழுவதும் நடக்கிறது. எப்போது எப்போது சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமோ அப்போதெல்லாம் இந்தி மொழியைத் திணிப்பது என்ற நடவடிக்கை நடைபெற்று வருகிறது. இது அபாயகரமானது. அதனுடைய விளைவுகளைத்தான் நாம் சந்திக்கிறோம். 1967ஆம் வருடம் பாராளுமன்றத்தில் ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தின் மீது பேசுங்காலத்தில், பாராளுமன்றத்தில் இருக்கும் படியான எதிர்க்கட்சிகள் முழுவதும் இப்படிப்பட்ட எதிர்ப்பு நிலைமைகள் ஏற்படுமென்று அன்றைக்கே எச்சரிக்கை செய்து பெரும் விவாதம் நடைபெற்றது. அந்த விவாதத்தில்தான் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் அப்படிப்பட்ட பயத்திற்கு இடமில்லை, இந்தி மொழியைத் திணிக்க மாட்டோம் என்று

வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அந்த நிலைமையைச் சமாளிக்க அந்த வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களும் அந்த வாக்குறுதியைத் தொடர்ந்து கொடுத்து வந்தார்கள்.

(முற்பகல் 9—40)

இப்போது திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் தொடர்ந்து அந்த வாக்குறுதியைக் கொடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். அதிலே என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால் பன்மொழிகள் பேசக்கூடிய இந்த நாட்டிலே ஓரளவு சமமாக ஒரே மாதிரியாக பல மொழிகள் வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்ற நாட்டில் ஒரு மொழியை மட்டும் தொடர் மொழியாக, 76 கோடி மக்களைக் கொண்ட இந்த நாட்டில், கொண்டுவர முடியாது. அதற்கு ஒரு வளர்ச்சி, போக்கு இருக்கிறது என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். 56 மொழிகளிலே பத்திரிகைகள் வெளியிடுவதும், பேசுவதும் கொண்டுள்ள அரசு இருக்கும் நாடு சோவியத் யூனியன் ஒன்றுதான். உலகத்திலேயே இந்த மொழிப்பிரச்சினையைச் சுமுகமான முறையில் தீர்த்து வைத்த நாடு இந்த நாடு ஒன்றுதான். அங்கே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படவில்லை. அங்கு ரஷ்ய மொழி ஆதிக்கம் இருந்தது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை எல்லாம் மாற்றப்பட்டு அந்த மக்கள் ஒரே மொழியைத் தங்களுடைய மொழியாக ஏற்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. சகல மொழிகளையும் வளர்க்கும்படியான நிலை ஏற்பட்டது. அந்த நிலை இங்கும் ஏற்படும். ஆகவே எல்லா மொழிகளையும் ஆட்சிமொழியாக ஏற்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்திய நாட்டிலே நாளாவட்டத்திலே இந்த உரிமைகளைக் கொடுத்து. வளர்ச்சியைப் பொறுத்து நிலைமைகளை மாற்றலாம். வளர்ச்சிப் போக்கில் ஒரு மொழிமட்டுமே இந்திய தொடர்பு மொழியாக இருக்கும் என்று இன்றைக்கு ஜோஸ்யம் சொல்ல முடியாது. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகள் வரலாம். 2 மொழிகள் வரலாம், 3 மொழிகள் வரலாம். அப்படித்தான் மாற்றம் வேண்டும். ஆக அப்படிப்பட்ட ஒரு பரந்த கண்ணோட்டத்தில் அனைத்து மொழிகளுக்கும் சகல உரிமைகளும் வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் எந்த மொழியும் ஆதிக்க மொழியாக திணிக்கப்படக்கூடிய நிலை வரக்கூடாது என்பதுதான் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தெளிவான கருத்து.

இந்தத் தீர்மானத்தில் சில கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றன, எல்லா மொழிகளுக்கும் இப்படிப்பட்ட உரிமைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று இருக்கின்றது. இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற விஷயங்கள் எல்லாம் சரியானதுதான். அது நாம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதுதான். ஆனால் இதிலே இருக்கிற கஷ்டம் என்னவென்று கேட்டால், இந்தி மொழியினுடைய திணிப்பு வருகின்றது, வந்துகொண்டிருக்கின்றது,

நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதன் பேரில் இருக்கும்படியான நம்முடைய கடுமையான எதிர்ப்பும், அதன் காரணமாக ஆங்கிலமே இந்தி வராத நிலையிலே நீடிக்க வேண்டும் என்று கான்ஸ்டிட்டியூசனல் அமென்ட்மென்ட், சாதாரண சட்டமல்ல, சாதாரண சட்டத்தை திரும்பவும் மாற்றலாம் என்ற அளவில், கான்ஸ்டிட்யூசனல் அமென்ட்மென்டாகவே கொண்டு வந்து திருத்தவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியென்றால, ஒன்று இந்தியைத் திணிக்க வேண்டும் என்ற நிலை, அல்லது இந்த இடைக் காலத்திலே ஆங்கிலமே இருக்க வேண்டும் என்ற மற்றும் ஒரு நிலை. இந்த இரண்டுக்குமே அரசியல் சட்டத்தில் ஏற்றி முடிவு எடுத்துக் கொண்டால், இந்தி மொழி திணிப்பு என்பது நடக்காதா? நடக்கும். அப்போது என்ன வரும்? மொழிப் பிரச்சினைக்குத்தீர்வு ஏற்படாது. அதனால்தான் சொல்கிறேன் நம் அத்தனை பேருக்கும் ஏற்புடையதாக இருக்க வேண்டும், சகோதர மக்களுக்கு இடையிலே மொழியின் பேரால் பிளவு ஏற்படக்கூடாது. நாடு துண்டாடப்படக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட தவறான வழிமுறைகளைத் தூண்டிவிடக்கூடிய நிலைமைகள் நாட்டில் வரக்கூடாது.

மொழி என்று சொல்லும்போது எல்லா மொழிகளும் நம்மால் மதிக்கப்படவேண்டியவைதான். மக்கள் மத்தியிலே சகோதரத்துவம் வளர்ச்சியடைய வேண்டும். அந்த மொழிகளினுடைய வளர்ச்சிப்போக்கில், அத்தனை மொழிகளில் ஒரு மொழியோ அல்லது இரண்டு மொழிகளோ ஆட்சி மொழியாக வந்து, இந்தியாவினுடைய ஆட்சிமொழியாக, தொடர்பு மொழியாக வர, இந்திய மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நிலை ஏற்படலாம். அந்த முறையிலே பொறுமையோடும் உறுதியோடும் இன்று இந்தியைத் திணிப்பதை நாம் வன்மையாக எதிர்க்கிறோம். கடுமையாக எதிர்க்கிறோம். அதுபோலவே வேறு எந்த மொழியினுடைய திணிப்பையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அந்த முறையிலே தான் இந்தப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணவேண்டும். அப்படிப்பட்ட முறையிலே இந்தத் தனித் தீர்மானத்திலே சில பலவீனங்கள் இருக்கின்றன. இந்தத் தனித் தீர்மானத்திலே கொஞ்சம் கன்பியூஸ் பண்ணும் வார்த்தைகள் இருக்கின்றன. நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு விளக்கம் தந்து தெளிவு படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த முறையிலே சில வார்த்தைகள் இருந்து வருகின்றன. இந்தத் தனித் தீர்மானத்திலே இருக்கின்ற பலவீனங்களை மாற்ற, இந்தத் தனித் தீர்மானத்தை மேலே கூறியபடி திருத்த வேண்டும் என்று என் கட்சியின் சார்பில் தெரிவித்துக் கொண்டு அமைகிறேன்.

*திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் தனித் தீர்மானம்

இன்றைய நாட்டினுடைய நிலைமையில் மிகமிக வரவேற்கத் தக்க ஒரு தீர்மானமாக அமைந்திருப்பதன் காரணமாகவும், இந்தக் சட்டப் பேரவையிலுள்ள அனைத்துக் கட்சியினரும் பெரும்பாலும் ஒருமித்த முடிவுக்கு வர உதவிசெய்யும் என்ற நம்பிக்கையிலும் நான் இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுவதில் உள்ளபடியே ஒரு நம்பிக்கை கொள்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தினுடைய வாசகத்தில் 1968ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 23ஆம் நாள் நம்மை எல்லாம் இந்த நிலைக்கு, இந்த நாட்டிலே பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு தகுதியை ஏற்படுத்திய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எடுத்து வைத்த அந்தத் தீர்மானத்தினுடைய கருத்து மிகத் திட்டவட்டமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப்பின்னர் தமிழக சட்டமன்றம் 1974ஆம் ஆண்டு இதே மன்றத்தில் மாநில சுயாட்சிக்கான தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியபோது அந்தக் கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்தும் இந்தத் தீர்மானத்திலே இடம் பெற்றிருக்குமானால் ஒரு சட்டமன்றத்தினுடைய நடவடிக்கைகள் குறைபாடு இல்லாததாக மத்திய அரசுக்கு வலியுறுத்தப்பட்டது என்கிற வகையில் ஏற்புடையதாக இருந்திருக்கும். எந்தக் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தாலும் இன்றைக்கு ஒருமித்த முடிவுக்கு வர வேண்டும் என்பதான நிலைமைக்கு நாமும் நாடும் ஆளாகிக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் இந்தக் கருத்தை எடுத்துச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1974 ஆம் ஆண்டு இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றப் பட்ட தீர்மானத்திலே சுட்டிக்காட்டப்பட்ட அந்தக் கருத்து மத்திய அரசின் ஆட்சிமொழிகளாக அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 8-வது விவரப்பட்டியலில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அதில் காணும் அனைத்து மொழிகளும் இருக்க வேண்டும். இந்த நிலைமையை எய்தும்வரை மத்திய அரசு தலைமைச் செயலகம் உட்பட மற்ற துறைகள் அனைத்திலும் மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுகளுக்கும் இடையே தொடர்புகொள்ளவும் ஆங்கிலமே தொடர்ந்து ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டும். இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்ட அந்தக் கருத்தும் இந்தத் தீர்மானத்திலே சேர்ந்து இடம் பெற்றிருக்குமானால் ஒரு வரலாற்று அடிப்படையில் தொடர்ந்து தமிழக அரசு இந்த நீதியை கேட்கிறது என்பது இன்னும் தெளிவாகப் புலனாகும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து 1972 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 7ம் நாள் ஆளுநர் உரையில் வழங்கப்பட்டிருந்ததைக் குறித்து குறிப்பிடும் போது ஆளுநர் உரை வாயிலாக முதலமைச்சர் தெரிவித்தார் என்ற வாசகம் காணப்படுகிறது. அப்படிச் சொல்வது மரபல்ல. இது பற்றி கூடுமானவரை பரிசீலிக்க வேண்டும். ஆளுநர் அறிவிக்கிறார் என்றால் அரசு அறிவித்தது என்று பொருள். அந்தக் கருத்தையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஆங்கிலமே மத்திய அரசின் ஆட்சி மொழியாக நீடிக்க வேண்டிய கட்டாய

நிலையை எதற்காக வலியுறுத்துகிறோம் என்றால் நமக்காக மட்டும் வலியுறுத்தவில்லை, மத்திய ஆட்சிக்காகவும் வலியுறுத்துகிறோம்.

இங்கே பேசிய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் திரு. ரமணி அவர்கள் ஆங்கிலத்தையும் திணிக்கக் கூடாது என்று திரும்பத்திரும்பச் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே இருப்பதைத் திணிப்பது என்று சொல்வது மரபல்ல. ஆங்கிலத்தை வேகமாக நீக்குகிறார்கள், புறக்கணிக்கிறார்கள், அது இந்தி பேசாத மக்களை மிகப் பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கிறது. மேற்கு வங்க முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட ஆங்கிலத்தை வேகமாக நீக்குவதன், பாதகத்தை உணர்ந்து ஒருவகையில் அதுபற்றிச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். திணிப்பது என்ற பேச்சுக்கு ஆங்கிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் இடமில்லை. ஒருவேளை இந்தி பேசுகிற மாநிலங்களிலுள்ள தொடக்கப் பள்ளிகளிலோ அல்லது உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலோ ஆங்கிலத்தைப் படித்துத்தான் தீர வேண்டும் என்றால் அது ஒருவகையில் திணிப்பு என்று ஆகலாம். ஆனால் அதற்கு மாறாக மத்திய அரசு அலுவலகங்களிலே நூற்றுக்கு நூறு நிர்வாகம் ஆங்கிலத்திலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கும் மத்திய அரசு அதனுடைய சட்ட சரத்துக்களின்படி உச்ச நீதிமன்றத்திலும், உயர்நீதி மன்றங்களிலும் ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்தலாம், பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நிலையில் மேல் மட்டத்தில், பல கட்டங்களில் ஆங்கிலத்தைக் கைவிட முடியாத நிலை இருக்கும்போது பிறமொழி மாநிலங்களில் சென்று பணியாற்றுகிற மத்திய அரசு அலுவலர்கள் ஆங்கிலத்தை கைவிட்டு இந்தியைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்வது உள்ளபடியே பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிக்கு நேர்மாறானது என்பது மாத்திரமல்ல, அவர்களுடைய வாக்கை மதிக்காத காரியம் என்பது கூட அல்ல, மிதிக்கின்ற காரியம். ஏற்கனவே அண்மைக் காலமாக தமிழ் நாட்டிலே எந்தக் கட்சியையும் சாராத மாணவர்கள் உள்பட பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்தவர்கள் இந்திக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கின்ற நிலைமைகள், பல்வேறு கட்டங்களிலே வடிவெடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. உண்மையாகச் சொல்லப் போனால், பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் 1959-வது ஆண்டு பேசி, அது மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. பாராளு மன்றத்திலே 1959 செப்டம்பர். நாளிலே பேசிய பேச்சு, விரிவான பேச்சு, அதிலே சில இடங்களிலே பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள், புதிய உலகத்திற்கும் பழைய உலகத்திற்கும் ஏற்படுகிற முரண்பாடுகள், சிக்கல்கள் இவற்றையும் எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். அதேநேரத்திலே அவர் காணும் மக்களே அடிப்படை சக்தியாக புதிய உலகம் அமைகிறபோது, மக்களிடமிருந்து பல்வேறு கருத்துக்கள், எண்ணங்கள் வளரும் என்பதை அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

ஒரு தலைசிறந்த ஜனநாயகவாதி என்ற முறையில் இந்தச் சிக்கலை மிக விரிவாக எண்ணிப்பார்க்கிறார்கள். எண்ணிப் பார்த்து, அவர் சொல்கிறார்கள், ''நான் இதை மொழித் திணிப்பாகக் கருத இடந்தரக் கூடாது என்று நான் சொன்ன பொழுது, எதற்காக அப்படிச் சொன்னேன் என்றால், சென்னை, ஆந்திரம், கேரளம் போன்ற எந்த இராஜ்யமாக இருந்தாலும் அந்த இராஜ்யத்தின் மீது திணிக்கப்படுகிறது என்று கருதுகிற ஒரு மொழியை அதன்மீது திணிக்கக் கூடாது''. பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் திட்டவட்டமாகக் கூறினார், ''தென்னாட்டு மக்கள் மீது இந்தியைத் திணிக்கக் கூடாது, எதையுமே கட்டாயமாகவோ, திணிப்பு முறையிலோ செய்தால் அதை அவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள், அது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. சென்னை இராஜ்யத்தில் எங்களுக்குக் கட்டாய இந்தி வேண்டாமென்று சொன்னால், அவர்களுடைய பள்ளிக்கூடங்களில் கட்டாய இந்தி கற்றுக்கொடுக்க வேண்டியதில்லை''. இது, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இங்கே இருமொழிக் கொள்கைக்காக, இருமொழி கல்வித் திட்டத்தை ஒரு கொள்கை வடிவமாக ஆக்குகிற தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கு முன்னாலேயே பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களாலே தரப்பட்ட ஒப்புதல் வாக்கு மூலம் என்று தெரிவிக்க நான் விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 9-50)

இன்னும் அடிப்படையிலே எண்ணிப் பார்த்தால், இன்றைக்கு ஏதோ அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவது என்பது மிகப்பெரிய ஒரு முறைகேடான காரியத்தைப்போல சிலபேர் தவறாக எண்ணிக்கொண்டு பேசுகிறார்கள். அதற்காகச் சில விளக்கங்களை அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒன்று, அரசியல் சட்டம் இதுவரையில் 48 முறை திருத்தப் பட்டிருக்கிறது. அப்படித் திருத்தப்பட்ட சட்டம்தான் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம். அந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் உருவாவதற்கான அரசியல் நிர்ணய சபை உருவானபொழுது, பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அவையாக அது அமையவில்லை என்பது, மூதறிஞர் இராஜாஜி முதலாக இந்தியாவினுடைய தலைசிறந்த தலைவர்கள் பலபேர் எடுத்துச் சொன்ன கருத்தாகும். மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல், 'Nomination' என்ற முறையிலேதான், இன்னும் சொல்லப்போனால் ஆளுங்கட்சி நாமினேஷன் என்ற முறையிலேதான் அரசியல் நிர்ணய சபையே அமைந்தது. ஆகவே, அந்தச் சபையிலே நிறைவேற்றப் பட்ட எந்தக் கருத்தும் அதற்குப் பின்னாலே மாற்றப்படக் கூடாது என்று வாதிப்பதற்கு, மக்கள் உரிமையை மதித்துக் கருதுகிறவர்களுக்கு, இடமில்லை.

இரண்டாவது, இந்தி மொழிதான் இந்தியாவினுடைய ஆட்சி மொழி என்னும் வாதத்திற்கு இடம் தருவதற்குக் காரணமாக இருந்த அந்தக் கருத்து அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியிலே

உருவானபொழுது, முதல்முறை அந்தத் தீர்மானத்தை வாக்களிப்புக்கு விட்டபொழுது, ஆங்கிலத்திற்கு 44 பேர், இந்திக்கு 44 பேர் என்று காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளேயே மாறுபட்ட நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. அடுத்த முறை வாக்குக்கு விட்டபொழுது,—சில நாட்கள் கழித்து மறுபடியும் கூடி, அனைத்து காங்கிரஸ் தலைவர்களையும் அரசியல் நிர்ணய சபை உறுப்பினர்களையும் வரச்சொல்லி, அந்தக் கூட்டத்திலே வாக்கெடுத்தபொழுது, 77—77 என்று, அதாவது ஆங்கிலத்திற்கு 77, இந்திக்கு 77 என்றுதான் வாக்குகள் கிடைத்தன. ஆகவே, இந்தியாவின் அலுவலக மொழி இந்தி மொழி என்பது இந்தியாவிலே அன்றைக்கு இருந்த மிகப் பெரிய பலம் வாய்ந்த கட்சியான காங்கிரஸ் கட்சியாலேகூட ஒருமனதாகக் கொண்டுவரப்படவில்லை என்பதையும், அன்றைக்குத் தலைவராக இருந்த பட்டாபி சீத்தாராமையா வழங்கிய ஒரே ஒரு வாக்கால் casting vote—மூலமே—கட்சியிலேயே நிறைவேறியது என்பது எண்ணிப்பார்க்கப்பட வேண்டியதாகும். அவருக்கு இருந்த தேசீய உணர்வு, ஆங்கிலத்தை ஏற்றுக் கொள்ள அவருக்கு மனம் இல்லாத காரணத்தால் இந்தி இருக்கட்டும் என்று அவர் ஒரு வாக்களித்த காரணத்தால் அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திலே இந்தி ஏறிக்கொண்டு விட்டது. பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் அப்பொழுது குழப்பமான கருத்திலேதான் இருந்தார்கள். எந்த அளவிற்கு என்றால் ஆங்கிலத்தைக் கைவிட முடியாது என்ற கருத்தைப் பல இடங்களிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒருமுறை அவர்கள் நாடாளுமன்றத்திலே பேசுகின்றபொழுது, இங்கே பேசப்படுகிற இந்தி அல்லது நாம் ஆட்சி மொழி என்று சொல்கிற It is only Official language அலுவலகமொழி இந்தி மொழி, பம்பாயிலே பேசப்படுகிற இந்தியா? பெங்காலிலே பேசப்படுகிற இந்தியா? சென்னையிலே பேசப்படுகிற இந்தியா? என்று பலர் கேட்கிறார்கள். அதுகூட அல்ல சேத் கோவிந்ததாசினுடைய இந்தியா, பேராசிரியர் ரகுவீரா அவர்களுடைய இந்தியா என்று கேட்கிறார்கள். எனக்கே புரியவில்லை, இருந்தாலும் எதிர்காலத்திலே இந்தி வளர்ந்து ஒரு வடிவத்தைப் பெற்று விடும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன் என்னும் அந்தக் கருத்தைப் பலபட அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்.

இன்னும்கூட ஒன்று. எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் 'International numerals' என்று வழங்கப்படுகிற எண் முறைகளைக் கைவிட்டுவிட்டு அகில உலகம் அறிந்திருக்கிற எண் குறிக்கும் முறைகளைக் கைவிட்டுவிட்டு இன்றைக்கு நாமெல்லாம் வழங்குகிற அந்த எண் முறைகளைக் கைவிட்டுவிட்டு, இந்தி எண் முறைகளைக் கொண்டு வருவது என்பது வரவேற்கத் தக்கதல்ல, விரும்பத்தக்கதல்ல, உலகம் போகிற விஞ்ஞான முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்றதல்ல என்று பண்டித நேரு சொன்னார்.

ஆனால், அவற்றிற்கெல்லாம் மாறாக இப்பொழுது நடைபெறுகிறது. தொடர்ந்து அவருக்குப் பின்னாலே பிரதமராக இருந்த லால்பகதூர் சாஸ்திரியும் அந்த உறுதிமொழியைச் சொன்னார். இந்த அரசுத் தீர்மானத்திலே அவருடைய பெயர் இடம்பெறவில்லை. இடம் பெற்றிருந்தால் ஒரு வரலாற்று அடிப்படையிலே வலியுறுத்துவதாக இருந்திருக்கும். ஒரே ஒரு பிரதமர்தான் அந்த வாக்குறுதியைக் கொடுக்கத் தவறியவர். அவர் நீண்ட நாள் பிரதமராக இல்லை. எனவே, மற்ற எல்லா பிரதமர்களும் சொன்னார்கள் என்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்று. அந்த முறையிலே பண்டித ஜவகர்லால் நேரு, அவரை அடுத்து வந்த திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி, அவருக்குப் பின்னாலே திருமதி இந்திரா காந்தி, ஒரு முறை அல்ல, ஒவ்வொருவரும் 3 முறை, 4 முறை இந்த வாக்குறுதியைத் தந்து, அந்த வாக்குறுதி மீறப்படுகிறது என்றால், அந்த வாக்குறுதி மீறப்படுவதற்குக் காரணமாக இருக்கிற சூழ்நிலையை அரசியல் பின்னணியை, சட்டத்தின் மூலமாகத் தடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்து மத்திய அரசிடம் பலமுறை வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆட்சிமொழிச் சட்டம் 1968—வது ஆண்டிலே நிறைவேற்றப்பட்டாலும் அதற்குச் சுமார் 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே, 1963-வது ஆண்டிலே இந்த ஆட்சி மொழிச் சட்டத்திற்கான கரு உருவாகி அதற்குப் பின்னர், வடமாநிலத்தவரால் காங்கிரஸ் கட்சியிலேயும் வேறு பல மன்றங்களிலேயும் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டு, விவாதிக்கப்பட்டதன் விளைவாக திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் முதலிலே கொண்டு வந்த ஆட்சிமொழிச் சட்டம், ஆங்கிலத்திற்குத் தருகிற பாதுகாப்பை அப்படியே நான் நிறைவேற்றப் போகிறேன் என்று எங்களைப் போன்று அன்றைக்கு நாடாளுமன்றத்திலே உள்ளவர்களுக்கு, எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்களுக்கு வாக்குறுதி கொடுத்தும், நானே கூட, பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தியைச் சந்தித்துப் பேசுகிற அவசியம் ஏற்பட்டபோது, எப்படியும் அதை நிறைவேற்றலாம் என்று ஒரு வாரத்திற்கு முன்னாலே சொன்னவர்கள், கடைசி இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னாலே அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியிலே எப்படியாவது இந்தியினுடைய வளர்ச்சிக்கான இடத்தை அந்த ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தின் மூலமாகவே உருவாக்குவதற்கு, இந்தியைப் பரப்புவதற்கு, வளர்ப்பதற்கு, இடமாகும்படி, அந்தச் சட்டத்தை இரையாக்கி, அந்தச் சட்டத்தினை அன்றைக்கு நாடாளுமன்றத்திலே நிறைவேற்றினார்கள்,

அன்றைக்கு மாண்புமிகு சஞ்சீவ ரெட்டியார் அவர்கள் சபாநாயகராக இருந்தார்கள். அவருக்கும் அது திருப்தி அல்ல; ஹோம் மினிஸ்டராக இருந்த சவான் அவர்களால் தகுந்த பதில் அளிக்க முடியவில்லை. 'இப்பொழுது கொண்டுவந்துள்ள ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தினுடைய கருத்துக்களை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. ஆங்கிலத்தை நீட்டிப்பதற்குப்

பாதுகாப்பு தருவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் இங்கே இந்தி வெறி உள்ளவர்களாலே மாற்றப்பட்டு, அது இந்த அரசாங்கத்தாலே ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமானால், இந்தச் சட்டத்தாலே தென்னாட்டு மக்களோ, தமிழ்நாட்டு மக்களோ என்றைக்கும் மன நிறைவு அடைய மாட்டார்கள் என்று நான் திட்டவட்டமாகத் தெரிவிக்கிறேன்' என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கருத்தை நாடாளுமன்றத்திலே நானே கூடப்பேசி இருக்கிறேன். நம்முடைய நாஞ்சில் கி. மனோகரன் அவர்கள் அங்கே உறுப்பினராக இருந்து பேசியிருக்கிறார்கள். முழு எதிர்ப்பை நாங்கள் அன்றைக்குத் தெரிவித்திருக்கிறோம். இவ்வளவும் தெரிவித்தாலும் வடநாட்டுப் பெரும்பான்மை சக்திக்கு ஆட்படுகிற ஒரு மனப்பான்மை காரணமாக, திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் அங்கே உ.பி.யிலே, எம்.பி.யிலே, நம்முடைய திரு. ரமணி அவர்கள் திணிப்பது கூடாது என்று சொன்னதைப் போல, தங்கள் மொழியை மற்றவர்கள் மீது திணிப்பது நியாயமல்லவே என்ற பெருந்தன்மையான மனப்பான்மை அடியோடு இல்லாத காரணத்தால், அந்தக் கூட்டத்தார் அங்கே உள்ள அமைச்சர்கள் உள்பட கிளர்ச்சியிலே ஈடுபட்டு, தொடர்ந்து ரெயில்கள் ஓடாத நிலைமைகள் ஏற்பட்டு, அமைச்சர்களே மறியல் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, காங்கிரஸ் அமைச்சர்களே ஈடுபட்ட காரணத்தால், ஓரளவுக்கு முற்போக்கான கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவராக இருந்த திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களே அந்தக் கருத்தைக் கைவிட்டு, வடநாட்டில் மத்திய பகுதியில் பெரும்பான்மைக் கூட்டம், இந்தி பேசுகிற கூட்டம், தொடர்ந்து கலவரம் நடத்திய காரணத்தால், இந்த ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தின் வடிவத்தையே மாற்றுவதற்கு அவர்கள் உடன்பட்டுவிட்டார்கள். இது இந்திய அரசியலிலே பரிதாபத்திற்குரியது. ஒரே வட்டாரத்தில் உள்ள ஓரளவுக்குப் பெரும்பான்மைக் கூட்டம் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியிலே தொடர்ந்து கிளர்ச்சி செய்யுமானால், மற்ற பகுதிகளில் வாழும் பல்வேறு தரப்பினர்களாக உள்ளவர்கள், அசாமிலே உள்ளவர்கள், திரிபுராவிலே உள்ளவர்கள், மேகாலயாவிலே உள்ளவர்கள், மேற்கு வங்காளத்திலே உள்ளவர்கள், ஆந்திராவிலே உள்ளவர்கள், தமிழ்நாட்டிலே உள்ளவர்கள், கேரளாவிலே உள்ளவர்கள், கர்நாடகத்திலே உள்ளவர்கள், எல்லோரும் இந்தியாவில் வாழ்ந்தாலும் இவர்களெல்லாம் ஒருங்கிணைந்து செயல்படக் கூடிய வாய்ப்பில்லாத காரணத்தால், டில்லியைச் சூழ்ந்துள்ள வட்டாரத்திலே ஏற்பட்ட அந்த எதிர்ப்புக்குப் பயந்து அகில இந்தியாவுக்கும் தந்த வாக்குறுதியை திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் நிறைவேற்றாமல் விட்டுவிட்டார்கள்.

ஒரு வகையில், தனிப்பட்ட முறையிலே பேசும்பொழுது "what can I do" என்றுதான் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். 'நான் என்ன செய்ய முடியும்?

எங்களுடைய கட்சியிலே பல பேர்கள் அப்படி எதிர்ப்பு தெரிவிக்கிறார்கள்' என்று பதில் சொன்னார்கள். கொடுத்த வாக்குறுதி என்னவாயிற்று? வாக்குறுதியை நம்பிய மக்களுக்கு, அதுவும் பாமர மக்களுக்கு எந்த வகையில் அந்த உறுதிமொழியினுடைய நோக்கம் காப்பாற்றப்பட்டது? காப்பாற்றப்படவில்லை என்பது தொடர்ந்து நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சியால் தெளிவாகும். ஆனால் அண்மையிலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி அவற்றையெல்லாம்விட சற்று மோசமாக அமைந்தது. மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பாக சர்க்குலர் அனுப்புகிற பொழுது அந்த சர்க்குலரில், அவர்கள் வெளியிட்ட அறிக்கையில், 'ஒரு வார காலத்திற்கு இந்தி வார விழா கொண்டாட வேண்டும். எல்லா அலுவலகங்களும் இந்தியிலேயே அலுவல் நடத்த வேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். எதற்காகத் தமிழ்நாட்டிலே இந்தியிலே மத்திய அரசு அலுவல் நடப்பது?

(முற்பகல் 10-00)

டெல்லி அரசோடு தொடர்பு கொள்வதற்கு—எங்களுக்கு—இந்தியிலே கடிதம் எழுதுங்கள் என்று கேட்டாலே தவறு. தமிழ்நாட்டிலே நிர்வாகத்திலே நீங்கள் இந்தியைப் பயன்படுத்துங்கள் என்று கேட்பது, அப்படிப் பயன்படுத்தத் தெரியாதவர்கள் அடியிலே கையெழுத்தாவது இந்தியிலே போடுங்கள் என்று கேட்பது; அப்படியானால் இந்தி தெரியாதவர்கள் எல்லாம் இந்த நாட்டிலே தற்குறிகளா? இந்தி தெரியாதவர்கள் எல்லாம் இந்தியிலே கையெழுத்துப் போடுவதை டெல்லி அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது என்று சொன்னால் டெல்லி அரசினுடைய மனப்பான்மை என்ன? இந்த நாட்டிலே இந்தி தெரிந்தவர்கள் எல்லாம் அறிவாளி, பண்டிதன், ஞானி என்பதா? இந்தி தெரியாதவர்கள் எல்லாம் இந்த நாட்டிலே அவர்கள் ஆங்கிலத்திலே மேதையாக இருந்தாலும்சரி, தமிழிலே புலவனாக இருந்தாலும் சரி, தெலுங்கிலே வல்லவராக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் எல்லாம் அறிவுத் தரம் குறைந்தவனா? ஒரு அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட செயலில் ஈடுபடலாமா? டெல்லியிலே இருந்து 5, 6 பேர் ஆட்சி மொழியாக இந்தியை வளர்க்க தமிழ் நாட்டுக்கு வருகிறார்கள். மதுரைக்குச் செல்கிறார்கள். ஒரு அலுவலகத்தில் நுழைகிறார்கள். அலுவலக நிர்வாகம் இந்தியிலே நடக்கிறதா என்று பார்க்கிறார்கள். அங்கேயுள்ள பெயர்ப் பலகை தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் மட்டும் இருந்த காரணத்தால் அந்தப் பெயர்ப்பலகையையே தூக்கி எறிகிறார்கள். எப்படிப்பட்ட ஆணவமும், திமிரும் இருந்தால் தமிழ்நாட்டில், தமிழனுடைய ஒரு தலைநகரான மதுரையில் இந்தியிலே பெயர்ப் பலகை இல்லை என்ற ஒரு காரணத்தால் இப்படித் தூக்கி எறிவர்? எதற்காக இந்தியில் இருக்க வேண்டும்? நான் இன்றைக்குச் சொல்கிறேன்—தமிழ்நாட்டில் இந்தி எந்த இடத்திலும் இருக்க அனுமதிக்க மாட்டோம், அனுமதிக்க முடியாது. (கூச்சல், குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவுசெய்து எல்லோரும் அமைதியாக அமரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவரவர்களுடைய கட்சியினர் பேசும்போது பதிலைச் சொல்லிக்கொள்ளலாம். இப்போது அவர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது எழுந்து குறுக்கிட வேண்டியதில்லை. (கூச்சல், குழப்பம்) உறுப்பினர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தயவுசெய்து பேசவேண்டாம என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எது பேசினாலும் என் மூலமாகத்தான் பேச வேண்டும். எனவே தயவுசெய்து அனைவரும் அமரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (கூச்சல், குழப்பம்) எலலோரும் ஒன்றாக எழுந்திருப்பது முறையல்ல.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, கொடுத்த.... (கூச்சல், குழப்பம்).

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் அமருங்கள். பேசுபவர் ஈல்ட் பண்ணினால்தான் கேட்க முடியும்.

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்: எங்களுடைய பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்ன என்பதைக் கேட்டுவிட்டு பிறகு சொல்லுங்கள்

திரு. க. அன்பழகன்: கொடுத்த வாக்குறுதியைத் தகர்த்தவர்கள்....(கூச்சல், குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒரு கருத்துச் சொல்லப்பட்டால் அதற்கு பதில் கருத்தை நீங்கள் பேசும்போது தெரிவித்துக்கொள்ளுங்கள். கருத்துக்குக் கருத்தாக அமையட்டும்.

திரு. க. அன்பழகன்: பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு கொடுத்த வாக்குறுதியைத் தகர்ப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் தான் தேசத் துரோகிகளே தவிர, அகில இந்திய ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள் சார்பாக, இந்த நாட்டில் ஏறத்தாழ 27 ஆண்டுக்காலம், 30 ஆண்டுக்காலம் தொடர்ந்து பிரதமராக இருந்த பண்டித நேருவும், திருமதி இந்திராகாந்தி அம்மையாரும் கொடுத்த அந்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்ற முடியாது என்று சொல்பவர்கள்தான் இந்த நாட்டை உடைப்பவர்களே தவிர, பிரிப்பவர்களே தவிர வேறு யாருமல்ல. பண்டித நேரு கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்ற முடியாதவர்கள் நாட்டை எப்படிக் காப்பாற்றப் போகிறார்கள்? (கூச்சல, குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது முறையல்ல. அவ்வளவு பேரும் எழுந்தால் எப்படிப் பதில் சொல்வது? உங்கள் தலைவர் பேசும்போது பதில் சொல்லலாம். எனவே இப்போது அமைதியாக அமரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (கூச்சல், குழப்பம்).

தயவுசெய்து எல்லோரும் அமருங்கள். எல்லா உறுப்பினர்களும் இப்படி எழுந்து நின்று பேசுவது முறையல்ல (குறுக்கீடு). அவர் பேசி முடிக்கட்டும் (குறுக்கீடு). வார்த்தைக்கு வார்த்தை பேசுவதில் தவறு கிடையாது. அன்-பார்லியமெண்டரியாக இருந்தால்தான் தவறு. அவர் பேசியதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை. நீங்கள் பேசும்போது வேண்டுமானால், அவருக்கு இதற்காக பதில் சொல்லிக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவை தலைவர் அவர்களே, திராவிட நாடு திராவிடருக்கே என்ற குரல் எழுப்பி, இந்த நாடு பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக, 20 ஆண்டுக்காலம் 25 ஆண்டுக்காலம் தொடர்ந்து வாதாடி, போராடி அகில இந்தியாவிலே ஜனநாயக அடிப்படையிலே ஒரு நியாயத்தைப் பெற்று விட முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் இந்தியாவினுடைய ஒற்றுமை குலையாமலேயே இன்றைக்கு இல்லாவிட்டாலும், இன்னொரு நாள் வெற்றி பெற்று விடலாம் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில்தான், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நான் பிரிவினையைக் கைவிடுகிறேன்; ஆனால், பிரிவினையைக் கைவிட்டாலும் பிரிவினை கேட்பதற்காக கூறப்பட்ட காரணங்கள் எல்லாம் அப்படியே இருக்கின்றன, மொழிப் பிரச்னை, மாநில சுய ஆட்சி, மாநில மக்களுடைய பல்வேறு உரிமைகள் என்ற வகையில் அப்படியே இருக்கின்றன, இவைகளை மனத்திலே கொண்டு, பிரிவினை ஒன்றைத்தான் கைவிடுகிறேன். மற்ற கோரிக்கைகள் அப்படியே இருக்கின்றன என்று அறிஞர் அண்ணா சொல்லிவிட்டு, அதற்குப் பிறகும் தொடர்ந்து ஜனநாயக அரசியலிலே அவர்கள் ஈடுபட்டார்கள். அந்த வகையில், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன அடிப்படையில் இந்தியாவினுடைய ஒற்றுமை காப்பாற்றப்பட வேண்டுமானால் இந்தியாவிலே இருக்கிற மக்கள் எந்த மொழி பேசுகிற மக்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் மலைவாழ் மக்களாக இருந்தாலும் கூட, அவர்களுடைய உரிமை பறிக்கப்படுகிறது என்ற எண்ணத்திற்கு யாரும் இடம் தரக்கூடாது.

அரசியல் சட்டத்திலும் சரி, ஆட்சி மொழிச் சட்டத்திலும் சரி, ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் இருக்கிற சிறுபான்மை மொழி பேசுகிற மக்கள் அங்கே இருக்கிற பெரும்பான்மை மொழியைத் தவிர வேறு ஒரு மொழியைப் பேசுகிற மக்கள் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு மேல் இருப்பார்களேயானால், அதற்காக மத்திய அரசு கமிஷனை நியமித்து அந்த மக்களின் எண்ணிக்கையை, புள்ளி விவரங்களை எடுத்து, அது ஒரு வட்டாரமாக அமையுமேயானால் அந்த வட்டாரத்தையே அந்த மொழிக்கே உரியதாக ஆக்கி, மாநில ஆட்சி மொழிக்கு ஈடாக வாய்ப்புகளும், உரிமைகளும் தரப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து, ஆட்சி மொழிச் சட்டத்திலும், அதற்கு முன்னாலேயே அரசியல் சட்டத்திலும் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

ஒரே மாநிலத்திலேயே இரண்டு மொழிகள் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டிய நிலைமை கூட இருக்கிறது. யு.பி.யிலே இந்தி மொழி மட்டும் இருந்தால் போதாது என உருதுவிற்காக போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அஸ்ஸாமிலே ஆங்கிலத்தோடு அஸ்ஸாமிய மொழி மட்டும் அல்ல, இன்னொரு பகுதி மொழியும் இடம் பெற வேண்டும் என்ற போராட்டம் இருக்கிறது. மேற்கு வங்காளத்திலேகூட ஒரு பகுதியில் உள்ள மக்களின் சார்பாக ஒரு மொழிக்காக ஒரு போராட்டம் கூட எழுந்திருக்கிறது. அது சரியா தவறா என்பது வேறு. அதுவும் ஒரு மொழி அடிப்படையிலே பிறந்த உணர்வுதான். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கிறபோது ஒரு மாநிலத்திலே ஒரு மொழி மட்டும் அல்ல; இன்னொரு மொழியும் அலுவலக மொழியாக தேவைப்படுகிறது. உதாரணத்திற்கு புதுச்சேரியிலே, அங்கு ஆட்சி மொழி எதுவாக இருந்தாலும் ஒரு பகுதி ஏனாம் என்றும், இன்னொரு பகுதி மாஹி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், ஒரு இடத்திலே தெலுங்கு, இன்னொரு இடத்திலே மலையாளம் இருக்கிறது. இங்கே பாண்டிச்சேரி காரைக்காலிலே தமிழ் வழக்கிலே இருக்கிறது. இப்போது ஆட்சித் தொடர்பு மொழியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக உள்ளது ஆங்கிலம். ஏற்கனவே அங்கே இருந்தது பிரஞ்சு. இவ்வளவு மொழிகளையும் வைத்துக் கொண்டு ஒரு சிறிய மாநிலம், மாவட்ட அளவுக்குக் கூட பரப்பளவு இல்லாத ஒரு மாநிலம் இங்கே ஆட்சி புரிந்து வருகிறது. ஆனால் அகில இந்திய அளவிலே 75 கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். 14 தேசிய மொழிகள் இருக்கின்றன, அதிலே 180 தனித்தனி மொழிகள் வழக்கில் உள்ளன. இந்தியிலேயே 18 பெரும் பிரிவுகள் இருக்கின்றன.

அந்த இந்தி 18 பிரிவுகளிலேயும் 'சிந்தி' (Sindhl) என்ற மொழி இருந்தது. அதற்கு தனி தகுதி, உரிமை வேண்டும் என்று கேட்டு இப்போது அது பட்டியலிலே இடம் பெற்றுவிட்டது. ராஜஸ்தானிலே கூட அப்படிக் கேட்கிறார்கள். மைதிலி என்ற ஒரு மொழி அங்கே இருக்கிறது. அதிலே எம்.ஏ. பட்டம் கூட இருக்கிறது. அந்த மைதிலி மொழியிலேதான் துளசிதாசர் எழுதிய 'ராமசரிதம்' எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குப் பேசப்படுகிற இந்தி மொழியிலே அல்ல. இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் தெரிந்த காரணத்தாலேதான் ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் இனிதான் இந்தியே உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்.

ஒரு முறை மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்களைப் பார்த்து, '',நீங்கள்தானே இந்தி மொழியை படிக்க வேண்டும் என்று ஆரம்பத்திலே கொண்டு வந்தீர்கள். இப்போது இந்தியை எதிர்க்கிறீர்களே. இப்போது இந்தியை நீங்கள் படிக்கச் சொல்கிறீர்களா இல்லையா'' என்று யாரோ கேட்டதற்கு அவர் சொன்னார். நான் முதலிலே இந்தியை எல்லோரும் படிக்க வேண்டும்

என்றுதான் சொன்னேன். ஆனால் இப்போது சொல்கிறேன், முதலிலே இந்தியை பள்ளிக் கூடம் போய்ப் படிக்கச் சொல்லுங்கள் "Let Hindi be sent to school to become a language" என்று இராஜாஜி அவர்கள் சொன்னார்கள்.

அந்த இந்தி மொழியைப் பரப்புவது பற்றி இன்றைக்கு இந்தியாவினுடைய பிரதமர் திரு. ராஜிவ் காந்தி அவர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அந்த மொழியையா திரு. ராஜிவ் காந்தி அவர்கள் அனைத்து உலகத் தொடர்புக்குப் பயன்படுததுகிறார்? வெளிநாட்டு பிரமுகர்களை சந்திக்கிற போதோ அல்லது நுணுக்கமான ஒப்பந்தங்களை எழுதுகிறபோதோ அல்லது சட்ட ஷரத்துக்கள் ஆராயப் படுகிறபோதோ இந்தியையா உபயோகப்படுத்துகிறார்கள்? இவைகளுக்கெல்லாம் எந்த மொழியைப் பயன்படுத்தி இந்தியாவிலே இன்றைய பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களும் மற்ற அமைச்சர்களும் பணியாற்றுகிறார்கள்? அப்படி அதற்குத் துணையாக இருக்கிற மொழி என்பதால்தான் ஆங்கிலத்தை நீக்கக் கூடாது என்று சொல்லுகிறோமே தவிர வேறு அல்ல. ஆங்கிலம் என்னுடைய தாய் மொழி அல்ல ஷேக்ஸ்பியரை திருவள்ளுவரை விட பெரிதாக மதிக்க எனக்கு எந்தவிதக் காரணமும் இல்லை,

(முற்பகல் 10-10)

அதைப்போல இந்திமொழி மக்கள், இந்தி வட்டாரத்து மக்கள் இந்தி மொழிப் புலவரை மதிப்பதைப் போல தமிழ்ப் புலவரை மதிக்க காரணமில்லை, அவசியமில்லை. நான் அப்படி விரும்புகிறவனும் அல்ல. எங்கள் மீது இந்தியைத் திணிப்பதற்கு யாருக்கு, என்ன உரிமை இருக்கிறது? நாங்கள் மனிதர்கள் அல்லவா? எங்களுக்குத் தேவைப்பட்டால் பிரெஞ்சும் படிப்போம், அவசியமானால் சோவியத் மொழி, ரஷ்ய மொழி படிப்போம். ஆனால் அறிவு வளர்ச்சிக்கு அவசியம் என்ற நிலைமை இல்லாதபோது ஒரு ஆட்சிக்காக, டெல்லியிலே ஒரு ஆட்சி இருக்கிறது என்பதற்காக நாமெல்லாம் இந்தியைப் படிக்க வேண்டுமென்றால், இந்த நாட்டு மக்கள் பிறமொழியாளர் எல்லோரும் அடிமைகளா? கிடைத்த சுதந்திரம் விந்திய மலையோடு நின்று போய் விட்டதா? அன்று டி.டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் சொன்னதைப்போல கிடைத்த சுதந்திரத்தினுடைய பலனை முழுவதுமாகப் பெற்று நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு வடமாநிலத்தவர்க்கு மட்டுமே உரிமையா? India is Bharath. That is true. But it is only U.P. and M.P. என்று டி.டி.கே. சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை இன்றைக்கு டெல்லி அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறதா? ஏற்றுக்கொள்ள முன்வருமா? குமரி முனையிலிருந்து காஷ்மீரம் வரையிலும் ஒரே நாடாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் அரசியல் சட்டம், அதை நான் மதிக்கிறேன். ஆனால் காஷ்மீர அரசுக்குத் தனிச் சலுகை இல்லையா? அரசியல் சட்ட நீதி அத்தனையும் காஷ்மீரத்தில் செல்லுபடியாகுமா? அஸ்ஸாமில் இன்றைக்கு

மத்திய அரசு மற்ற மாநிலத்து மக்கள், அங்கே குடியேறியவர்களுக்கு வாக்குரிமை இல்லையென்பதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதே, அதை அப்படியே மத்திய அரசாங்கம் வேறொரு மாநிலத்தில் அதேமாதிரி கிளர்ச்சி வந்தால் ஏற்றுக்கொள்வார்களா? மேகாலயா, மிசோரம் போன்ற அந்த எல்லையோரப் பகுதியிலே உள்ள மக்கள் வாணிபம் நடத்த, வெளிநாட்டுப் பொருளை வாங்க அவர்களுக்கு சுதந்திரம் உண்டு என்று அனுமதி இருக்கிறதே, அதையா நாங்கள் கேட்கிறோம். எங்கள் முன்னோர்கள் காலத்திலிருந்து, கால எல்லை எதுவென்று சொல்ல முடியாத காலத்திலிருந்து இருந்து வருகிற மக்களின் தாய் மொழி தமிழ்; ஒரு வரலாற்று ஆசிரியர் எழுதுகிறபோது Tamil is as old as 8000 years என்று எழுதுகிறார்கள். எட்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பிறந்த மொழியாக, ஆங்கிலத்திற்கு அடுத்தபடியாக வல்லமை பெறக்கூடிய மொழியாக விளங்குகிற ஒரு மொழி தமிழ், அந்த மொழியை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று சொன்னாலும் கூட, அவர்களுடைய மொழியை வலுவில் திணிக்க என்ன நியாயம் உள்ளது? ஒரு வட்டாரத்து மொழிதானே இந்தி. குஜராத்தில் எல்லோருக்கும் இந்தி தெரியுமா? மராட்டியத்தில் எல்லோருக்கும் இந்தி தெரியுமா? வங்காளத்தில் கல்கத்தா ரிக்ஷாக்காரனுக்கு இந்தி தெரியும். கிராமத்து மக்களுக்கு இந்தி தெரியுமா? இந்தியாவில் ஏதோ எல்லோரும் இந்தியைப் படித்து விட்டதைப் போலவும், தெரிந்து கொண்டதைப் போலவும் ஒரு பாவனை செய்து, ஒரு திரையை, திரைச்சீலையைத் தொங்கவிட்டு அதன்படி இந்திதான் ஆட்சி மொழி என்பதால் அந்த கித்தாப்பும், பெருமையும் யாரோ ஒரு சாராருக்குத் தான் போய்ச்சேரும் என்பதற்காகச் செய்யப்படுகிற ஒரு தவறான, முறைகேடான வருந்தத்தக்க காரியமாகும்; இதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு, நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன், எத்தனையோ முறை, எத்தனையோ வகையில் தமிழ் நாட்டில் போராட்டம நடைபெற்று இருக்கிறது. 40 ஆண்டுக்காலமாக இந்த நாட்டிலே 1938-ல் தொடங்கி இன்றைக்கும், நாளைக்கும் ஒரு போராட்டம் காத்திருக்கிறது. அது சரியோ, தவறோ அது அவரவர்களுடைய கருத்து. ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒரு போராட்டம் தேவைப்பட்ட காரணத்தால் நாங்கள் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அளவிற்குப் போராட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிற போது இந்தி மொழி திணிப்பதை நிறுத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறபோது, நாட்டில் ஒரு மத்திய அரசாங்கம் எந்த மொழியில் செயல்படும்? திரு. ரமணி அவர்களும் மற்ற நண்பர்களும் ஏதோ ஒரு லட்சிய உணர்விற்காக கருத்து வேறுபாட்டிற்கு ஆளாகியிருந்தாலும் இடையிலே நம்முடைய தமிழ் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிற நாள் வரைக்கும், ஆங்கிலம்தானே நீடிக்கமுடியும். நாளைக்கே தமிழ் ஏற்றுக் கொள்ளப்படட்டும், நாங்கள் ஆங்கிலத்திற்கு வாதாடுவதை நிறுத்துகிறோம். உடனடியாக ஆந்திர மொழியோ, மலையாள மொழியோ, மற்ற மொழிகளோ ஏற்றுக்கொள்வதும் ஏற்றுக் கொள்ளாததும் அந்தந்த மாநில அரசுகள் வற்புறுத்துவதைப்

[திரு. க. அன்பழகன்] [1986 நவம்பர் 13

பொறுத்தது. தமிழை நாளையதினம் திரு. ராஜீவ் காந்தி மத்திய அரசினுடைய இரண்டு ஆட்சி மொழிகளில் ஒன்றாக, இந்தியோடு தமிழ் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லட்டும். அதற்கு பிறகு மொழி பெயர்ப்பு எப்படி வேண்டுமானாலும் செய்யட்டும். தவறாக இருந்தாலும் கூட நாங்கள் திருத்திக் கொள்கிறோம். அந்த அளவிற்கு ஏற்றுக்கொண்டால் இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்க்கலாம். அப்படித் தமிழை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று நீங்கள் சொன்னால் ஆங்கிலத்தைத் தவிர உங்களுக்கும் எங்களுக்கும் தொடர்பு கொள்ள என்ன மொழி இருக்கிறது? பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவிற்கும், பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களுக்கும் இடையில் இருந்த தொடர்பிற்கு எந்த மொழி உதவியது? பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களை இராஜாஜி அவர்கள் சந்தித்தபோது எந்த மொழியில் பேசினார்? மகாத்மா காந்தியை சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் சந்தித்தபோது எந்த மொழியில் பேசினார்? தேசிய கவி பாரதியார் கூட மகாத்மா காந்தியைச் சந்தித்தார். அப்போது எந்த மொழியில் பேசினார்? அரசியல் நிர்ணய சபையில் எந்த மொழியில் கருத்துத் தெளிவு அளிக்கப்பட்டது?

இன்றைக்கு நான் கேட்கிறேன். அரசியல் நிர்ணய சபையில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம் அனைவராலும் ஒப்புதல் அளிக்கப் பட்டு, அத்தனைபேரும் கையொப்பமிட்ட அரசியல் நிர்ணய சபையில் நிறைவேறிய அரசமைப்புச் சட்டம் ஆங்கிலத்தில் ஏற்பட்டதுதான். இன்றைக்கும் இந்தி மொழி பெயர்ப்பு வடிவம் இன்னும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. ஏற்றுக்கொள்ளவும் முடியாது. ஏனென்றால் Hindi is a growing language. இந்தி ஒரு வளர்கிற மொழி. வடிவமைப்பு மாறிக்கொண்டே இருக்கிற நிலையில் உள்ள மொழி. ஒரு கலவையாக உருவாக வேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாக்கப்பட்ட மொழி. ஒருமுறை நான் சொன்னேன். சமஸ்கிருத மொழி இன்றைக்கு பேச்சு மொழி இல்லை, அது இறந்து போன மொழி என்றேன். ஒரு நண்பருக்குக் கோபம் வந்தது. அவர் சொன்னார், அது பேச்சு மொழியல்ல, இறந்து போன மொழி என்கிறீர்களே, அது தவறு என்றார். ஏனென்று கேட்டேன். அது பிறக்கவே இல்லை என்றார். ஏன் பிறக்க வில்லை என்றேன். அது செய்யப்பட்ட மொழி. பேசப்பட்ட மொழிகள் பிராகிருத மொழிகள். இது கிளாசிக்கல் லாங்வேஜ்' பிரிப்பேர்ட் லாங்வேஜ், உருவாக்கப்பட்ட மொழி என்றார். It is prepared as a classical language, for writing purpose. இன்றைக்கு இந்தி மொழி கூட உருவாக்கப்படுகிற மொழியினுடைய கட்டத்தை அடைந்து கொண்டு இருக்கிறது. என்பதை இந்தி வட்டாரத்துப் பெரியவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். It is being created: ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு மொழியைக் கொண்டு இந்தியா முழுவதும் ஒரே மொழியை வைத்து ஆட்சி நடத்த வேண்டும் என்று கருதினால், நான் சொல்வேன், இது கரிகால் பெருவளத்தான் காலம் அல்ல.. இன்னும் சொல்லப்போனால் ராமராஜ்யம் மறுபடியும் வராது!

1986 நவம்பர் 13] [திரு. க. அன்பழகன்]

இன்னும்திட்டவட்டமாகச் சொன்னால்அக்பரோ, ஔரங்கசீப்போ இனி ஆட்சி நடத்த முடியாது. எனவே ஜனநாயகத்தில் ஆட்சி யிலே உள்ளவர்களுக்காக ஒரு மொழி என்பது மிகப் பெரிய தவறு இந்தியாவிலே வாழ்கிற மக்களுக்காகத்தான் . ஆட்சியே தவிர. ஆதிக்கம் செலுத்த வல்லவர்கட்காக அல்ல. நான் என்னுடைய உரிமையை இழக்கத் தயார், ஆனால் என்னுடைய மக்களுடைய உரிமையை இழக்க நான் தயாராக இல்லை. நான் யாருக்கும் அடிமையாகிப் போய்விடலாம். ஒரு அன்பழகனோடு அது ஒழிந்துவிடும், ஆனால் தமிழ்நாட்டு மக்கள் வரலாற்று அடிப் படையிலே பிற மொழி ஆதிக்கத்தால் பல முறை பாதிக்கப்பட்ட மக்கள். பிற மொழித் தொடர்பால் பல காலம் சிதைக்கப்பட்ட மொழிக்குச் சொந்தக்காரர்களாக ஆனவர்கள்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் தமிழ்தான் தெலுங்கு ஆயிற்று என்பது வரலாறு. அந்தத் தெலுங்குக்குத்தான் ஆதியிலே அரவம் என்று பெயர். தமிழ்தான் கன்னடம் ஆயிற்று. தமிழ்தான் மலையாளம் ஆயிற்று. ஆயினும் நாம்கூட வேறுபடுத்திப் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறோம். அப்படி மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம் எல்லாம் ஒருகாலத்திலே வடமொழி ஆதிக்கத்தாலே அவ்வப்பகுதியிலே வழங்கிய தமிழ் சிதைந்து, வரலாற்றைத் தெரிந்த மறைமலை அடிகளும், பன்மொழிப் புலவர் கா. சு. பிள்ளையும், நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் அவர்களும், இந்தியைத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் படிக்கக்கூடாது, படிக்க வைக்கக் கூடாது, கேடு வரும், தாய் மொழிக்குத் தீங்கு வரும் என்று சொன்னார்கள்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். மனித உரிமை என்ற அடிப்படையில் தமிழ் மொழிக்கும் மத்தியிலே ஆட்சி மொழி உரிமை கிடைக்க வேண்டும். நாம் 5 கோடி மக்கள். ஈழத்திலே இருக்கிற 25 லட்சம் தமிழர்கள் எப்படி போராடு கிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அதிலே என்ன விளைவோ, அது வேறு. 6 கோடி மக்கள் அரபு நாட்டிலே. அந்த 6 கோடி மக்களுக்கு 26 நாடுகள் சொந்தம். 5 கோடி மக்களுக்கு இந்தியாவிலே, நாம் கேட்பது எங்கள் மொழிக்கு சம உரிமையுள்ள இடம் தாருங்கள் என்பதுதான். தமிழ் மக்களுக்கு மட்டும் தர முடியாது என்பதால் இந்தியாவிலே உள்ள 14 தேசிய மொழிகளுக்கும் தாருங்கள். எந்தெந்த மொழி மாநில ஆட்சி மொழி என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறதோ, அந்த மாநிலங்களை மதிப்பதற்காக அந்த மொழிகளையும், 'லிங்க் லேங்குவேஜ்' ஆக ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். எங்கள் மொழியை 'ராஷ்டிரபாஷாவாக' ஆக்கச் சொல்லவில்லை. தேசிய மொழி என்று சொல்லச் சொல்லவில்லை. எங்கள் மொழியை வடக்கே உள்ளவர்களைப் படிக்கச் சொல்லவில்லை, எங்களோடு உறவு வைத்துக்கொள்ள, எங்கள் மொழியை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். இந்த வேண்டுகோளைக் கூட ஏற்றுக்கொள்ள கூடாதா வடக்கே உள்ளவர்கள்.

இன்னும் சொல்லப் போனால் வடக்கே உள்ளவர்கள், தங்கள் இந்தியே இந்தியாவினுடைய ஆட்சி மொழியாக ஆகி விடும் என்று நம்புகிற காரணத்தாலேதான், அந்த உணர்வுகள் அடிப்படையிலே செயலாற்றிய காரணத்தாலேதான், தொடர்ந்து இந்திய அரசாங்கம் இந்திக்கு எல்லாவிதமான சலுகைகளையும் அளித்து வருகிறது. பிளானிங் கமிஷன் என்று ஒன்றை மத்திய அரசு உருவாக்கியது. அது It has become a Super-Cabinet அமைச்சரவைக்கு மேற்பட்ட அமைச்சரவையாக மாறிவிட்டது என்று பல பொருளாதார நிபுணர்களே குறிப்பிட்டார்கள். அது பொருளியல் துறையிலே, சமுதாயத் துறையிலே, நாட்டிலே ஏற்படவேண்டிய திட்டங்களுக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்கு மத்திய சர்க்காரால் உருவாக்கிய குழு என்ற முறையிலே அதிக மாறுபாடு எழ இடம் இல்லாவிட்டாலும், அரசியல் சட்டத்திலே அந்தக் குழு அமைக்க விதி கிடையாது. அமைச்சரவையிலே போடப்பட்ட தீர்மானமே தவிர, பாராளுமன்றத்தில் கூட அதற்கு ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றவில்லை அந்தக் குழுவிற்கு இந்தியைப் பரப்புகிற பணி ஒப்படைக்கப் பட்டு இருக்கிறது. இது எப்படி நியாயம்? 'பிளானிங் கமிஷன் எல்லோருக்கும் பொதுவானது. அது ஒரு வட்டாரத்து மொழி யான இந்தியைப் பரப்புவதற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய் களை ஒதுக்கிச் செலவிட கடந்த 15 ஆண்டுகாலமாக வழி செய்து வருகிறது. The Planning Commission is entrusted with the work of spreading Hindi என்ன முறை இது? அப்படி மத்திய அரசு இந்திக்கு அளவுகடந்த நிதியைக் கொடுத்து, செல்வாக்கைக் கொடுத்து பிற மொழிகள் இந்தியாவிலே இருப்பதை உலகத் திற்கே தெரியாத அளவிற்குச் செய்கிற ஒரு ஆதிக்க மனப்பான் மைக்கு ஆளாகி இருக்கிறது.

இன்றைக்கு மத்திய அரசின் அமைச்சர் திரு. பூட்டாசிங் அவர்கள் ஒரு அறிக்கையைத் தந்திருக்கிறார்கள். வெளிநாட்டு உறவுகளுக்கு எல்லாம், தூதராலய நடவடிக்கைகளுக்கு எல்லாம் ஒப்பந்தங்களுக்கு எல்லாம், இனி இந்தி மொழியிலேயே நடத்துங் கள் என்று நான் திரு. பூட்டாசிங் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள் கிறேன். இந்தி மொழியிலே நீங்கள் ஒப்பந்தம் செய்துவிட்டு வந்தால், இங்கே வந்தவுடனே இரண்டு அர்த்தம் சொல்வார்கள். அதற்கு பின்னால், ஒப்பந்தத்தினுடைய ஷரத்து நிலைநாட்டப் பட முடியாத ஒரு சிக்கலுக்கு ஆளாகும். அந்த பலகீனத்தை உணரவேண்டும். என்னுடைய தமிழ் மொழி உயர்ந்த மொழி என்பதற்காக உடனே, உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பை தமிழிலே எழுது என்று சொல்ல நான் தயாராக இல்லை- அதற்கு ஒரு கால கட்டம் வந்தால்தான் முடியும்.

விஞ்ஞான படிட்பிலே எல்லாக் கட்டப் படிப்பும் தமிழாலே முடியும் என்று நான் கூறினால் அது தவறு. என்னுடைய தாய் மொழிப்பற்று வேறு எவருடைய தாய்மொழிப் பற்றையும் விடக் குறைந்தது அல்ல. ஆகவே தாய்மொழிக்கு கிடைக்கவேண்டிய

இடத்தை நாம் படிப்படியாக வளர்த்துத் தரவேண்டுமே தவிர திடீரென்று கோபுரத்திலே ஏற்றி, பிறகு அது கவிழ்ந்துவிடுகிற நிலைமைக்கு நாம் ஆளாகக்கூடாது.

அதுபோல எண்ணிப்பார்க்காமல் இந்தி மொழியை எந்த அளவிற்கு அவர்கள் புகுத்துகிறார்கள் என்றால், வெளிநாட்டுத் துறையிலே, வெளி நாட்டு உறவுகள் வளர அத்துறையில் பணி யாற்றுகிற அத்தனை பேர்களும் இந்தியில் செயல்படவேண்டுமா. அத்தனை பேரும் இந்தி வட்டாரத்துக்காரர்களா? ஆந்திரக் காரர்கள் கிடையாதா? கேரளத்துக்காரர்கள் கிடையாதா? ஆங்கிலத்திலே சிறந்த திறமையைப் பெற்றவர்கள் கிடையாதா? அப்படி இருக்கிறபோது மத்திய சர்க்கார் இப்படி ஒரு அறிக் கையை வெளியிடுகிறது என்றால் அவர்கள் நம்மைப் பார்த்து 'நீங்கள் என்னதான்சொன்னாலும், இந்தியை எப்படியும் நாங்கள் ஒவ்வொரு இடமாக புகுத்திக் கொண்டுதான் வருவோம், அதற்கு ஆட்பட்டுத்தான் தீரவேண்டும் அடிமைப்பட்டுத்தான் தீரவேண்டும்'' என்ற கருத்துதான் அவர்கள் அறிக்கைகள் மூலமாக அவ்வப்போது வெளியாகிறது.

(முற்பகல் 10—20)

அப்படிப்பட்ட நிலைமையைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு என்னதான் வழி என்று எங்களைப் போன்றவர்கள் எண்ணிப் பார்த்தபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நாங்கள் பலமுறை கூடி விவாதித்தபோது, தமிழக அரசு ஒரு திட்டவட்டமான முடிவோடு இருப்பதாக எங்களுக்குப் புலனா காத வகையில் முதலமைச்சர் கருத்துக்கள் என்று வெளியிடப் பட்ட கருத்துக்கள், அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தத் தேவை யில்லை என்று அவர் சொன்னதாக ஏடுகளில் வெளிவந்தது. அப்படிப்பட்ட முதலமைச்சர் அறிவிப்புக்கு 2 நாட்களுக்கு முன்னால் ஆளுங்கட்சியின் செயற்குழுவிலே நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின்படி அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதுதான் பாது காப்பைத் தரும் என்ற கருத்து வரவேற்கிற முறையில் இடம் பெற்றிருந்தாலும், அதற்கு பிறகு மறுபடியும் தேவையில்லை என்று முதல்வரே சொன்னார். எங்களுடைய போராட்டத்தை தரம் குறைந்த போராட்டம், யூஸ்லெஸ் போராட்டம் என்றும் சொன்னார்கள். நான் அதற்காக வருத்தப்பட மாட்டேன். அரசியலிலே இது கூடச் சொல்லாவிட்டால் வெவ்வேறு கட்சியில் இருக்க முடியாது. ஆகவே அப்படிச் சொல்வது வரவேற்கத் தக்கது. ஆனால் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தத் தேவை யில்லை என்று முதலமைச்சரே சொல்லிவிட்டார் என்று எண்ணிய போது தமிழ்நாடு கைவிடப்பட்டு விட்டது என்ற கவலை எங்க ளுக்கு ஏற்பட்டது. அந்தக் கவலை காரணமாகத்தான், விளைவு களைப் பற்றிக் கவலைப்படுவது இனி விபரீதத்திற்கு இடம் தந்து விடும் என்ற நிலையில் ஒரு போராட்டத்தை மாநில அரசுக்கு எதிராக அல்ல, மத்திய அரசினுடைய நடவடிக்கை களுக்கு எதிராக, தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய உணர்ச்சிகளை

எடுத்துக்காட்ட நடத்துவது என்று தீர்மானித்தோம். ஒரு காலத்தில் ராஜாஜி அவர்கள் எப்படிப்பட்ட உணர்வுகளை வெளியிட்டாரோ, இன்னும் நேரம் இருக்குமானால் அதைப்பற்றி விளக்கிச் சொல்ல முடியும், பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் என்ன என்ன சொன்னாரோ அவற்றை எல்லாம் உள்ளத்திலே கொண்டுதான் போராடத் தீர்மானித்தோம். இந்த நாடு ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமானால் இந்தி ஆட்சி மொழி ஆகக் கூடாது. இந்தி ஆட்சிக்கு வருமானால் நாடு ஒன்றாக இருக்காது என்று காமராஜ் அவர்கள் அன்றைக்கே சொன்னார்கள். எனவே அப்படிப்பட்ட இந்தித் திணிப்புக்கு இடம் தரக் கூடாது என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு, ஒரு வகையில் ஒருமைப்பாட்டை இன்னும் எங்களுடைய உள்ளம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிற காரணத்தால்தான் அந்த ஒருமைப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு, இந்தி திணிப்பை எதிர்ப்பதற்காக அரசியல் சட்டத்தினுடைய 17-வது பகுதியில் அதனுடைய முதல் வரி "Hindi in Devanagari script will be the official language of India." என்பதை நீக்க...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது உங்களுடைய வெளி விவகாரம். இங்கே அது வேண்டாம்.

திரு க. அன்பழகன் : அதனுடைய கருத்தை....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கருத்து இல்லை. நீங்கள் செய்யப்போவதை என் முன்னால் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு க. அன்பழகன் : இங்கே நான் கொளுத்தமாட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை வெளியே பேசலாம். நீங்கள் எடுத்த முடிவுகளை இங்கே வந்து பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நீங்கள் என்ன செய்யப்போகிறீர்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. க. அன்பழகன் : பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அரசியல் சட்டத்தை....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது நல்லது அல்ல. அரசியல் சட்டத்தைப் பற்றி இங்கே பேசுவது, விமர்சிப்பது நல்லது அல்ல.

திரு. க. அன்பழகன் : நாட்டுக்கே தெரிந்த உண்மை. இந்த அவையிலே சொல்ல வேண்டாம் என்றால் நான் சொல்லவில்லை. நாட்டுக்கே தெரியும். எல்லோருக்குமே தெரியும். தெரிந்ததை சொல்லுவது நேரத்தை வீணாக்குவதுதான். எனவே அப்படி ஒரு கடமையில் ஈடுபடுவதாக நாங்கள் அறிவித்துள்ளபோது, நல்ல வேளையாக இந்த நேரத்தில் இப்படி ஒரு தீர்மானத்தை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கொண்டு வர முன்வந்ததும், ஒரு வேளை நாங்கள் மேற்கொண்ட கடமைகளினுடைய விளைவாகலாம். இந்தத் தீர்மானத்தை ஒருமனதாக நிறைவேற்றும் நல்ல சூழ்நிலை உருவாகி இருக்கிறது என்று

நான் நம்புகிறேன். இந்தச் சூழ்நிலையில் இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுகிற அளவோடு நின்றுவிட முடியாது. இது இங்கே நிறைவேற்றப்பட்டால் கூட, எத்தனையோ முறை வற்புறுத்திச் சொல்லப்பட்டால் கூட உரிய பலன் இல்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், உடனடி பலன் இல்லை. 1974-லே இந்த மன்றத்திலே அந்தக் கருத்து இடம் பெற்றது, உடனடி பலன் கிடைக்கவில்லை. இப்போது இந்தத் தீர்மானம் வருகிறது. உடனடி பலன் கிடைக்க வேண்டும் என்றால் போராட வேண்டும். இந்த அரசு ஆட்சியில் இருப்பதே தமிழ் மக்கள் தந்த வாக்கால்தான். எனவே அந்தத் தமிழ் மக்களுக்கு செலுத்துகிற நன்றியாக, கடமையாக அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு நாம் கடமைப்பட்டவர்கள் என்பதை மறவாதவர்களாக இந்த மாநில அரசு அந்த அளவுக்கு மத்திய அரசினிடத்திலே வலியுறுத்தி இதை நிறைவேற்றித் தருவதற்கான உறுதிமொழியைப் பெற முயற்சிக்க வேண்டும். அதை உறுதி மொழி என்று சொன்னாலும் மறுபடியும் பழைய வாக்குறுதிகளைப் போன்ற வாக்குறுதியாக அல்ல. 3 மாத காலத்தில் அரசியல் சட்டத்தின் இந்தப் பிரிவைத் திருத்தி பண்டித நேரு அவர்களுடைய வாக்குறுதிக்கு இணங்க ஆட்சி மொழி பற்றிய கருத்து இடம் பெறச் செய்யப்படுவதை மத்திய அரசு ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிப்பட்ட உறுதியான ஒப்புதலைப் பெறுகிற முயற்சிக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முழு அளவுக்கு ஒத்துழைக்கும். அந்த உறுதியைப் பெறுகிற முயற்சிக்குப் பேராதரவைத் தரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அதை இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கூடாது என்பதால் அதற்கான போராட்டத்தை மிகத் தீவிரமாக நடத்தும் என்று தெரிவித்து இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி டி. யசோதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் மூலமாக கல்வி மற்றும் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திற்கு கொண்டு வந்திருக்கிற தனித் தீர்மானத்திலே நான் சார்ந்து இருக்கின்ற இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் எங்கள் கருத்துக்களை இங்கே சமர்பிக்க விரும்புகிறேன்.

200 ஆண்டுகளாக அடிமைப்பட்டு கிடந்த காலத்தில் பல அடக்குமுறை நடவடிக்கைகளுக்குப் பிறகுதான் ஆங்கில மொழி அறிவை 5 சதவீத மக்கள் பெற்று இருக்கிறார்கள் என்பது நாம் அறிந்த ஒன்றாகும். அதே போன்று இன்றைக்கு கண் இருந்தும் குருடனாய், வாய் இருந்தும் ஊமையாய், இன்னும் தமிழகத்தில் ஆங்கிலமே தெரியாத கோடிக் கணக்கான மக்கள் வாழ்கிறார்கள். படித்தவர்கள், பட்டதாரிகள் பயன்படுத்துவதைவிட சாதாரண மக்கள் மத்தியில் இன்று ஆங்கிலம் இருக்கிறதா என்பதை ஏன் கணக்கில் எடுத்துக்

கொள்ளவில்லை என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற மக்களும் எளிதிலே புரிந்துகொண்டு அவர்கள் அவர்களுடையதாய் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலைமை தமிழகத்தில் ஆங்கிலத்திற்கு இருக்கிறதா என்பதையும் நீங்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும், 15 மொழிகளில் ஒன்றுதான் இந்தி. அந்த 15 மொழிகளில் நாம் 8-வது ஷெட்யூலின் அடிப்படையில் அதை இந்த நாட்டு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த 15 மொழிகளில் ஒன்றுதான் இந்தி என்றாலும்கூட, நமக்கு இந்தி பிடிக்கவில்லை என்கிற காரணத்தால் அதை எவ்வளவு கேவலமாக நாம் விமர்சனம் செய்யமுடியுமோ, அந்த அளவுக்கு விமர்சனம் செய்கின்றோம். உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், சில பத்திரிகைகளிலே இந்தி மொழியை 'லம்பாடி' என்று சொல்கிறார்கள். நம்முடைய அமைச்சராக இருந்தவர்கூட நடத்தை கெட்டவள் என்ற பொருள்படக் கூடிய அளவிற்கு அந்த மொழியை விமர்சனம் செய்திருப்பதைக்கூட நாம் பத்திரிகையிலே படித்திருக்கிறோம். இதுதான் தமிழன் பண்பாடு என்று சொன்னால், மற்றவர்கள் நம்மைப்பற்றி நம்முடைய தரத்தைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டிய நிலைமைகூட ஏற்படலாம்.

நான் இன்னும்கூட தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சில இக்கட்டான பிரச்சினைகளையெல்லாம் உங்களுக்கும் சேர்த்து பேராசிரியர் அவர்களே பதில் சொன்ன நேரத்திலே, அது இறுதி வடிவமாக இருந்தது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் குமரி அனந்தன் குறிப்பிட்டபோது சொன்னார்கள். தமிழ் ஆட்சி மொழியாக நீடிப்பது, அது ஆட்சி மொழியாக ஆக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள் இதுவரை அந்த தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அதிகமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை என்கின்ற ஆதங்கத்தோடு குறிப்பிட்டார்கள். நான் கூட அதைக் கேட்கின்ற நேரத்திலே பேராசிரியர் அவர்கள் சொன்னதை இங்கே குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியவில்லை. இந்தி மொழிமீது பற்று இருக்கின்ற காரணத்தால் அவசர அவசரமாக அதைக் கொண்டு போய் கோபுரக் கலசத்திலே வைத்து, பின்னர் எங்கே அது கீழே சாய்ந்துவிடக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற அக்கறையோடு சொன்னார்கள். அவசர அவசரமாக என்று சொல்வது 1967-லிருந்து 1986 வரையிலும் கிட்டத்தட்ட 19 ஆண்டுகளாக தமிழை ஆட்சிமொழியாக்கி—1956-லே இந்த தமிழகத்தை காங்கிரஸ் பேரியக்கம் ஆண்டு கொண்டிருந்த நேரத்திலே இந்தச் சட்டமன்றத்திலே தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அன்றைக்கு ஜனாதிபதியாக இருந்த டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத்திடம் கையெழுத்திற்குப் போனது. டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் இந்தி மொழியைப்பற்றி தீர்மானிக்கின்ற அந்தக் கமிட்டிக்குத் தலைவராக இருந்தவர். குறிப்பாக சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், நமக்கு தமிழ் மீது எவ்வளவு பற்று இருக்கிறதோ அதைவிட இந்தி மொழி மீது பற்று, பாசம்

அவருக்கு அதிகமாக இருந்தது என்பதைச் சொன்னார்கள் அதை மறுக்கமுடியாது. அப்படிப்பட்ட இந்தியை தம்முடைய உயிர் மூச்சாகக் கொண்டிருந்த டாக்டர் ராஜேந்திரபிரசாத் அவர்கள், இங்கேயிருந்து போன தீர்மானத்திற்கு எந்தவித மறுப்பும் இல்லாமல்—எத்தனையோ தீர்மானங்கள் திருப்ப திரும்ப வந்துவிடுகிறது—தமிழை ஆட்சிமொழியாக்க வேண்டுமென்று போன நேரத்திலே, உடனடியாக அதிலே கையெழுத்து போட்டுக் கொடுத்து, தமிழை ஆட்சிமொழியாக்கினோம்.

(முற்பகல் 10-30)

1956-லிருந்து 1986 வரை 30 ஆண்டு காலம். 10 ஆண்டுகாலம் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே இருந்தது. அதற்கு பிறகு 9 ஆண்டு காலம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம். 10 ஆண்டு காலம் முடித்து இன்றைக்கு 11-ஆவது ஆண்டிலே அடி எடுத்து வைத்திருக்கிறது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். ஆனாலும்கூட அந்த தமிழை ஆட்சி மொழி ஆக்கியதைக் குறித்து நாம் மேற்கொண்டு தமிழ் ஆட்சி மொழிக்குரிய இடத்தை தமிழகத்திலே பெறுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்கவில்லை. இன்னும்கூட பல இடங்களிலே தமிழே இல்லை. ஆங்கிலம்தான். சென்னையிலே இருக்கின்ற மக்கள்கூட கார்ப்பரேஷனிலிருந்து ஒரு வரி ரசீது வந்தால்கூட அதை படிக்க முடியாமல் பரிதவிக்கின்ற நிலை இருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். காரணம் ஆங்கிலத்திலே வருகின்றது. மின்சார இலாக்காவிலிருந்து வருகின்ற பில்கள்கூட ஆங்கிலத்தில் வருகின்ற காரணத்தினால் படிக்க முடியாமல் பக்கத்து வீட்டிற்கு எடுத்து வருகின்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஆக, கண் இருந்தும் குருடர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆக தமிழ் ஆட்சி மொழியாக ஆக்கப்பட்டதற்கு பிறகும் எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்று சொல்லுகின்ற நாம், அந்தத் தமிழை இன்று வரையிலும் நடைமுறைக்கு கொண்டு வருவதிலே தயக்கம்தான் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதை மறுக்க முடியாது.

1974 என்று நினைக்கிறேன். என்னுடைய நினைவு சரியாக இருக்குமானால், அன்றையதினம் ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள் திடீரென்று ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட்டார்கள். தமிழ் வருடப் பிறப்பு 14-ந் தேதி ஏப்ரல் மாதம் டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டுகளில் எல்லாம் நடவடிக்கைகள் தமிழிலேயே நடைபெறும் என்று. உடனே அன்றைய சட்ட அமைச்சராக இருந்தவர் இன்றைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் செ. மாதவன் அவர்கள் என்று நினைக்கின்றேன். அந்த அறிவிப்பு பத்திரிகையிலே வந்தவுடன் எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டு போனார்கள். எப்படி என்று சொன்னால், திடீரென்று அறிவித்தார்கள். முன் கட்ட வேலைகள் எதையும் செய்யாமலேயே அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகுதான் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கோகலே ஹாலில் ஒரு கூட்டத்திலே பேசினார். நான் அந்த நேரத்திலே அங்கே போனபோது அவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே

எங்களுக்கு தெரியவில்லை. நாங்கள் தீர்மானம் போட்டு விட்டோம். 3 வாரம்தான் இருக்கிறது தமிழ் வருடப்பிறப்பு வருவதற்கு. டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டினுடைய நடவடிக்கை தமிழிலே வரும் என்று சொல்லிவிட்டோம். ஆனாலும்கூட இது எங்கள் அமைச்சரவை சிபாரிசு செய்து, அதை கவர்னர் அவர்களிடம் கொடுத்து, கவர்னர் அவர்களுடைய பரிந்துரையை ஏற்று ஜனாதிபதி அவர்கள் கையெழுத்து இட்டதற்கு பிறகுதான் இது கூட வரும் என்கின்ற நிலை இருப்பது எங்களுக்கு பின்னர் தான் தெரிந்தது என்று அவர்கள் உண்மையான ஒரு சூழ்நிலையை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

அது போலத்தான் இன்றைக்கும்கூட நாம் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், நம்முடைய இன்றைய தீர்மானத்திலே அண்ணா அவர்கள் 1968 ஜனவரித் திங்களிலேயே நிறைவேற்றிய ஒரு தீர்மானத்தை, தமிழக முதல்வர் அவர்கள் 1977 ஜூலை திங்கள் 7-ம் நாள் ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை வாயிலாக திட்டவட்டமாக தெரிவித்த ஒரு கருத்தினை மீண்டும் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தித் திணிப்பு என்று வரும்போது நிச்சயமாக உங்களுக்கு நாங்கள் எந்த வகையிலுமே சளைத்தவர்கள் அல்ல. இந்தி திணிப்பு என்று வருகின்றபோது, அதை எதிர்க்கின்றவர்களிலே நாங்கள் ஒரு படி மேலேகூட போய் நிற்கின்றோம் என்பதை நாங்கள் குறிப்பிட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றோம். உதாரணத்திற்கு சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், சமீபத்திலே மத்திய அரசுத் துறை வெளியிட்ட பி.ஐ.பி. சர்க்குலரை எதிர்த்து, முதன் முதலாக அறிக்கை வெளியிட்டு அவர்களுக்கு தந்தி கொடுத்தது எங்கள் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைமை என்பதை இங்கே நாங்கள் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. (மேசையை தட்டும் ஒலி).

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதைப்போல அரசியல் சட்டத்தில் மொழிகள் பற்றிய 17-வது பகுதியில் எந்த இடத்திலும் 15 மொழிகள் தேசீய மொழிகள் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. 8-வது ஷெட்யூலில் தான் 15 மொழிகள் ஆட்சி மொழி பற்றிய கமிஷன் அமைக்க வகை செய்து 344(1) ஷரத்தில் 'Representing the different languages specified in the VIII Schedule.' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. டிஃபரன்ட் லாங்குவேஜ், பல்வேறு மொழிகள் என்றுதான் 15 மொழிகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. தேசீய மொழிகள் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. இந்தி மொழியை பரப்புவதை இந்தியன் யூனியன் கடமையாகக் கொண்டுள்ளது என்று என்க்கு முன்னால் பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

351-வது ஷரத்தில், 'other languages of India specified in the Eighth Schedule'.. என்ற வாசகம் இருக்கிறது அதிலும் தேசிய மொழிகள் என்று போடப்படவில்லை. இந்தியை மட்டுமே இந்தியாவின் தேசிய மொழி அல்லது தேசிய பொது மொழி என்று அரசியல் சட்டப் பிரிவு 351 அங்கீகரித்துள்ளது.

உலகிலுள்ள நாடுகள் மற்றும் சார்பு பிரதேசங்கள் 155-இல் 37 நாடுகள் மட்டுமே ஆங்கிலத்தை ஒரே ஆட்சிமொழியாக அல்லது கூடுதல் ஆட்சிமொழியாக பயன்படுத்துகின்றன. 27 நாடுகள் பிரெஞ்சு மொழியையும், 21 நாடுகள் ஸ்பானிஷ் மொழியையும் ஆட்சி மொழியாக, கூடுதல் மொழியாகக் கொண்டு இருக்கின்றன. அதேபோல், ஐரோப்பா கண்டம் முழுவதிலேயும், ஆங்கில மொழியை மட்டும் தனி ஆட்சி மொழியாக அல்லது கூடுதல் மொழியாக—பிரிட்டன், அயர்லாந்து, மால்டா ஆகியவை மட்டும் பயன்படுத்துகின்றன. ஐரோப்பாவிலுள்ள மற்ற எந்த நாட்டிலும், மூன்று நாடுகள் நீங்கலாக, ஆங்கிலம் ஆட்சி மொழியாக இல்லை.

ரஷ்யா, பிரான்ஸ். ஜெர்மன், போர்ச்சுகல், ஸ்பெயின் போன்ற ஐரோப்பிய நாடுகள் எல்லாம் தந்தம் தேசிய மொழியையே ஆட்சிமொழியாகப் பயன்படுத்துகின்றன. அது மட்டும் அல்லாது, விஞ்ஞான தொழில் நுட்பத் துறையில் பெரும் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள ரஷ்யா, ஜப்பான், ஜெர்மனி ஆகிய நாடுகள் ஆங்கிலத்தை ஆட்சிமொழியாகக் கொண்டவைகள் அல்ல. விஞ்ஞான தொழில் நுட்பத் துறைகளின் வளர்ச்சிக்கு ஆங்கில மொழி அறிவு உதவுமே தவிர, வளர்ச்சிக்கோ, முன்னேற்றத்திற்கோ அதுதான் அடிப்படை என்று ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது. அப்படிக் கூறுவது நம்முடைய மொழிகளை நாமே இழிவுபடுத்துகின்ற ஒரு நிலைமையாகும் என்றுதான் நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஐரோப்பாவில், பெல்ஜியத்தில் பிரெஞ்சு மொழியைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். பிரான்சிலும் பிரெஞ்ச் இருக்கிறது. பெல்ஜியத்திலும் பிரெஞ்சைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே, கூடுதல் மொழியாக பயன்படுத்தும் ஆங்கில்த்தை மட்டும்தான் குறிப்பிட்டீர்கள். பிரெஞ்சைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை.

திருமதி டி. யசோதா : இப்போது பிரச்சினை ஆங்கிலத்தைப் பற்றித்தானே தவிர, பிரெஞ்சைப் பற்றி அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அந்தந்த தேசத்திலுள்ள மொழிகள் மட்டும்தான் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி அந்த ஆதாரத்தைச் சொன்னார்கள். அதற்குத்தான் நான் இப்போது பதிலைச் சொன்னேன். பெல்ஜியத்தில் பிரெஞ்சு மொழியைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள் என்ற விவரத்தை அவர்கள் தெரிவிக்கவில்லை. ஒருவேளை வேண்டுமென்றே அவர்கள் தெரிவிக்கவில்லையா என்பதைத்தான் நான் அறிய விழைகிறேன்.

திருமதி டி. யசோதா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. குறிப்பாக, நான் இங்கே கூற விரும்புவது, இணைப்பு மொழியாக இதுவரை ஆங்கிலம் இருந்து வருகின்றது. அப்படி

இருந்து வருகின்ற இந்தச் சூழ்நிலைமையில் ஆங்கில அறிவு நம்மை ஆங்கிலம் தெரியாத மக்களிடமிருந்து பிரித்துக் காட்டுகின்றது. ஒரு வித்தியாசமான பிரிவினை—ஆங்கிலம் தெரியாதவர்கள் ஒரு பக்கம், தெரிந்தவர்கள் ஒரு பக்கம் என்கின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. நமது அரசியல் சட்ட அமைப்பில் மத்திய அரசு செயல்களுக்கு இணைப்பு மொழியாக இந்தி மொழி முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனென்றால் அதுவே நடைமுறை சாத்தியமான மொழி என்ற அடிப்படையில் அதை இணைப்பாக வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த மாறுதலானது திடீரென்று ஏற்படமுடியாது.

அதை ஒப்புக்கொள்ள்முடியாது என்று அந்த நேரத்திலேயே அதைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஒரு தேதியைக் குறிப்பிட்டு, இந்தத் தேதியிலிருந்து ஆங்கிலம் வருகிறது ; இந்தத் தேதியிலிருந்து இந்தி ஆட்சிமொழி ஆகிறது என்று குறிப்பிடமுடியாது. அதைப் படிப்படியாகத்தான் மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டு அது ஆட்சிமொழி அந்தஸ்தைப் பெறவேண்டும் என்பது எங்களுடைய மத்திய ஆட்சியிலே இருக்கின்றவர்களும் சரி, அன்றைய ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டிருந்த காங்கிரஸ் பேரியக்கமும் சரி, ஏற்றுக்கொண்ட ஒன்று.

இன்றைக்கு பெரும்பான்மையான மக்கள், அதிலும் குறிப்பாக இந்த மாமன்றத்திலே கூட பேசினார்கள்—நேரு உறுதிமொழி காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்று; அதற்குப் பிறகு, நேரு தந்த உறுதிமொழியை திரு. சாஸ்திரி அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அன்னை இந்திரா அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

(முற்பகல் 10–40)

அதைப் போலவே பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் உண்மையிலேயே பண்டித நேரு அவர்களின் உறுதிமொழி என்ன என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 'ஆங்கிலம் துணை மொழியாக, மாற்று மொழியாக, மக்கள் விரும்புகிற வரை தொடர்ந்து இருக்கும். அதைத் தீர்மானிக்கும் பொறுப்பை இந்தி மொழி அறிந்த மக்களிடம் விடாமல் இந்தி மொழியை அறியாத மக்களிடமே விடுவேன்.' இதுதான் பண்டித நேரு அவர்கள் அளித்த உறுதிமொழியின் வாசகம். இதுதான் பிறகு வந்த திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களாலும் வலியுறுத்தப்பட்டது. 11–2–1965 அன்று திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் வானொலியில் உரை நிகழ்த்தும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். "பண்டித நேருவின் கருத்தை அவருடைய மறைவிற்குப் பிறகு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் எந்தவித ஊறும் நேராமல் பாதுகாப்பேன்" என்றார். அதற்குப் பிறகு அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு 1967 ஆம் ஆண்டில் மொழிபற்றிய ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழியும் வகையில் அப்போது

உள்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. ஒய். பி. சவான் அவர்கள் 16–12–1967–ல் பேசுகிறபோது "மொழி என்பது மக்களுடைய நன்மைக்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஒரு கருவி என்பதை மறுக்க முடியாது. நான் அதை மக்களைப் பிரிக்கும் ஒரு கருவியாக உபயோகிக்க விரும்பவில்லை. ஒரு ஜனநாயக நிர்வாகம் கொண்ட ஆட்சி மக்களிடம் பேசும்போது ஒரு மொழி தேவைப்படுகிறது. அந்த மொழி மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளிலும் அவர்கள் உள்ளங்களிலும் ஒரு ஆழ்ந்த இடத்தைப் பெற்றிருப்பதாக இருக்கவேண்டும். இந்தி மொழி என்பது பெரும்பான்மையான மக்கள் அறிந்த மொழியாக இருக்கிறது. இதன் காரணமாகத்தான் இந்தி மொழியை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம்" என்றார். இவ்வாறு இந்தி மொழியை ஏற்றுக் கொண்டதற்கு விளக்கம் அளித்திருப்பதோடு எங்களைப் பொறுத்த வரையிலும் தேவநாகரி மூலமாகக் குறிப்பிடப்படலாம் என்றும் மற்றும் எத்தகைய காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படலாம் என்பதற்கான சட்டத்தை நாடாளுமன்றம் நிறைவேற்றலாம் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

அடுத்து, நேருவின் உறுதிமொழி என்று சொல்லப்படும்போது 1963 ஆம் ஆண்டில் அந்த உறுதிமொழி சட்டபூர்வமாக நிறைவேற்றப்படும்போது இந்தியாவில் உள்ள 14 மொழிகளுக்கும் தேசீய மொழிகள் என்கிற அந்தஸ்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்திய அரசியல் சட்டத்திலேயே அப்படிப்பட்ட வகையில் பதிவர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேராசிரியர் அவர்கள் கூட ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது இன்றைய தினம் 15 மொழிகள் மாநிலங்களில் பேசப்படும் ஆட்சி மொழிகளாகும். அந்த மொழிகளையெல்லாம் மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

நம்முடைய தீர்மானத்தின் மூலமாக உடனடியாக அந்த மொழிகளையெல்லாம் ஆட்சி மொழிகளாக ஏற்று அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் கொண்டு வந்து, ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் அதிலே நியாயம் இருக்கிறது. ஆனால் அதற்குப் பதிலாக 15 மொழிகளைப் பேசுகிற அந்த மாநிலங்களில் எல்லாம் ஒரு மொழியைக் கொண்டு போய் நாம் சுமத்துகிற நிலைதான் இன்றைக்கு உருவாக்கப்படுகிறது. அதாவது ஆங்கிலம் என்கிற மொழியை, அந்த மொழி பேசாத மற்ற மாநிலங்களில், அந்த மாநிலங்களின் சூழ்நிலையை அறிந்து கொள்ளாமல், அங்கெல்லாம் கூட ஆங்கிலத்தை நாம் ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று தீர்மானத்தைக் கொடுக்கிறோம்.

பண்டித நேரு அவர்களின் உறுதிமொழியை நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது எந்தக் காலகட்டத்தில், எந்தச் சூழ்நிலையில் கொடுக்கப்பட்டது என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். 1963 ஆம் ஆண்டில் கொடுக்கப்பட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேராசிரியர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல் இன்றைக்கு இந்தியா முழுவதும் இந்தி ''வாக்-அவுட்'' ஆகி விட்டது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட ''வாக்-அவுட்'' என்று சொல்லுகிற நிலை இல்லாதபோது, இந்தியை அரசுப் பள்ளிகளில் விருப்பப் பாடமாகப் படித்துக்கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில், இந்தியை அடித்தளத்தில் இருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள் படிக்கிற சூழ்நிலை இருந்தபோது, பண்டித நேரு அவர்களால் அந்த வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டது. இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்புகிறவரை, அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிற காலம் வரை, ஆங்கிலம் இணைப்பு மொழியாக இருக்கும் என்று அப்போது அவர்கள் உறுதிமொழி அளித்தார்கள். அந்தக் காலகட்டம் எப்படிப்பட்ட காலகட்டம்? இந்தியை நாம் படிப்படியாகப் படித்துக்கொண்டு வந்த காலகட்டம்; இந்தியை அறிந்துகொள்வதில் அக்கறை காட்டிக்கொண்டிருந்த காலக்கட்டம். இப்போது எந்தக் காலக் கட்டத்திலே நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எந்தக் காலகட்டத்திலே? இதுவே இந்தி திணிப்பைக் கண்டித்தல்ல. இந்திக்குப் பதிலாக ஆங்கிலத்தை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடத்துகிற போராட்டத்தைப் பற்றி நிருபர்கள் கேட்டபோது, ''அது தேவையற்றது'' ''யூஸ்லெஸ்'' என்று முதல்வர் சொன்னார். பத்திரிகையாளர்களும் இதைத் தமிழிலே எப்படிப் போடுவது என்று கேட்டபோது ''யூஸ்லெஸ்'' என்றே போடுங்கள் என்று சொன்னார். யூஸ்லெஸ் என்று போடக்கூடிய அளவிற்கு அன்றைக்கிருந்தது சூழ்நிலை. அதற்குப் பிறகு பெரிய பெரிய சாலைகளில் எல்லாம் தமிழக அரசின் சார்பில் முதல்வர் அவர்களுடைய படத்தைப் போட்டு, ''பிரதம அமைச்சர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களுடைய உறுதிமொழியை ஏற்றுக்கொண்டு கல்லூரி மாணவர்களே உடனடியாக கல்லூரிக்குத் திரும்புங்கள்'' என்று விளம்பரப் படுத்தப்பட்டது. ஆக அந்தச் சூழ்நிலை மாறி இரண்டு வாரம் கழித்து இப்போது இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவருகிற நிலைமை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அதைப் போல நேருஜி அவர்கள் உறுதிமொழி கொடுத்தது எந்த நேரத்தில் என்று பார்க்கவேண்டும். இந்தியை எல்லா இடங்களிலும் படிக்க வேண்டும், இந்தி படிப்பதிலே ஆர்வம் காட்ட வேண்டும் அதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கும்போது என்றாவது ஒரு நாள் இந்தியை நிச்சயமாக இந்தியா பூராவிலும் உள்ள மக்கள் தெரிந்து கொண்டு,

இனிமேல் ஆங்கிலத்திற்கு இடமில்லை, தேவையில்லை, இந்தியே எங்களுக்குப் போதும் என்ற காலக்கட்டம் வரும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அந்த உறுதிமொழி கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு இந்தி தமிழ்நாட்டை விட்டே மிகப் பெரிய அளவிலே ''வாக்-அவுட்'' ஆகியிருக்கிறது என்று சொன்னார். இந்தி தமிழகத்தை விட்டு ''வாக்-அவுட்'' ஆகியிருக்கிறது என்பதை என்னாலே ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. இன்றைக்கும் தனியார் பள்ளிகளில் இந்தி ''வாக்கிங்'' நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது, ''வாக்-அவுட்'' நடைபெறவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். எப்படி நடைபோடுகிறதென்றால், சாதாரண நடையல்ல, தனியார் பள்ளிகளில் இராஜ நடை போட்டுக்கொண்டு வருகிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இன்று அரசியல்வாதிகள், மிகப் பெரிய தலைவர்கள் அத்தனை பேர்களுடைய குழந்தைகளும் இந்தியிலே தேர்ச்சி பெறக்கூடிய அளவிற்கு முன்வந்திருக்கிறார்கள். நாவலர் அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும். சமீபத்திலே ஒரு பத்திரிக்கையைப் பார்த்தேன். அவருடைய துணைவியார் இந்தியில் ஒரு பரீட்சை பாஸ் செய்திருக்கிறார் என்ற செய்தி பத்திரிகையில் வந்தது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அமைதியாக உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தேன். ஏன் இந்த அம்மையார் வீண் வம்புக்கு இழுக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. (சிரிப்பு) அப்படியே இந்தியைப் படித்தாலும் தவறில்லை. (பலத்த மேசையைத் தட்டும் ஒலி). பன்மொழிப் புலவராக ஆவதில் தவறில்லை. எங்களுடைய பன்மொழிப் புலவர் திரு. க. அப்பாதுரை அவர்கள் பல மொழிகள் படித்தவர். இந்தியில ''விஷாரத்'' படித்தவர். எனக்குக்கூட, நேரம் இருந்தால் பதினைந்து, இருபது மொழிகள் படிக்க வேண்டுமென்று ஆசை. ஆனால் இந்த நாட்டின் மீது இந்தி திணிக்கப்படக்கூடாது, அதற்கு இடமில்லை, அதற்கு இந்த மாநிலம் உரியதல்ல என்பதுதான் பிரச்சினை. (பலத்த மேசையைத் தட்டும் ஒலி). என்னுடைய துணைவியார் இந்தி படிக்கவில்லை. பரீட்சை எழுதவில்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

திருமதி டி. யசோதா: நாங்கள் கூட இந்தி திணிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதை மறுபடியும், மறுபடியும் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். (பலத்த மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அதே போல இந்திபடிப்பதிலும் தவறில்லை என்று முன்னவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வசதியிருந்தால், வாய்ப்பு இருந்தால், நேரம் இருந்தால் நான்கூட படிப்பேன் என்று சொன்னார்கள். அவருடைய நல்ல மனதை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). ஆனால் வசதி இன்றைக்கு ஏழையெளிய மாணவர்களுக்கு........(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர் உங்கள் கட்சியின் சார்பாகத்தான் பேசுகிறார்.

(முற்பகல் 10—50)

திருமதி டி. யசோதா : அது மட்டுமல்ல, இன்னும்கூட நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிறேன். ஏழையெளிய மாணவர்கள், கிராமப்புறத்திலே உள்ளவர்களுடைய குழந்தைகள் 'கான்வென்ட்'-டில் படிக்க முடியாது, தனியார் பள்ளிகளுக்குச் செல்ல முடியாது; வசதியில்லை. அப்படிபட்டவர்கள் அரசாங்கப் பள்ளிகளுக்குப் போகும்போது, அவர்கள் விரும்பினால் படிப்பதற்குரிய சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தரவேண்டும். மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்கள், வாய்ப்பும், வசதியும், நேரமும் இருந்தால் நான்கூடப் படிப்பேன் என்று சொன்னார்கள். அந்த நிலையை அடித்தளத்து மக்களுக்கு உருவாக்கித்தர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்தி வருவதனால் நம் தமிழ்மொழி அழிந்து விடுமா என்று கேட்டால் நிச்சயமாக அது அழியாது. ஏனென்று கேட்டால், மொகலாயர்கள் காலத்தில் பாரசீக மொழி ஆட்சி மொழியானபோதுகூட தமிழ் அழிந்ததாக வரலாறு இல்லை. அதைப் போலவே ஆங்கிலேயர்கள் ஆட்சியின்போது, கடுமையான சூழ்நிலையில் ஆங்கிலம் ஆட்சிமொழியாக்கப்பட்ட சூழ்நிலையிலும் தமிழ் அழிந்ததாக வரலாறு இல்லை. ஆனால் இன்றைக்கு தமிழுக்கு வக்காலத்து வாங்குவதை விட்டுவிட்டு, நாம் ஆங்கிலத்திற்கு அதிகமான வக்காலத்து வாங்கக்கூடிய சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் எட்டாம் ஷெட்யூலில் தேசிய மொழிகள் என்று சொல்லக்கூடிய, மாநிலங்களின் மொழிகளாக இருக்கும் 15 மொழிகள்தான் இன்றைக்கு ஆட்சி மொழிகளாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்பதில், நம்முடைய அரசாங்கம் சர்க்காரியா கமிஷனுக்குக் கொடுத்த அறிக்கையில், 8 ஆம் இணைப்புப் பட்டியலில் ஆங்கிலத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லுவது நம்முடைய தேசியத்தின்மீது நாம் வைத்திருக்கிற எண்ணத்தையே கேள்விக்குறியாக்கும் என்பதைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. இந்தி மொழியை ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ளாத எல்லா மாநில சட்டசபைகளும் ஆங்கில மொழியை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தியாவிலே கிட்டதட்ட 75 கோடி மக்களிலே 6, 7 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட ஆங்கிலோ இந்தியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தாய்நாடு இந்தியா. அவர்களுடைய தாய்மொழி ஆங்கிலம். சென்சஸ் கணக்குப்படி இந்தியாவில் 1,652 மொழிகள் இருக்கின்றன. இந்த நாட்டிலே 1,652 மொழிகள் இருக்கின்றன. 850 குரூப்புகள் இருக்கின்றன. அவற்றிலே முக்கியமானவை 125, அவற்றில் எடுக்கப்பட்டவை 15. தாய்மொழியாகக் கொள்ளாமல், யாரும் பேசாமல் இருக்கிற சமஸ்கிருதம் இந்த 15 மொழிகளுள் ஒன்று. ஆகவே ஆங்கிலத்தைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று திரு. பிராங்க் அந்தோனி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. சாக்ளா அவர்கள் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மத்தியிலே கல்வி அமைச்சராக இருந்திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டின் மொழியாக அது ஆக்கப்பட்டதென்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் 8 ஆம் அட்டவணையில் ஆங்கிலத்தைச் சேர்ப்பதில் தவறில்லை, ஆகவே சேர்க்க வேண்டுமென்பதுதான் முறை, நியாயமும்கூட.

திரு. க. அன்பழகன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, திரு. பிராங்க் அந்தோனி அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே அதற்காக ஒரு தீர்மானம் கொடுத்து, விவாதம் நடத்துகின்றபோது, பண்டித நேரு அவர்கள், இன்னும் கொஞ்ச காலம் பொறுங்கள், அந்தக் குறிக்கோள் நிறைவேறும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரை மணி ஆயிற்று.

திருமதி டி. யசோதா : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பாயிண்டுக்குத்தான் வந்து கொண்டிருக்கிறேன். நான் குறிப்பிட விரும்புவது, ஆங்கிலம் இணைப்பு மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் எங்களுக்கு எந்தவிதமான வேற்றுமையான கருத்துமில்லை, ஆனால் 8 ஆம் ஷெட்யூலில் ஆங்கிலத்தைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று இன்றைக்குச் சொல்லப்படுகிறது. நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 15 மொழிகளும் இந்தநாட்டின் மொழிகள். எனவே தேசிய மொழிகள்தான் அவற்றிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. 1 1/2 கோடி பேர்கள் ஆங்கிலோ இந்தியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் ஆங்கிலத்தை ஆட்சிமொழியாக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை எழுப்பவில்லை.

என்னைப் பொறுத்தமட்டில் நான் குறிப்பிட விரும்புவது ஆங்கிலம் இணைப்பு மொழியாக இருக்கக்கூடாது என்பது எங்கள் நோக்கமல்ல; இந்தியைத் திணிக்க வேண்டுமென்பதும் எங்கள் நோக்கமல்ல. 8 ஆம் ஷெட்யூல் என்பது தேசிய மொழிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சலுகை. அந்தச் சலுகைகளுக்குள்ளே வேற்றுமொழியான ஆங்கில மொழியை சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லுவதை நான் வருத்தத்தோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இந்தி மொழியை ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ளாத எல்லா மாநிலங்களின் சட்டசபைகளும் ஆங்கில மொழியை சட்டத்தில் குறிப்பிட்ட காரியங்களுக்குத் தொடர்ந்து பயன்படுத்துவதை நிறுத்திவிடலாமென்ற தீர்மானத்தை நாம் கொண்டுவந்து, நிறைவேற்றிய பிறகு ஆங்கிலத்தை நிறுத்தக்கோரும் அந்த தீர்மானத்தை மத்தியிலே இருக்கின்ற இரண்டு சபைகளும் நிறைவேற்றினாலொழிய, ஆங்கிலம் ஒழிக்கப்படமாட்டாது.

[திருமதி டி. யசோதா] [1986 நவம்பர் 13

நம் கிட்டவே அந்த விவகாரம் இருக்கிறது. ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்று நாம் விரும்பினால், நிச்சயமாக நம்முடைய சபையிலே அந்த தீர்மானம், ''ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டும்'' என்ற தீர்மானம் வருகிறபோது அது இருக்கத்தான் செய்யும். நாம் வேண்டாம் என்று, ஆங்கிலம் தேவையில்லை என்று ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு, அதாவது மேல்சபையை ஒழிக்க எப்படி தீர்மானம் போட்டோமோ, அதுபோல ஒரு தீர்மானம் போட்டு மேலே, டெல்லியிலே இருக்கின்ற இரண்டு சபைகளும் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய பிறகுதான், ஆங்கிலம் போகக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, திருத்தப்பட்ட சட்டம் ஒன்றால் வலியூட்டப்படுகிறது. எப்படி என்று சொன்னால், இந்தி மொழி வளர்ச்சிக்கும் எல்லா இந்தியமொழிகளின் வளர்ச்சிக்கும் தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொள்கிறது. மும்மொழி திட்டத்தை அது ஏற்றுக்கொள்கின்றது. பிராந்திய மொழிகளை யூ.பி.எஸ்.சி. பரிட்சைகளில் பாடமொழியாக ஏற்றுக்கொள்கிறது. மத்திய பணிகளுக்கு ஆட்கள் சேர்க்கும் நிலையில், இந்தி அல்லது ஆங்கில மொழியில் கட்டாய அறிவு தேவை எனக் கூறுகிறது. இந்தியும் ஆங்கிலமும் இருக்கவேண்டும் என்றுதான் இருக்கிறது. யூ.பி.எஸ்.சி.-க்கும் அப்படி கட்டளை பிறப்பித்திருக்கின்றார்கள். ஆனாலும்கூட நம்முடைய துரதிருஷ்டம், இந்த முறை ஐ.ஏ.எஸ். பரிட்சையில் 3 பேர்கள்தான் பாஸ் செய்திருக்கிறார்கள். அது நமக்கு ரொம்ப வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் இருந்தாலும்கூட, 1976—லெயிருந்து 'அபிசியல் லேங்குவேஜ் இம்பிளிமென்டேஷன் கமிட்டி'யிலேகூட நம் நாட்டாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்காரர்கள் கூட இருக்கின்றார்கள். அவர்களையும் வைத்துக்கொண்டு இந்தி வாரத்திற்கான சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அதற்கான சுற்றறிக்கையே விடப்படுகிறது. அங்கே இதைப் பற்றிய பிரச்சினைகளை நாம் எழுப்புவது இன்னும் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்றுதான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பேராசிரியர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, மதுரையிலே சில எம். பி.—க்கள் வந்தார்கள், போர்ட்-ஐ எடுத்தார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர், எம். எல். ஏ.வா அல்லது எம்.பி.யா என்று எனக்கு தெரியவில்லை, அவர் போய் இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். திரு. சண்முகம் எம். பி. அவர்கள் என்று நினைக்கிறேன். எனக்கு வந்த தகவலைச் சொல்லுகிறேன். அவர் என்ன சொல்கின்றார் என்றால், அப்படி எந்தவிதமான இன்சிடன்ஸும் நடக்கவில்லை என்று சொல்கின்றார். அப்படி இருந்திருந்தால் அது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக நிச்சயமாக இல்லை என்பதைத்தான் இந்த நேரத்திலே கூறவிரும்புகிறேன்.

1986 நவம்பர் 13] [திருமதி டி. யசோதா]

ஆங்கிலத்தை ஆட்சிமொழி என்று அரசமைப்புச் சட்டத்திலே கொண்டுவர நாம் இன்றைக்குத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். எனக்கு முன்னாலே பேசிய பேராசிரியர் அவர்கள், இராஜாஜி அவர்களைப் பல கட்டங்களிலே கொண்டுவந்து சொன்னார்கள், ''அவர்கள் சொன்னார்கள் அவர்கள். சொன்னார்கள்'' என்று சொன்னார்கள். நான்கூட இப்போது இராஜாஜி அவர்களை நினைவு கூறுகிறேன். இந்த நாட்டிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் இருந்தபோது, சாராயக் கடைகளைக் கொண்டுவர முடிவு எடுத்தார்கள். அந்த நேரத்திலே கொட்டும் மழையிலேகூட இராஜாஜி அவர்கள் மழையில் நனைந்துகொண்டே போய், 'வேண்டாம், இந்த காரியத்தை செய்யவேண்டாம்' என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள், அப்போது அன்றைய முதல்வர் அவர்கள் ''சுற்றி தீப்பிழம்பாக இருந்துகொண்டிருக்கும்போது, தமிழகம் கற்பூரமாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.'' என்று சொன்னார்கள். இந்த நிலையிலே இப்போதுகூட நான் சொல்லுகிறேன். சுற்றியிருக்கின்ற ம நிலங்கள், திராவிட நாடு என்று சொல்கின்றோமே, தெலுங்கு தேசம், கேரளம், கர்நாடகம். அத்தனை மாநிலங்களிலே இது போன்ற தீர்மானங்கள் இல்லை. இந்தி பேசாத எந்த மாநிலத்திலேயும் இதுபோன்ற தீர்மானம் கொண்டுவரவில்லை. காரணம் அவர்களைப் பொறுத்த மட்டிலும், அவர்களுக்கு இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவரத் தெரியாது என்பதல்ல, இது அவர்களுக்குத் தேவையற்றது என்று நினைக்கின்றார்கள். இதன் மூலமாக இந்த நாட்டு மக்களைத் தற்குறிகளாக ஆக்கக்கூடாது என்ற நினைப்பிலே படிக்கின்றவர்கள் படிக்கட்டுமே என்ற எண்ணத்திலே அவர்கள் இருப்பதைப் போல, மற்ற எல்லாவற்றிற்கும் மற்ற மாநிலங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகின்ற நாம் இதிலேயும் மற்ற மாநிலங்களிலே இருக்கின்ற சூழ்நிலையைத் தெரிந்து, அவர்கள் நடத்துகின்ற அந்த முறையையே நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதல்ல, அதைத் தெரிந்து கொள்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைத்தான் நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடுகள்.)

(முற்பகல் 11-00)

இந்த மொழிப் பிரச்சினையைப் பற்றி சுட்டிக்காட்டி பேசியபோது இந்த நாட்டை ஆளத் தெரியாதவர்கள் என்று பேராசிரியர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், (குறுக்கீடுகள்) மன்னிக்க வேண்டும். கட்டிக்காக்க முடியாதவர்கள். காப்பாற்ற முடியாதவர்கள் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். 1947 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இன்றையவரையிலும் இந்த நாட்டை எங்கள் பாரம்பரியத்தைத் தவிர வேறு எந்த பாரம்பரியமும் கட்டிக்காக்க முன்வரவில்லை என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1977 ஆம் ஆண்டிலே நீங்கள் மாற்றி பார்த்தீர்கள். 2⅓ ஆண்டுக்குப் பின்னாலே தாக்குபிடிக்க முடியாது தாமாகவே

விட்டுவிட்ட வரலாறுதான் இந்திய சரித்திரத்தில் காணப்படும் வரலாறு. (குறுக்கீடுகள்) நான் யாரையும் குறிப்பிட்டு பேச வில்லை, (குறுக்கீடுகள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒவ்வொன்றுக்கும் விளக்கம் கேட்கக் கூடாது. உறுப்பினர் அவர்கள் அதை மறுக்கிறார்கள். மற்ற உறுப்பினர்கள் அமருங்கள். சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திருமதி டி. யசோதா : நான் திரும்பவும் சொல்கிறேன். 1947 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, 1977—ல் இருந்து 1980 வரை விட்டுவிட்டு பார்த்தால், இன்றைய வரையில், 1984 தேர்தல் வரையில் காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின்மீது தான், அகில இந்திய அளவில் இருக்கிற நாட்டு மக்கள் நாட்டை காப்பாற்றக் கூடிய கட்சி என்று நம்பிக்கை வைத்தார்கள். அது மட்டுமல்ல, நாட்டை எந்த நிலையிலும், எந்தச் சூழ்நிலையிலும் காட்டிக் கொடுக் காதவர்களாக இருப்பார்கள் என்ற அடிப்படையிலும், நாட்டை முன்னேற்றப்பாதைக்குக் கொண்டு செல்கின்றவர்கள் இவர்கள் தான் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலும் அகில இந்திய அளவில் மக்கள் காங்கிரஸ் பேரியக்கத்துக்கு வாக்களித்தார்கள் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்,

இறுதியாக ஒன்றைக் குறிப்பிட்டு சொல்லுகிறேன். அவசியம் என்றால் ருஷ்ய மொழியைப் படிப்போம். அவசியம் என்றால் பிரெஞ்ச் மொழியைப் படிப்போம். அவசியம் என்றால் எல்லா மொழிகளையும் படிப்போம். ஆனால் இந்தி மொழியை மட்டும் படிக்கமாட்டோம் என்று பேசுகின்ற வாதத்தை விட்டுவிடுங்கள். அவசியம் என்ற நிலை உங்களுக்கு வேண்டுமானால் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு அது அவசியமா இல்லையா என்பதை நீங்கள் சற்றுப் பரிவுடன் சிந்திக்க வேண்டும். மகாத்மா காந்தியுடன் ராஜாஜி பேசினார். (கூச்சல் குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைதியாக உட்காருங்கள். ஒருவருக்கொருவர் கருத்து பரிமாறிக்கொள்வது முறையல்ல. தலைவர் மூலம்தான் கருத்துகளைச் சொல்ல வேண்டும்.

திருமதி டி. யசோதா : மகாத்மா காந்தியுடன் ராஜாஜி அவர்கள் பேசினார்கள் என்றால் அது ஆங்கில மொழி மூலம்தான். நேருவுடன் காமராஜர் அவர்கள் பேசினார்கள் என்றால் அது ஆங்கில மொழி மூலம்தான். திரு. சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் மற்றவர்களுடன் பேசினார்கள் என்றால் அது ஆங்கில மொழி மூலம்தான். நான் அதையெல்லாம் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. அது தொடர்ந்து இணைப்பு மொழியாக இருப்பதிலே எங்களுக்கு எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் கிடையாது, வெறுப்பும் கிடையாது, வருத்தமும் கிடையாது. இந்த நேரத்திலே இந்தத் தீர்மானம் தேவையற்ற ஒன்று என்று கூறி விடைபெறு கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு சிறு விளக்கத்தை மட்டும் அம்மையாரிடத்திலே நான் கேட்க விரும்புகிறேன். மொழியைப் படிப்பதா அல்லது படிக்க மாட்டேன் என்பதா என்பது பிரச்னையே அல்ல. தாய்மொழி தமிழையே. படிக்கவும் மாட்டேன், பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகவும் மாட்டேன், எழுதவும் மாட்டேன் என்கின்ற மக்கள் இன்னும் 100-க்கு 54 பேர்கள் சென்சஸ் கணக்குப்படி இருக்கிறார்கள். அது அல்ல பிரச்சினை.

இந்தியை நாங்கள் படிக்கமாட்டோம் என்று யாரும் சொல்லவே இல்லை. இந்த மாநிலத்தினுடைய வரிப் பணம் இரண்டு மொழிகளுக்குத்தான் பயன்படுத்தப்படும். ஒன்று, தாய் மொழி தமிழுக்கு—இந்த மாநிலத்திற்கு உரிய மொழிக்குப் பயன்படுத்தப்படும்; மற்றொன்று, உலகத்தோடு தொடர்பு கொள்ளவும், அறிவியல் உலகத்தோடு தொடர்பு கொள்ளவும், தொழில் நுட்ப அறிவோடு தொடர்பு கொள்ளவும், பிற மாநிலங் களோடும், மத்திய அரசோடும், பிற பகுதிகளோடும் தொடர்பு கொள்வதற்கும் இருக்கின்ற இன்டர்நேஷனல் லாங்க்வேஜ் என்று சொல்லப்படுகின்ற, தொடர்ந்து தொடர்பு கொண்டு வந்த ஆங்கிலத்திற்கும். ஆகவே, இருமொழிக் கொள்கை என்பதை நாம் சொல்லி விட்டோம். இந்த மாநிலத்தினுடைய பணம் இந்த இரண்டு மொழிக் கொள்கைக்குத்தான் வாய்ப்பு தரும் என்று சொன்னோமே தவிர அவரவர்கள் தனித்தனி மொழி படிப்பதை நாம் தடுக்கவே இல்லை. எத்தனை மொழிகள் வேண்டுமானாலும் படிக்கலாம். (குறுக்கீடு) நான் சொல்லி முடித்த பிறகு வேங்கடரமணன் அவர்கள் கேட்கலாம். யார் சந்தேகத்தையும் நான் தீர்க்கத் தயாராக இருக்கிறேன், நேரம் அனுமதி தந்தால். ஆக, சிறுபான்மையோருடைய மொழியை நாம் தடுக்கவில்லை. 13 மொழிகளுக்கும் நாம் கல்வித்துறை மூலமாக வாய்ப்புகள் தந்திருக்கிறோம்.

இந்தியையே தாய்மொழியாகக் கொண்டு வட சென்னை யிலே இருக்கின்றவர்களுச்கு, நான்கைந்து பள்ளிக்கூடங்களிலே இந்தி மொழியிலே பாடத் திட்டங்களை நடத்த இடம் தந்திருக் கிறோம்; மராட்டிய மொழியிலே நடத்த இடம் தந்திருக் கிறோம். தெலுங்கு மொழி, கன்னட மொழி, மலையாள மொழி, உருது மொழி, வங்காள மொழி என்று இப்படி 13 மொழிகளிலே நடத்துவதற்கு இடம் தந்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு, சிறுபான்மையோர் என்ற கணக்கிலே பள்ளிக்கூடங்களைத் தருகிறோம். ஆனால் மாநில மொழி இரண்டு மொழி என்று சொல்கிறோமே தவிர, படிக்க மாட்டோம் என்று நாம் சொல்ல வில்லை. படிப்பது அவரவர்கள் விருப்பம். இரண்டு மொழி அல்ல, மூன்று மொழி அல்ல, பல மொழிகளைக்கூடப் படிப்பது அவரவர்கள் விருப்பம். ஆனால் இந்த மாநிலத்தினுடைய பணம், ஆங்கிலம், தமிழ் என்ற இரண்டுக்கும் என்பதுதான் நம் கருத்து.

மற்றொன்று, அம்மையார் அவர்களிடத்திலே தெரிவிக்க விரும்புவது,— 7–8–1959 அன்று பாராளுமன்றத்திலே பண்டித நேரு அவர்கள் உறுதிமொழி அளித்தார்கள். அந்த உறுதிமொழியைப்பற்றித்தான் இன்றைக்கு அத்தனைபேரும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த உறுதிமொழிக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும், அரசமைப்புச் சட்ட ரீதியான ஒரு பாதுகாப்பும் வேண்டும் என்பதுதான் இப்பொழுது இருக்கின்ற பிரச்சினை.

"I will suggest two things. Firstly, as I have stated, there must be no imposition. Secondly, for an indefinite period—I do not know how long—I would have English as an associate additional language which can be used for official purposes. I would have English as an alternate language as long as the people require it and I would leave the decision not to the Hindi-knowing people but to the non-Hindi knowing people."

என்பது பண்டித நேரு அவர்கள் அப்போது அளித்த உறுதிமொழி அந்த உறுதிமொழியை நேரு காப்பாற்றுவேன் என்று சொன்னார் அதற்குப் பிறகு இந்தியாவினுடைய பிரதமர் மாண்புமிகு இந்திரா காந்தி அம்மையாரும் அந்த உறுதிமொழியின்படிதான் நான் நடப்பேன், அதைக் காப்பாற்றுவேன் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு இப்பொழுது வந்திருக்கிற இந்தியப் பிரதமர் இராஜீவ் காந்தி அவர்களும், அதைக் காப்பாற்றுவேன் என்று சொன்னார்கள். அந்த உறுதிமொழி காப்பாற்றப்படுகின்ற சூழ்நிலைகள் இருந்தாலும், மீறப்படுகின்ற சூழ்நிலைகளும், உத்தரவுகளின் மூலமாகவும், நடைமுறைகளின் மூலமாகவும் அவ்வப்போது வந்திருப்பதைத்தான் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருக்கின்ற தலைவர்களெல்லாம் இங்கே விரிவாக எடுத்து சுட்டிக் காட்டினார்கள். அதற்கு இடம் இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் நம் கருத்து. 15 ஆண்டு காலம் வரைதான் ஆங்கிலம் இருக்கும், 1965–ம் ஆண்டு வரையில்தான் ஆங்கிலம் இருக்கும், அதற்குப் பிறகு ஆங்கிலம் அடியோடு போய்விடும், இந்திதான் இருக்கும் என்பது அரசமைப்புச் சட்டம் வகுத்தபோது இருந்தது. அதற்குப் பிறகும் சட்டத்தின்படி நீட்டியிருக்கிறார்களே தவிர, இருக்கிற மெஜாரிடியை வைத்து ஒரு தீர்மானத்தை லோகசபையிலே கொண்டு வருவார்களேயானால் அந்த உறுதிமொழி காற்றிலே போய்விடும். ஆகவேதான் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று சொல்கிறோம், அந்த உறுதிமொழியை நீங்களும் மதிக்கிறீர்கள்: நாங்களும் மதிக்கிறோம்: இங்கே இருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சியினரும் மதிக்கிறார்கள். அத்தனைபேரும் மதிக்கிறார்கள்: அந்த உறுதிமொழியிலே இருக்கின்ற கருத்துக்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதுதான் இந்த அவையிலே இருக்கின்ற அத்தனை பேர்களுடைய நோக்கமும் ஆகும்,

இங்கே இருப்பவர்கள் அத்தனை பேரும் இந்தி பேசாத மாநிலத்தைச் சார்ந்தவர்களே தவிர இந்தி பேசுகிற மாநிலத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இந்த அவையிலே யாருமே இல்லை.

ஆகவே, அந்த வகையிலேதான் நாம் சொல்வது, Act of lawவிலே வைத்திருக்கிறார்களே தவிர, அதை அரசமைப்புச் சட்டத்திலே ஏற்றி விடுவோமேயானால் அதிகப் பாதுகாப்பு ஏற்படும், அதிக மதிப்பு ஏற்படும், அதிக மரியாதை ஏற்படும். நான் கேட்பதெல்லாம் — இந்தக் கருத்துக்களிலே வேறுபாடு ஒன்றுமில்லை ; நேரு உறுதிமொழியை, இந்திரா காந்தி கொடுத்த வாக்குறுதியை, இராஜீவ் காந்தி கொடுத்திருக்கிற வாக்குறுதியை நாங்கள் அத்தனைபேரும் வரவேற்கிறோம்; நீங்களும் மதிக்கிறீர்கள்; காங்கிரஸ் கட்சியினரும் மதிக்கிறார்கள். இதை அரசமைப்புச் சட்டத்திலே ஏற்றுவதிலே ஏன் தகராறு? என்ன கஷ்டம்? என்ன நஷ்டம்? அதை எதிர்ப்பானேன்; அது தேவையில்லை. என்ன மீறியிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஏராளமான உதாரணங்கள் சொல்லலாம். சென்ற ஆண்டு இந்து பத்திரிகையிலே வந்ததைச் சொல்கிறேன். "Central aid only if Hindi is used." இந்தி பயன்படுத்தினால் மட்டுமே நாங்கள் உதவி செய்வோம் என்றெல்லாம் உத்தரவு வந்தது. ஏராளமாக விவரம் வைத்திருக்கிறோம், மணிக் கணக்கிலே கூட பேசலாம். ஆகவே, இதிலே ஒரு தகராறும் இல்லை. இந்தக் கருத்தை நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்தச் சட்டத்தை அரசமைப்புச் சட்டத்திலே சேர்ப்பதிலே ஒரு தகராறும் இல்லை. அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். உம்முடைய எண்ணம் எதுவோ நாம் அறியோம். உம்முடைய கொள்கை எதுவோ யாம் அறியோம். ஆனால், எங்களுடைய வேண்டுகோள் இது.

(முற்பகல் 11-10)

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, தாக்குப் பிடிக்க முடியாது என்று......

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த வார்த்தை 'அன் பார்லிமெண்டரி' இல்லையே. (குறுக்கீடுகள்) சரி, நீங்கள் 'தாக்குப் பிடித்தீர்கள்' என வைத்துக்கொள்ளுங்கள். (சிரிப்பு)

திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காலத்தால் மிகவும் வேண்டப்பட்ட அவசியமும் அவசரமுமாக ஒரு தீர்மானத்தை, நாட்டினுடைய மொத்த நலம் கருதி மாண்புமிகு முதலமைச்சர்......

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வைன்ட் ஆப் ஆகிவிட்டது. ஏதாவது ஒரு கிளாரிபிகேஷன் மாதிரி கேளுங்கள். இப்பொழுது பேசுகின்ற முறை தவறு. (குறுக்கீடுகள்) சரி, 'காமன் இன்டரஸ்ட்' என்பதால் அனுமதிக்கிறேன்.

திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத் : மெத்த நன்றி. இந்தத் தீர்மானம் எந்தவிதமான விவாதமுமின்றி இந்தப் பேரவையிலே ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்குமானால் அது உண்மையிலேயே தமிழகத்தினுடைய மொத்த உள்ள உணர்ச்சியை நல்ல முறையிலே எடுத்துக்காட்டக்கூடிய முறையில் அமையும். ஆனால்,

மத்தியிலே ஆளுங்கட்சியாக இருக்கக்கூடிய காங்கிரசினுடைய பிரதிநிதியாக இருக்கும் என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய திருமதி யசோதா அம்மையார் அவர்கள் பேசும்பொழுது சொன்ன சில கருத்துகளின் மீது இரண்டொரு கருத்துக்களை மாத்திரம் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு வலிவு தேடக்கூடிய வகையில் சொல்ல நான் விழைகிறேன்.

திரு. ஆர். தியாகராசன் : எங்கள் கட்சி துணைத் தலைவர் பேசிய பிறகு அதுபற்றி அவர் கருத்து சொல்லலாமா ? அமைச்சர் அல்லவா பேசவேண்டும் ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மற்றவற்றிற்கு இது மாதிரி நடக்காது. இது மொழிப் பிரச்சினை என்பதால் இந்த முறை மட்டும் 'அலவ்' செய்திருக்கிறேன். (குறுக்கீடுகள்) எல்லோரும் உட்காருங்கள்.

திருமதி டி. யசோதா : ஒரு முறை நீங்கள் 'அலவ்' பண்ணினால், பிறகு ஒவ்வொரு முறையும் இதுபோல் வரும். (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் உட்காருங்கள். இப்பொழுதே சொல்கிறேன், இனிமேல் இதுபோல் புதிய மரபு இங்கே உருவாகாது. (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் சமத் அவர்கள் மற்ற தலைவர்களுடைய கருத்துக்கு பதில் உரை என்றில்லாமல் அவருடைய கருத்து என்ற முறையிலே எடுத்துச் சொல்லும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத் : இந்தத் தீர்மானம் மிகத் தெளிவானது, எளிமையானது. நம்முடைய பேரன்புக்கும் பெருமதிப்புக்கும் பாத்திரமாக இருந்த ஆசியாவினுடைய ஜோதி என்று பாராட்டப்பட்ட பண்டித நேரு அவர்கள், அவர்களின் புதல்வி, அருமை மகளார் இந்திரா அம்மையார் அவர்கள், அவருடைய மகனார் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய பாரதப் பிரதமர் அவர்கள், இந்த மூன்று பேர்களும் தந்திருக்கக்கூடிய உறுதி மொழியைச் சட்டவடிவமாக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வைக்கக்கூடிய தீர்மானம்தான் இந்தத் தீர்மானம்.

அது மாத்திரமல்லாமல், நாட்டிலே அவ்வப்போது பெரும் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு நாமெல்லாம் உணர்ச்சி வசப்படக்கூடிய சில காரியங்கள் சிலரால் தெரிந்தோ தெரியாமலோ நடந்துவிடுகின்றன. அப்படிப்பட்ட காரியங்களைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்காக அரசியல் அமைப்பில் தெளிவாக எட்டாவது ஷெடியூலிலே ஆங்கிலம் ஒரு மொழியாக இணைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வது என்பது இந்தத் தீர்மானத்தில் மற்றொரு அம்சம்.

ஆங்கிலம் ஒரு அந்நிய மொழி ; அதை நம்முடைய நாட்டு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இணைக்கலாமா, இணைப்பது சரி ஆகுமா என்று பலர் இங்கே வலியுறுத்திக்கேட்டார்கள். ஆனால் நமக்கு ஒரு முன்னுதாரணம் இருக்கிறது. 14 மொழிகளை முதலிலே அரசியல் அமைப்பில் தேசிய மொழிகளாக இணைத்தோம். 15-வது மொழியாக இந்தி மொழியை இணைத்தோம். இந்தி மொழி நம்முடைய நாட்டு நிலப்பரப்புக்கு உட்பட்ட ஒரு மொழி அல்ல. நம்முடைய நாட்டு நிலப்பரப்பு எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட நிலப்பரப்பில் வழங்கப்பட்ட ஒரு மொழி. ஆக, இந்தி மொழி இந்த நாட்டிலே பரவலாக வழக்கில் இருந்த மொழி அல்ல என்பதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். ஆனால் தனிப்பட்ட ஒரு மனிதரை மதித்து, ஜெயராம்தாஸ் தௌலத்ராம் என்ற தனிப்பட்ட மனிதரின் கோரிக்கையை நாம் கவனித்து, அதற்கு ஆதரவு அளித்து, நம்முடைய நாட்டின் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட நிலப்பரப்பில் வழங்கப்பட்டுவந்த ஒரு மொழியாக இருந்தபோதிலும் அதனை அரசமைப்புச் சட்டத்தில் இணைத்து தேசீய மொழிகளில் ஒன்றாக ஏற்றுக்கொள்ளும்போது இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இலட்சோப இலட்சம் மக்களால் பேசப்பட்டு வருகின்ற ஆங்கில மொழியை, 200 ஆண்டுகாலமாக இந்த நாட்டை ஒருமைப்படுத்திவந்த ஒரு மொழியாக இருக்கிற ஆங்கில மொழியை, நம்மை ஒன்றுபடுத்திய மொழியை அரசமைப்புச் சட்டத்தில் தேசீய மொழிகளில் ஒன்றாக இணைத்துக்கொள்வதில் தவறு இல்லை ; அது நியாயமான ஒன்று.

ஆங்கிலம் நம்மை அடிமைப்படுத்திய மொழியாக இருந்தாலும் நாடு விடுதலை பெறுவதற்கு நமக்கு உணர்ச்சி ஊட்டிய மொழி ஆங்கில மொழிதான் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆங்கிலத்தை நாம் தேசிய மொழிகளில் ஒன்றாகக் கொள்வது நாம் ஆங்கிலத்திற்கு அடிமைப்பட்டு விடுவோம் என்பதல்ல : ஆங்கிலத்தை நாம் அடிமைப்படுத்தி, ஆங்கிலத்தை நமது அடிமையாக்கி, நாம் உலகத்தில் பெறவேண்டிய அறிவைப் பெறுவதற்காக.பல்வேறுபட்ட அறிவுத்துறைகளுக்கும் இன்றைக்கு ஆங்கிலம் ஒரு பலகனியாக இணைந்திருக்கக்கூடிய இந்தக் காலகட்டத்தில் திட்டவட்டமாக ஆங்கிலம் 8-வது ஷெடியூலில் இணைக்கப்பட்டு, அது தேசீய மொழிகளில் ஒன்றாக்கப்பட வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமென்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த மொழித் தீர்மானத்தை, நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை இங்கே நிறைவேற்றுவதோடு நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்தியிலே அடிக்கடி தொடர்பு கொண்டு, இதற்கு வலிவூட்டுகின்ற வகையிலே அரசமைப்புச் சட்டத்திலே திருத்தம் செய்வதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலைகளை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தனித் தீர்மானத்திற்கு அடிப்படைக் காரணங்கள் என்ன என்பதைப்பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எடுத்து இயம்பி இருக்கிறார்கள்.

1937 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து தமிழ்த்திருநாட்டில் திராவிட பாரம்பரியத்தின் மூலமாக இந்தி மொழி திணிப்பு கூடாது என்பதை வலியுறுத்தி, போராடி, எடுத்து இயம்பி வந்திருக்கிற வரலாற்று உண்மை யாருக்கும் தெரியாத ஒன்றல்ல.

பெருந்தகை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பலமுறை தெளிவாக எடுத்துரைத்திருப்பதைப்போல, இங்கே இப்போது பேசிய மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியதற்கு ஒப்ப, இந்தி மொழி அரசியல் சட்டத்தின் 343-வது பிரிவிலே இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் கட்டாய மொழியாக ஆக்கப்படுவதுகூட ஒரு திணிப்புதான். அது மக்களால் விரும்பி செய்த முடிவு அல்ல.

(முற்பகல் 11-20)

அரசியல் நிர்ணய சபையைப் பொறுத்தவரையில் சமவாக்குகள் என்ற நிலை வந்து, ஒரு கட்டத்திலே 44 : 44 என்ற நிலை வந்து, அடுத்த கட்டத்திலே 77:77 என்ற நிலை வந்து, அதற்குப் பின் 'காஸ்டிங் வோட்' மூலமாகத்தான் இந்திமொழி 'இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் கட்டாய மொழி என்று திணிக்கப்பட்டதே ஒழிய, மக்களாலே இது எந்தக் காலகட்டத்திலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதும் அல்ல; மக்கள் எந்த மாற்றத்தையும் அவர்களாகவே செய்ததுமல்ல, இதைத்தான் பெருந்தகை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பலகட்டங்களிலே எடுத்து இயம்பி இருக்கிறார்கள். இரண்டு வித குடிமக்களை பாரத நாட்டிலே உருவாக்கி விடக்கூடாது; அதுவும் பெரும்பான்மையான குடிமக்கள் இரண்டாந்தர குடிமக்களாகத் தள்ளப்பட்டு விடக்கூடாது; அந்தப் பாவச் செயலுக்கு மத்திய அரசு என்றும் உடந்தையாக இருந்துவிடக்கூடாது என்பதைப் பல காலகட்டங்களிலே வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள்.

பாரதத் தாய் ஈன்றெடுத்த பிள்ளைகள் நாம், நாடு என்பது ஒன்று, ஒற்றுமை தேவை என்றெல்லாம் கூறுகிறோம். அதை நாம் மறுக்கவில்லை. ஆனால் பாரதத் தாய் ஈன்றெடுத்த பிள்ளைகள் 30 பிள்ளைகள் 'இன்க்ளூடிங் யூனியன் டெரிட்டரிஸ்'. அப்படி இருக்கும்போது இந்தப் பாரத நாட்டிலே பாரதத் தாயினுடைய 9 பிள்ளைகள் மட்டும் இந்தி மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிருக்க அதுவும் மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல் பல்வேறு பிரிவுகட்கு உட்பட்ட, மாறுபட்ட இந்தியை அந்த 9 பகுதியினரும் தாய்மொழியாகக் கொண்டிருக்க, யூனியன் டெரிட்டரிஸ் உள்ளிட்ட 21 பகுதிகளில் இந்தி தாய்மொழி அல்ல. அப்படி

இருக்கும்போது பாரதத் தாய் தான் பெற்றெடுத்த 30 பிள்ளைகளுள் 9 பிள்ளைகளினுடைய கண்ணுக்கு வெண்ணெயும் மீதம் உள்ள 21 பிள்ளைகளினுடைய கண்ணுக்கு சுண்ணாம்பும் இட வேண்டும் என்ற பாரபட்சச் செயலைச் செய்யவேண்டும் என்று நாட்டினுடைய ஒற்றுமையில், நாட்டினுடைய நலனில் அக்கறை உள்ள யாரும் எண்ண மாட்டார்கள், கூறமாட்டார்கள். இதைத்தான் மறைந்த மாமேதை பெருந்தகை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

ஒரு ஓட்டப்பந்தயம் நடக்கிறது. அந்த ஓட்டப்பந்தயத்திலே இந்தி பேசுகிற 9 மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளின் முதுகிலே இரண்டு மூட்டை அரிசி மட்டும் சுமக்கச் சொல்லிவிட்டு மீதம் உள்ள இந்தி பேசாத 21 மாநிலங்களில் உள்ள பிள்ளைகள் முதுகிலே 3 மூட்டை அரிசியை ஏற்றி ஓடுங்கள் என்று ஓட்டப் பந்தயத்தில் இறக்கினால் இரண்டு மூட்டை அரிசி மட்டுமே தூக்கிக் கொண்டு ஓடுகின்ற 9 மாநிலங்களைச் சேர்ந்த, பாரத மாதாவினுடைய அந்த 9 பிள்ளைகள் மட்டுமே வெற்றி பெற்றுவிடுவார்கள். மாறாக, இந்தி பேசாத மாநிலங்களைச் சேர்ந்த பிள்ளைகள் ஓட்டப்பந்தயத்திலே தோற்றுவிடுவார்கள். இது அண்ணா அவர்கள் சொன்னது.

பொருளாதாரத் துறையாக இருந்தாலும் சரி, விஞ்ஞான ரீதியான எந்த வகைப்பாடாக இருந்தாலும் சரி, தொழில் துறை மேம்பாடாக இருந்தாலும் சரி, சோஷியோ எக்கனாமிக் டெவலப்மென்ட் என்று சொல்லக்கூடிய சமுதாயப் பொருளாதார மேம்பாடாக இருந்தாலும் சரி இந்தி ஒன்றுதான் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் ஆட்சி மொழி என்றும், இணைப்பு மொழி என்றும் வருகிறபோது இந்தி பேசாத 21 மாநிலங்களைச் சேர்ந்த குழந்தைகள் இரண்டாம்தரக் குடிமக்களாக வரும் காலகட்டத்தில் கட்டாயம் பின் தள்ளப்பட்டுவிடுவார்கள். மேல் ஜாதி, கீழ் ஜாதி என்ற பாகுபாட்டைப்போல் இந்தி பேசுகிற மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் உயர்ந்த குடிமக்கள் ஆகவும், எல்லா வசதிகளைப் பெற்றவர்களாகவும் ஆகி இந்தி பேசாத 21 மாநிலங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக ஒதுக்கப்பட்டுவிடுவார்கள் என்பதை பல கட்டங்களிலே நாம் எடுத்து இயம்பி இருக்கிறோம். தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, இந்தி பேசாத பல மாநிலங்களிலேயும் இந்த உணர்வுகள் அவ்வப்போது மேலோங்கி இருக்கின்றன. மத்திய அரசினுடைய ஆதிக்க முறைக்கு இந்தி மொழி என்ற ஒரு மொழியை மட்டும் இணைப்பு மொழி என்று கட்டாயமாக ஆக்கி, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் உள்ள முக்கிய பிரச்சினைகளான பொருளாதாரப் பிரச்சினை, சமுதாய மேம்பாட்டுப் பிரச்சினை, விஞ்ஞான ரீதியான வளர்ச்சிப் பிரச்சினை ஆகியவற்றில் எல்லாம் அக்கறை செலுத்தாமல் இந்தியாவுக்கு இந்தி என்ற ஒரு மொழியை மட்டும் இணைப்பு மொழியாக ஆக்குவதன் காரணமாக மட்டும் இந்தியத் துணைக்கண்டம் வளர்ந்துவிடும் என்று எண்ணுவது அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றிக்கொள்ளக்கூடிய எண்ணமாகும். இதுபற்றி பலமுறை எடுத்து இயம்பியிருக்கிறார்கள்.

போராட்ட உணர்வுகள் அவ்வப்போது வெடித்தகாரணத்தால், 1937லேயிருந்தே தமிழகத்திலுடைய திராவிட இயக்கங்கள் இந்தப் போராட்டங்களை மேற்கொண்ட காரணத்தால், 1959 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 7 ஆம் தேதி மறைந்த பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் ஒரு உறுதியைத் தந்தார்கள். அதிலே அவர்கள் தெளிவாகக் கூறி இருக்கிறார்கள்.

நாவலர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல,
"I suggest two things. Firstly, as I have said, there must be no imposition. Secondly, for an indefinite period — I do not know how long — I would have English as an associate, additional language which can be used for official purposes. I would have it so, not mainly because of the existing facility, but because I do not wish the people of non-Hindi areas to feel that advantages are denied to them. . . . .".

"They can correspond in English. I would have English as an alternate language as long as the people require it and I would leave the decision, not to the Hindi-knowing people, but to the non-Hindi knowing people."

என்று அப்போது அவர்கள் அதைத் தெளிவுபடுத்தினார்கள்.

அதையொட்டி 1963 ஆம் ஆண்டில் பாராளுமன்றத்திலே மசோதா ஒன்று வந்தபோது நேரு அவர்கள் மீண்டும் அந்த உறுதிமொழியை வலியுறுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள். அப்போது தான் சில பிரச்னைகள் உருவாகின. 1963 ஆம் ஆண்டில் இந்திய அரசியல் சட்டத்தினுடைய 343-வது பிரிவைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலே மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

"The official language of the Unions shall be Hindi in Devanagari script.'' என்று. இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் மூலமாகவே இந்தியத் திருநாட்டினுடைய பெரும்பான்மை மக்களின் மீது திணிக்கப்படுகிற ஒரு கொடுமை செய்யப்பட்டது என்பது பல காலக் கட்டங்களில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே இரண்டாவது ஷரத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும்,

"Notwithstanding anything in clause (1), for a period of fifteen years from the commencement of this Constitution, the English language shall continue to be used for all the official purposes of the Union for which it was being used immediately before such commencement."

என்று இருந்தது. அந்த ஷரத்தின் பிரகாரம் 1965 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 25 ஆம் தேதிக்குப் பிறகு ஆங்கிலம் இந்திய துணைக் கண்டத்தின் லிங்க் அண்டு அபீஷியல் லாங்குவேஜ் என்ற நிலைமையில் இருக்க இயலாத நிலை ஏற்பட்டது. அப்போதுதான் தமிழ்நாட்டிலே போராட்டங்கள் வெடிக்க ஆரம்பித்தன.

...டத் திருத்தங்கள் வேண்டும் என்று கேட்க ஆரம்பித்தோம். ...கிலத்திற்குப் பாதுகாப்பு என்பது ஆங்கில மொழியின் மேல் ...ள காதலால் அல்ல; மாறாக ஆங்கிலம் அகற்றப்படுகிறபோது, ...த இடத்தை இந்தி மொழி பிடித்துக் கொள்கிறபோது, ...தி பேசாத 21 மாநிலங்களின் பகுதியிலே இருக்கிற மக்களை ...மைப்படுத்துகின்ற நாளாக அந்த நாள் ஆகிவிடும். அப்படிப் ...ட துரதிருஷ்டமான நிலை வராமல் இருக்க வேண்டும் ...ன்றால், ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும்.

''இந்தி என்ற பாய்ந்து வருகிற ஈட்டியிலிருந்து 21 மாநிலங்களில் உள்ள அந்த அந்தப் பகுதிகளின் தாய் மொழிகளைக் காக்க வேண்டும் என்றால் ஆங்கிலம் என்ற கவசம் இன்றியமையாத ஒன்று'' என்று பெருந்தகை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அதையொட்டித்தான் சட்டத் திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற முறையில், நாம் அன்று அதற்குப் போராட்டத்தை நடத்தினோம்.

343-வது பிரிவிலேயும் அதேபோல ஆர்ட்டிகள் 120 என்று சொல்லக்கூடிய 120-வது பிரிவிற்கும் சட்டத் திருத்தம் வேண்டும் என்று பல போராட்டங்கள் தமிழகத்திலே பல்வேறு காலக் கட்டங்களில் 1963 வரை நடந்தன. அதிலே ஆர்ட்டிகள் 120-வது பிரிவினைப் பொறுத்தவரைக்கும்

"Notwithstanding anything in Part XVII, but subject to the provisions of Article 348, business in Parliament shall be transacted in Hindi or in English"

என்று சொல்லி அதனுடைய 2-வது பிரிவிலே

"(2) Unless Parliament by law otherwise provides, this article shall, after the expiration of a period of fifteen years from the commencement of this Constitution, have effect as if the words "or in English" were omitted therefrom".

என்று தெளிவாக அப்போது இருந்தது, அந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். அதனால் வருகிற பாதிப்புகள், விளைவுகள் அகற்றப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கோடுதான் அரசியல் சட்டத்திலே திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று போராட்டம் நடந்தபோது 1963 ஆம் ஆண்டு Act 19 of 1963 என்ற சட்டத்தின் மூலமாக ஓரளவிற்குப் பாதுகாப்பைத் தர முன் வந்தார்கள். ஆனால் அந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும், அது அரசியல் சட்டத் திருத்தம் அல்ல. நாவலர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல It is merely an Act of law என்று கொண்டு வந்தார்களே தவிர வேறு அல்ல. அதிலே

"Notwithstanding the expiration of a period of fifteen years from the commencement of the Constitution, the English language may, as from the appointed date, that is, from the 26th day of January, 1965, continue to be used in addition to Hindi for all the official purposes of

13649

the Union in which it was being used immediately before that date as per Article 343 and for the transaction of business in Parliament as per Article 120."

(முற்பகல் 11-30)

என்ற திருத்தத்தை 1963-ம் ஆண்டில் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவந்தார்கள். பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில், ராஜ்ய சபாவில் இது குறித்து பேசுகிறபோது அந்த அவர்கள் ஏற்கவில்லை. அதற்கான காரணத்தை அண்ணா அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

"The Prime Minister has stated that English will remain as an associate official language, and if the Prime Minister's assurance is to be fully carried out, I would request the Home Minister to drop this Bill, gird up his loins, take the consequences that may arise out of it because they are courageous people that is the Tamil people and bring forward an amendment of the Constitution maintaining the *status quo*, that is, keeping English as the official language. Please do not think that because it is foreign we should discard it. Therefore, I plead before the Home Minister for a reappraisal of the language issue, pending that reappraisal, for an amendment of the Constitution for maintaining the *status quo* and keeping English as the official language."

என்று சொன்னார்கள். அப்போது இன்னுமொன்றை அண்ணா அவர்கள் தெளிவுபடுத்தினார்கள்.

"Therefore, till such time we should not disturb the present *status quo* of keeping English as the official language till we arrive at a stage when all the fourteen national languages become the official languages. Perhaps multi-lingualism is the price that we have to pay for keeping India one and united. You can have India disunited through Hindi. But if you want, to have a contented India, if you want to have an India which does not feel that one region will dominate over another, if you do not want genuine apprehension to get into the minds and hearts of millions of people, if you want an India about which everyone of us could be proud, you will have to take into consideration the problem of multi-lingualism."

என்று சொல்லி இந்தியத் துணைக் கண்டத்தினுடைய ஆட்சி மொழியாக இந்தி மொழி மட்டுமல்ல, ஆங்கில மொழி மட்டுமல்ல, அரசியல் சட்டத்தினுடைய எட்டாவது அட்டவணையில் கூறப்பட்டிருக்கிற பதினைந்து மொழிகளுமே ஆட்சி மொழிகளாக வர வேண்டும். மேலும் சொன்னார்கள். அரசியல் சட்டத்தினுடைய எட்டாவது அட்டவணையைத் திருத்தி ஆங்கிலத்தையும் அந்த அட்டவணையின் பட்டியலில் ஒரு மொழியாக

சேர்த்து, காரணம் நாவலர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, பாரத நாட்டில் இருக்கிற கிட்டத்தட்ட எட்டு லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட இந்திய குடிமக்களான ஆங்கிலோ இந்தியர்களுடைய தாய் மொழியாகவும், 2 கோடி முதல் 3 கோடி வரை உள்ள மக்களால பேசப்படுகிற மொழியாகவும் இருக்கிற ஆங்கில மொழியை எட்டாவது பிரிவைத் திருத்தி சேர்க்க வேண்டும். அதையும் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தினுடைய link and official language என்று சொல்லக்கூடிய இணைப்பு மொழியாக, ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற கருத்தை அப்போது பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் வலியுறுத்தினார்கள். அதற்கு பிறகு 1965-ம் ஆண்டில் நடந்த போராட்டத்தைத் தமிழகம் மறந்திருக்காது; எந்தக் காலத்திலும் மறந்துவிட முடியாத ஒன்றாகும். இங்கே பேசிய மரியாதைக்குரிய எதிர்க்கட்சியின் துணைத் தலைவர் திருமதி யசோதா அம்மையார் அவர்கள், 1965-ம் ஆண்டில் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட எழுச்சியை, கொந்தளிப்பைக் கருத்தில் கொண்டு சில கருத்துக்களைக் கூறியிருப்பார்களானால் அது சிறப்பாக இருந்திருக்கும். காரணம் அப்போது ஏற்பட்ட அந்தப் போராட்டத்தினுடைய உச்சக் கட்டத்தை, அந்த அளவிற்குப் பாரத துணைக்கண்டத்தின் பிரதமராக இருந்த நேரு அவர்களின் மறைவிற்குப் பிறகு வந்தவர்கள் எல்லாம் உணர்ந்தார்கள் என்பதை வரலாறு நமக்குப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் அளித்த வாக்குறுதி 8-1-1968-ல் சட்ட ரீதியாக்கப்பட்டது. அபிஷியல் லாங்வேஜ் ஆக்ட்டில் இடம்பெற வேண்டுமென்று ஒரு முடிவிற்கு வந்து நாம் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அரசியல் சட்டத்தில் திருத்தப் வேண்டுமென்றுதான் நாம் அதை வலியுறுத்தி வந்தோம். ஆனால் அப்போது ஒரு சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது.

The provisions of clause (*a*) of sub-section (1), the provisions of sub-section (2), sub-section (3), sub-section (4) shall remain in force until the resolutions for the discontinuance of the use of English language for the purposes mentioned therein have been passed by the Legislatures of all the States which have not adopted Hindi as their official language and until after considering the resolutions aforesaid, a resolution for such discontinuance has been passed by each House of Parliament.

இதைக் கூட மறைந்த மாமேதை அண்ணா அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இதற்குக் கூட ஒரு மாற்றுக் கருத்தை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தில் இதற்குரிய இடத்தை நாம் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம் தரத்தவறுவோமானால் இந்தி பேசாத மக்களை அடிமைகள் ஆக்குகிற நிலை இறுதியாக வந்துவிடுமென்பதை தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அதோடு டிசம்பர் மாதம் 1967—ல், பாராளுமன்றத்திலே பெருந்தகை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்த பிறகு 1968-லே இந்தி மொழித் திணிப்பை எதிர்த்து இரு மொழிக் கொள்கையை தமிழ் மண்ணில் தவழவிட வேண்டும் என்ற நோக்கோடும், இந்திமொழி தமிழ்நாட்டில் கற்றுக் கொடுக்கப்பட மாட்டாது என்ற நோக்கோடும் அந்தத் தீர் மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தன இரண்டு. ஒன்று 8—1—1968-லே நேருவினுடைய உறுதி மொழி வெறும் சட்டமாக மட்டும் ஆக்கப்பட்டு, அரசியல் சட்டத்திலே திருத்தத்தோடு உட்படுத்தப்படாதது ஒன்று. அதையொட்டி, உடனடியாக அப்போதே, இன்னொரு தீர் மானத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தை 18—1-1968-லே பாராளுமன்றத்திலே நிறைவேற்றுகிறார்கள். அந்தத் தீர்மானத்திலே மும்மொழிக் கொள்கையைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தில்

Where it is necesary for promoting a sense of unity and facilitating communication between people in different parts of the country that effective steps should be taken for implementing fully in all the States the three language formula evolved by the Government of India in consultation with the State Governments, this House resolves that arrangements should be made in accordance with the formula for the study of a modern Indian language, preferably one of the southern languages apart from Hindi and English in Hindi speaking areas and Hindi along with the regional languages and English in non-Hindi speaking areas. என்று நிறைவேற்றுகிறார்கள்.

முன்னாலே பேசிய தலைவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல இப்படி ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு. இந்தி பேசுகிற அந்த 9 மாநிலப் பகுதிகளில், மும்மொழித் திட்டம் என்பது இந்தி பேசாத 21 மாநிலப் பகுதி மக்களை ஏமாற்றுகிற ஒரு உத்தியாகவே இன்று வரை அவர்கள் நடைமுறையிலே கொண்டு இருக்கிறார்களே தவிர, மும்மொழித் திட்டத்தை இந்தி பேசாத மாநிலங்கள் கட்டாயத்திற்கு உட்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய சூழல் உருவானதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இதைப் பெருந்தகை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கண்டித்தார்கள். இதனுடைய அபாயத்தைச் சுட்டிக்காட்டினார் கள். இரண்டாந்தர குடிமக்களாக—இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கிற பெரும்பான்மையான மக்கள் 9 மாநிலங் களிலே வாழ்கிற சிறுபான்மையான மக்களுடைய மொழியான தாய் மொழியான இந்தி மொழி, இந்தியத்துணைக் கண்டத்தினு டைய மீதம் உள்ள 21 பகுதிகளில், இந்தியத் துணைக் கண்டத்

தினுடைய பெரும்பான்மையான மக்களால் பேசப்படுகிற, அவர் களது தாய் மொழிகளை அழிக்கின்ற பாணியிலே இந்தத் தீர் மானம் அமைந்துவிடுகிறது, இதை ஏற்க முடியாது என்று அண்ணா அவர்கள் 1968-லே தெளிவுபடுத்தினார்கள், அப் போதுதான் அந்தத் தீர்மானம் அண்ணா அவர்களால் சட்ட மன்றத்திலே கொண்டுவரப்பட்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்தியம்பியதைப் போல, அது தெளிவாக்கப்பட்டு இருக் கிறது.

அப்போதே அண்ணா அவர்கள் இன்னொன்றையும் சொன் னார்கள். மொழிப் பிரச்னையைப் பற்றி அண்ணா அவர்கள் 1968—லே எதற்காக இந்த அரசியல சட்டத்திருத்தம் தேவை என்பதை வலியுறுத்துகிறபோது, அதன் காரணங்களை அவர் கள் விளக்குகிறார்கள். ''கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் மத்திய அரசு மாநில அரசு தொடர்பு நிலை திருத்தி அமைக் கப்படவேண்டும் என்ற கருத்தைத் திட்டவட்டமாக வைத்திருக் கிறார். கவர்னர் உரையில் நல்ல முறையில் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள் என்பதால் இந்த உரைக்கு எங்களுடைய கட்சி யினுடைய உறுப்பினர்கள் நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டது முறை யாகும். அதை எடுத்துக் கொண்டு பேசுவது, அதனால் ஒருமைப் பாடு கெட்டுவிடும் என்று வாதாடினால், நான் வெளிப்படை யாகச் சொல்லுகிறேன், ஒருமைப்பாடு மூடிமறைத்தால்தான் கெடுமே தவிர, இப்படி இப்படி கூடி வாழலாம், இப்படி இப்படி அதிகாரங்களைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளலாம் என்பதில் வெளிப்படையான கருத்து ஏற்பட்டாலொழிய, மூடி மறைப்பதன் மூலம், திருக்குறளில் வருகிறபடி ஒரு குடத்திற்குள் பாம்பை விட்டுக் குடியிருப்பது எவ்வளவு கடினமோ, நமக்குள் இருக்கிற அதிகாரத் தொடர்புகளைப் பற்றி விவாதித்துத் திருத்திக் கொள்ளாமல், ஒருமைப்பாட்டைப் பற்றிப் பேசுவது நல்லது அல்ல, பலனும் தராது. அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு மொழிப்பிரச்சனை பற்றி தீர்மானம் வந்தபோது திரு. ம.பொ.சி. அவர்கள், மத்திய அரசில் குவிந்திருக்கிற அத்தனை அதிகாரங் களும் பரவலாக்கப்படும் அளவுக்கு நிலைமை இருந்தால் இந்தப் பிரச்னை தீரும் என்று விளக்கினார்கள்.

அதே நேரத்தில் அண்ணா அவர்கள் மேலும் சொன்னார்கள். ''ஒரு தவறான கருத்து இருக்கிறது, ஆனால் வலிவோடு பல ரால் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவதா னால், The inev'tab lity of Hindi இந்தி எப்படியும் வந்தே தீரும், இந்தி தவிர்க்க முடியாதது என்ற எண்ணத்தை நாமாக வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்''. இது அண்ணா அவர்கள் சொன்னது. இந்தி பேசாத மாநில மக்கள், இந்தி பேசாத பகுதிகளைச் சேர்ந்த, 21 பகுதிகளைச் சேர்ந்த, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தினுடைய பெரும்பான்மையான மக்கள் The inevitability (f H,ndi என்பதை நாமே வளர்த்துக் கொண்டு

இருக்கிறோம் என்பதை, அண்ணா அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லிவிட்டு, The inevitability of Hindi. இந்தி எப்படியும் வந்தே தீரும் என்ற பீதியை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, பொது மொழி தேவை என்று வாதாடப்படுமானால் அது யாருக்குப் பொது மொழி?

(முற்பகல் 11-40)

மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு திருமதி யசோதா அம்மையார் அவர்கள் பல வினாக்களை இங்கே இப்போது எழுப்பியிருக்கிறார்கள். இதற்கு அப்போதே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தெளிவாகப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள், பொது மொழி தேவை என்று வாதாடப்படுமானால், அது யாருக்குப் பொது மொழி? எதற்காகப் பொது மொழி என்பதும் விளக்கப்பட வேண்டும். எனக்குத் தமிழ் தாய் மொழி. என் நண்பர் ஹண்டே அவர்களுக்கு கன்னடம் தாய் மொழி. என் நண்பர் வினாயகம் அவர்களுக்கு தெலுங்கு தாய் மொழி என்று இருக்குமானால், மூன்று பேர்களுக்கும் சேர்ந்த ஒரு மொழி கன்னடமாகவோ, தமிழாகவோ, தெலுங்காகவோ இருக்க முடியாது என்று சிந்தனைச் செறிவோடு பெருந்தகை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மொழிப் பிரச்சினைக்கு ரத்தினச் சுருக்கமான ஒரு விளக்கத்தை அன்றே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தோடுதான் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசினுடைய கருத்தும் ஒன்றுகிறது என்பதை நான் இங்கே தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே மாண்புமிகு திருமதி யசோதா அம்மையார் அவர்கள் பேசுகிறபோது இந்தி மொழியினால் ஆபத்து இல்லை என்பதையும் ஆங்கில மொழி தேவை அற்ற ஒன்று என்பதையும் பல உதாரணங்களைச் சொல்லி எடுத்துச் சொன்னார்கள், இதில் நான் ஒன்றைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அரசியல் சட்டத்தினுடைய அடிப்படை நோக்கம் என்ன என்பதை நாம் புரிந்துகொண்டு ஆக வேண்டும். ஒருவேளை அரசியல் சட்டத்தை அவர்கள் அரசியல் நிர்ணய சபையில் முடிவு எடுத்தபோதே அந்த casting vote பிரகாரம் ஒரு முடிவு வந்தபோது சமமாக இந்தி வேண்டும் என்று ஒரு பிரிவினரும் இந்தி வேண்டாம் என்று ஒரு பிரிவினரும் இருந்தபோது இந்தி வேண்டும் என்று ஒரு முடிவுக்கு வந்தவர்களுடைய உள்நோக்கம் எல்லாம் இந்திய துணைக் கண்டத்தில் காஷ்மீரிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரை பிறக்கின்ற குழந்தைகள் எல்லாம் பிறக்கும்போதே அம்மா என்று சொல்லுவதற்கு 'மா' என்று சொல்ல வேண்டும், வளர்கின்ற குழந்தைகள் வளர்கிறபோது அப்பா என்று சொல்லுவதற்கு 'பிதாஜி' என்று சொல்ல வேண்டும் என்று அந்த அளவுக்கு ஒரு வெறி நோக்கோடு அது கொண்டுவரப்பட்டதோ என்ற ஒரு அச்சத்தை அரசியல் சட்டத்திலேயே ஒரு பிரிவிலே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதை நாம் ஆழமாகக் கவனிக்க தவறிவிடக் கூடாது. ஆர்ட்டிகிள் 351 என்று சொல்லப்படுகிற

பிரிவிலே—அம்மையார் அவர்கள் அவர்களுக்கு வேண்டியதைப் படித்தார்கள்—இந்தி பேசாத மாநிலங்களுக்கு உள்ள ஆபத்து அங்கே என்ன இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் கவனிக்கவில்லையோ அல்லது கவனித்தும் வேண்டும் என்றே விட்டுவிட்டார்களோ என்று புரியவில்லை.

It shall be the duty of the Union. This is a constitutional mandatory direction, provision. It shall be the duty of the Union to promote the spread of Hindi language — the word is to be noted down 'spread of Hindi language'—to develop it so that it may serve as a medium of expression for all the elements of composite culture of India and to secure its enrichment by assimilating, without interfering with its genius, the forms, style and expressions used in Hindustani and in other languages of India specified in Eighth Schedule, and by drawing, wherever necessary or desirable for its vocabulary, primarily on sanskrit and secondarily on other languages. அதை மட்டும் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். Primarily on sanskrit and secondarily on other languages. என்பதை 343-வது பிரிவிலே இந்திய துணைக் கண்டத்தினுடைய கட்டாய இணைப்பு மொழி, கட்டாய ஆட்சி மொழி என்று கொண்டுவரப்பட்டபோது அதனுடைய உள்நோக்கம் என்பது தூய்மையானது அல்ல. இந்தியத் திருநாட்டினுடைய பெரும்பாலான குடிமக்களை காலகட்டத்தில் அடிமைப்படுத்துவதே, இரண்டாந்தர குடிமக்களாக ஆக்குவதே அதனுடைய உள்நோக்கம் என்பதை, இந்தி பேசுகிற மாநிலப் பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்களுடைய ஆதிக்க அதிகாரம் அதிகமாக இருந்துவிட்ட காரணத்தால் அரசியல் சட்டத்திலேயே அந்த உள்நோக்கத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

What does it mean by medium of expression ?

ஏதோ பள்ளியிலே மட்டும் அல்ல, கல்லூரியிலே மட்டும் அல்ல, Medium of expression for all the elements of composite culture of India என்று தெளிவுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நோக்கம் என்ன என்றால், படிப்படியாக இந்தி மொழியை துணிந்து கொண்டு வந்து 15 ஆண்டுக் காலத்திற்குள் ஆங்கிலத்தை அகற்றிவிடுவோமானால்—கவசம் போல பாதுகாத்துக் கொண்டு இருக்கிற மொழி ஆங்கிலம். இந்தி பேசாத 21 மாநில மக்களுக்கு உள்ள பாதுகாப்பு. அந்த ஆங்கிலத்தை அகற்றிவிட்டோம் என்றால்—நேரடியாக இந்தி என்னும் ஈட்டி வந்து பாய்ந்து Composite culture of India என்று சொல்லக்கூடிய அனைத்து மட்டத்திலும் சென்று Medium of expression—ஆக காலகட்டத்தில் இந்தி வந்துவிட வேண்டும் என்பதுதான் உள்நோக்கம் என்பதை வெளிப்படையாக தெள்ளத் தெளிவாக 351-வது

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1986 நவம்பர் 13

பிரிவிலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அவர்கள் வளர்க்க விரும்புகிற இந்தியைக் கட்டாயப்படுத்துகிற நிலை— "To promote the spread of the Hindi language, to develop.... ." —This is now treated as a mandatory one.—இந்த ஆர்டிகிள் பிரகாரம் வந்திருக்கிறது. ஆகவேதான் வளர்க்கப்படுகின்ற மொழிகளில், பிற மொழிகளுடன் சேர்த்து இந்தியையும் வளருங்கள் என்று சொன்னார்கள். பேராசிரியர் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். This is a language not born, but this is a language created. அப்படி அவர்கள் மொழிகள் உற்பத்தி செய்கின்றபோதும் கூட, Primarily from Sanskrit, secondarily from other languages என்று சொல்லி, சமஸ்கிருத மொழியினுடைய பெரும்பான்மையான பங்கை எடுத்து இந்தி மொழியிலே வளர்க்க வேண்டுமென்று அன்றைய உள்நோக்கத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். 344 பிரிவிலே ஒரு ஷரத்தை அப்போதே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

"The President shall, at the expiration of five years from the commencement of this Constitution and thereafter at the expiration of ten years from such commencement, by order constitute a Commission which shall consist of a Chairman and such other members representing the different languages specified in the Eighth Schedule as the President may appoint......" என்று சொல்வது, ஒரு கமிஷனை கான்ஸ்டிட்யூட் பண்ண வேண்டியது, This is again a mandatory direction. அப்படி ஒரு குழுவைப் போட்டு, அந்தக் குழுவின் பணி என்ன என்பதையும் அரசியல் சட்டத்திலே கட்டாயப் பணியாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

"It shall be the duty of the Commission.— — "

இது Mandatory provision. 'ஷேல்' என்ற வார்த்தையைப் பயன் படுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

"It shall be the duty of the Commission to make recommendations to the President ... '

In fact the President is bound to carry out these recommendations. அதைச் சொல்லும்போது பிரிவு 2—ஏ-விலே சொல்கிறார்கள். "2(a) the progressive use of the Hindi language for the official purposes of the Union" படிப்படியாக, கட்டாயமாக மைய அரசினுடைய அனைத்து அலுவலகப் பணிகளுக்கும் இந்தி கொண்டுவரப்படவேண்டுமென்பதை அரசியல் சட்டப் பிரிவிலே அன்றே கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். இன்று மாட்டோம், மாட்டோம், திணிக்க மாட்டோம் என்று ஒருபுறம் சொல்வதும்....(குறுக்கீடு)

திரு. இ. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இடையிலே தலையிடுவதற்கு மன்னிக்கவும். இவ்வளவு தெளிவாகச் சொன்ன நீங்கள், அமைக்கப்பட்ட அபிஷியல் லாங்வேஜ் கமிஷனுடைய டர்ம்ஸ் ஆப் ரெஃபரென்சையும் இணைத்துச் சொல்வீர்களானால் நன்றாக இருக்கும்.

1986 நவம்பர் 13]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : இதை முதலில் முடித்து விடுகிறேன். அப்படி அவர்கள் கமிஷனை கான்ஸ்டிட்யூட் பண்ணச் சொல்லிவிட்டு, "the progressive use of the Hindi language for the official purposes of the Union" என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதற்கடுத்து 343 (3)-வது பிரிவு பிரகாரம், "....the Parliament may by law provide for the use, after the said period of fifteen years...." என்று ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்க சட்டம் கொண்டுவரலாம் என்ற பிரிவைப் பயன்படுத்தி 1963-லே அபிஷியல் லேங்குவேஜ் ஆக்ட் என்ற சட்டம் கொண்டுவந்து, பண்டித நேருவினுடைய உறுதிமொழி 1968-லே சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. This is nearly an act of law. With a simple majority of Parliament at any time it can be scrapped. என்ற முறையிலே அதைக் கொண்டு வருகிறோம். காரணம் அதே நேரத்தில், 344-வது பிரிவில், This is a constitutionally mandatory provision. அதையும் கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். "The progressive use of Hindi language for the official purposes of the Union" அதைத்தான் தற்போது செய்துவருகிறார்கள். அரசியல் சட்டத்திலே எங்களுக்கு அதிகாரத்தைப் பெற்றுவிட்டோம்—அபிஷியல் லேங்வேஜ் ஆக்ட் என்று நேருவினுடைய உறுதிமொழியின்படி சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும்கூட, அதைவிட உயர்ந்த சட்டம் அரசியல் சட்டத்திலே இருக்கிற பாதுகாப்பு, கட்டளை இந்தியை வளர்க்கவேண்டும், பரப்பவேண்டும் என்று—எனவே திணிக்கிறோம் என்று சொல்லி, நாம் எத்தனை போராடினாலும், அவர்கள் திணித்துக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஆனால் சொல்கிறார்கள், ரெஸ்ட்ரிக்ஷன்ஸ் என்று, இந்தியை இங்கேயும் பரப்புவது, திணிப்பது, விரிவுபடுத்துவது என்பது மட்டுமல்ல. "Restrictions on the use of the English language for all or any official purposes of the Union" எப்போது இந்தியைத் திணிக்கமுடியும்? எப்போது இந்தியைப் பரப்பமுடியும்? எப்போது இந்தி மொழி பேசாத மக்களை இந்தி மொழியின் மூலமாக அடிமைப் படுத்தமுடியும்? அல்லது ஷரத்து 351—ல் கூறியபடி, "medium of expression" என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு, குழந்தைப் பருவத்திலேயிருந்து எல்லா வீடுகளிலும் இந்தி மொழி தவழவேண்டுமென்ற இந்த உள்நோக்கத்தை ஈடேற்றமுடியும்? அந்த 344—வது பிரிவிலே சுட்டிக்காட்டப்பட்டவாறு இந்தியை பரப்புவது ஒரு முறை. மாறாக அதற்கு தடைக் கல்லாக, தடுக்கின்ற கவசமாக இருக்கின்ற ஆங்கிலத்தை அகற்றினாலொழிய இந்தி திணிப்பை ஈடேற்ற முடியாது என்ற சூழ்ச்சியான எண்ணம் வருகின்ற முறையில், அந்த உள்நோக்கத்தில், அது வகுக்கப்பட்ட காரணத்தால்தான் "Restrictions on the use of the English language for all or any official purposes of the Union." என்று அதையும் அங்கே தெளிவுபடுத்திவிட்டார்கள்.

அதைப்போலவே இன்னும் ஒரு அபாயத்தை அப்போது செய்தார்கள். இன்னும் ஒரு அபாயம் என்று சொல்லும்போது, நீதிமன்றங்களைப் பற்றி அம்மையார் அவர்கள் பேசுகிறபோது

சொன்னார்கள், நீதிமன்றங்களில் ஏன் இந்தத் தாய் மொழியைக் கொண்டுவரக்கூடாது என்று. அரசினுடைய நோக்கம் அப்படி அல்ல. நீதிமன்றங்களின் மொழியாக இருந்தாலும் சரி, ஆட்சி மன்ற மொழியாக இருந்தாலும் சரி, தாய் மொழி தமிழ் மொழியாக தவத் திருநாட்டில் தவழவேண்டுமென்பது நான் கொள்கை. ஆனால் ஆங்கிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்திய துணைக் கண்டத்திலே அரசியல் சட்டத்தினுடைய 343-வது பிரிவும், அதையொட்டி 210, 120 போன்ற பிரிவுகள் எல்லாமும் திருத்தப்பட்டு அரசியல் சட்டரீதியான பாதுகாப்பு இந்தி பேசாத 21 மாநிலப் பகுதி மக்களுக்குக் கிடைக்கின்ற காலம் வரை இந்திய துணைக் கண்டத்தினுடைய பாதுகாப்பு மொழியாக, இந்தி பேசாத மக்களுடைய பாதுகாப்பு மொழியாக, கவசமாக ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்தத் தீர்மானத்தை தற்போது நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதையொட்டி மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் 3–2–1983-லும், அதற்கு முன்னால் 1977-லும் தமிழ்நாடு சட்டமன்றக் கூட்ட அவையிலே, ஆளுநர் உரையிலே இந்த அரசினுடைய கொள்கை என்ன என்பதைத் தெளிவுபடுத்தினார்கள். அமரர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது உருவாக்கிய, இப்பேரவையால் ஒருமனதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட இரு மொழிக் கொள்கையை செயல்படுத்துவதே எனது அரசாங்கத்தின் உறுதியான கோட்பாடாக இருக்கும், இந்த இருமொழிக் கொள்கை தமிழ்நாட்டினுடைய மக்களின் விருப்பத்தை அப்படியே பிரதிபலிக்கிறது என தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கையிலிருந்து சிறிதும் பிறழாத முறையில் இந்தி பேசாத மக்களுடைய உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கின்ற முறையில் தமிழ்நாட்டு மக்கள் எதிர்காலத்திலே அடிமைகளாக இந்தி மொழித் திணிப்பால் ஆக்கப்படக்கூடாது என்பதனை உணர்த்துகின்ற வகையில் அப்போது அதைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

(முற்பகல் 11–50)

அதைப்போலவே 1983ம் ஆண்டு இந்தி பல்வேறு கட்டங்களில்— நான் ஏற்கனவே சொன்னேன்— அரசியல் சட்டப் பிரிவுகளுடைய ஆதாரத்தின் அடிப்படையில் திணிக்கப்பட்டபோது அந்தத் திணிப்பைக் கண்டித்து மத்திய அரசுக்குத் தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தாக்கீது அனுப்பினார்கள்.

அதை 3–2–1983-லே அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

"Dear Prime-Minister",

"I am writing this letter to express the grave concern of the people in Tamil Nadu over the move to impose Hindi on people of non-Hindi speaking areas, contrary to the assurances given by the Late Prime Minister Pandit Jawaharlal Nehru. You have also reiterated it and assured us that Hindi would never be imposed on non-Hindi speaking people against their will and that English would continue to be the Official language as long as they wished. It was in this spirit that you were kind enough to revise the earlier stand of the Government of India and to order the discontinuance of the relay of news bulletin in Hindi by the Madras T.V. Station and also to drop the use of the name 'Akashvani' for 'All India Radio'.

While official pronouncements of leaders like you thus reassure and allay the fears of non-Hindi speaking people, several things are being done to disturb the assured position and to insinuate and impose Hindi gradually on non-Hindi speaking people. For instance, it is reported that in Central service, efforts are being made to replace English by Hindi gradually much to the chagrin of the non-Hindi speaking people.".

பெரியார் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல, டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல பல்வேறு அமைப்புகள் மூலமாக இந்தி திணிக்கப்படுவதைக் கண்டித்து 3–2–1983-ல் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அனுப்பினார்கள்.

"It appears that the Railway Board is in the lead and has launched a massive programme to speed up the process of opening Hindi Cells in the Offices in Railways and by insisting on notes and correspondences being in Hindi. This puts the non-Hindi speaking staff at a great disadvantage. It is also stated that they would not be eligible for their annual increments if they did not pass 'Praveen', the examination in Hindi within a period of two years."

இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திற்குள் இந்தி மொழியைப் படிக்கத் தவறுவார்களேயானால் இரயில்வே துறையிலே உத்தியோக உயர்வே இந்தி பேசாத மக்களுக்கு கிட்டாது என்பதைக் கண்டித்து எழுதுகிறார்கள். அதைப்போலவே,

"Added to this is the celebration of Hindi Week by the Railways, that has been organised in the city of Bangalore, a non-Hindi speaking area. This raises a strong suspicion in the minds of the people of this region, about the intention of the Government of India. All these are contrary to the assurances of Nehru.

மீண்டும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக்குகிறார்.

"I am afraid such measures which are ill-advised" would only undermine national integration and would create distress in the minds of the non-Hindi speaking people."

இதுபோன்ற தவறான ஆலோசனையின் பேரில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற பாதகமான இந்தி திணிப்பு நாட்டு ஒற்றுமைக்குப் பங்கத்தை விளைவித்துவிடும்; இந்தி பேசாத மக்களுடைய

உள்ளத்தில் சந்தேகத்தை ஆழமாக எழுப்பிவிடும் என்பதனைத் தெளிவுபடுத்தி இந்த முறையினை மாற்ற வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி அன்றைக்கு அவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள்.

அதைப் போலவே, 1985-லே சர்க்காரியா கமிஷன் மத்திய அரசால் அமைக்கப்பட்டு மாநில அரசினுடைய கருத்து கேட்கப் பட்டபோதே, நான் இதுகாறும் விளக்கிய அனைத்தும் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கை என்ன, ராஜ்யசபாவில் என்ன பேசினார், அதைப் போலவே, அண்ணா அவர்கள் 1968-லே சட்ட மன்றத்திலே தீர்மானம் போட்டபோது என்ன கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள் என்பதையெல்லாம் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சேர்த்து இரு மொழிக் கொள்கையினுடைய இன்றியமையாத் தேவையை வலியுறுத்தி, இந்தி மொழியினுடைய அபாயத்தையும் ஆங்காங்கு சுட்டிக்காட்டி அரசியல் சட்டத்திலே எத்தகைய மாற்றங்களை ஆர்ட்டிகிள் வாரியாகச் செய்யவேண்டும் என்பதையும் தெளிவுபடுத்தி 1985-லே மைய அரசு நியமித்த சர்க்காரியா கமிஷனுக்கு ஒரு ரிப்போர்ட்டை நாம் அனுப்பியிருக்கிறோம்.

அதைப் போலவே, நமது டாக்டர் நாவலர் அவர்களும் 16-9-1986-இல்— இந்தி மொழித் திணிப்பிற்காக நடவடிக் கைகள் மைய அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்டபோது— மைய அரசுக்குத் தெளிவுபடுத்தி ஒரு தாக்கீதை எழுதியிருக்கிறார்கள். அதிலே "The circulars, instructions and clarifications have given rise to agitations and demonstrations in several cities and towns in Tamil Nadu" என்று சொல்லியுள்ளார். மாண்புமிகு மரியாதைக்குரிய பேராசிரியர் அவர்கள் கூட அந்த சர்க்குலரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை சாதாரணமாக இந்த அரசு எந்தக் காலத் திலும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அப்படி மத்திய அரசினுடைய ஒரு சர்க்குலர் வந்தபோது, உடனடியாக அதை நாம் ஏற்காமல், நிலைமையைத் தெளிவுபடுத்தி அது அபாயகரமான ஒன்று ; அது தமிழக மக்களுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடிய ஒன்று என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் சார்பில் நாவலர் அவர்கள் மைய அரசுக்குத் தாக்கீதை எழுதினார்கள்.

அந்த சர்க்குலரை மாண்புமிகு எதிர்கட்சித் தலைவர் திருமதி யசோதா அம்மையார் அவர்களும் படித்திருக்கக்கூடும். அதிலே ஏதோ ஒரு வாரத்திற்குத்தான் அத்தகைய இந்தித் திணிப்பு என்பதாக வெளியே சொன்னார்கள். உண்மை நோக்கம் அது அல்ல. இது எந்த ஷரத்தின் அடிப்படையில் வெளியிடப்படுகிறது என்பதை ஏற்கனவே பேசுகிறபோது நான் சுட்டிக்காட்டினேன்.

351-வது ஆர்ட்டிகிளின் பிரிவில் கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறது. பிறந்த குழந்தைகளே, பேசத் துவங்குகிறபோதே, 'மா', 'பிதாஜி' என்று கூறக்கூடிய அளவுக்கு " medium of expression for all the elements of the composite culture" என்று ஒரு விதியைப் போட்டு விட்டு—கட்டாய விதியை—அதைப் பரப்புவது கட்டாயக்

கடமை என்று 344-வது பிரிவிலே ஒரு கமிஷனையும் போட்டு, இந்தியைப் பரப்ப வேண்டும், திணிக்கவேண்டும், விரிவுபடுத்த வேண்டும், அதற்குத் தடையாக இருக்கிற ஆங்கிலத்தை அகற்ற வேண்டும் என்ற பிரிவையும் போட்டுவிட்டு, இப்படி அவர்கள் அனுப்புகிற சர்க்குலர் எல்லாம் ஏதோ விளையாட்டாக அனுப்பு கிறார்கள் தெரியாமல் அனுப்புகிறார்கள் என்றால், இந்தி பேசாத மாநிலத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் ஏமாளிகள் என்று எண்ணுவது இந்திய ஒற்றுமைக்கே ஆபத்தாக விளைந்துவிடும் என்பதைத்தான் பல தலைவர்கள் அவ்வப்போது எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள்.

ஏதோ இந்தி பேசாத மாநிலத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் எல்லாம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தினுடைய ஒற்றுமைக்கு எதிரான வர்கள் என்றும், இந்தி பேசுகிற மாநிலத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் மட்டுமே இந்தியத் துணைக் கண்டத்தினுடைய ஒற்றுமைக்குப் பாடுபடுகிறவர்கள் என்றும் ஒரு எண்ணத்தை ஏற்படுத்துவது உண்மையிலேயே துரதிர்ஷ்டவசமானது. இந்தியத் துணைக் கண்டத்தினுடைய பெரும்பான்மையான மக்கள் இந்தி பேசாத மக்கள், அந்தப் பெரும்பான்மையான மக்கள் இந்தியத் துணைக் கண்டம் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும் என்றுதான் விரும்புகிறவர்கள். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தினுடைய சிறுபான்மையான மக்கள், 9 மாநிலத்தைச் சேர்ந்த மக்கள்— பல்வேறு பிரிவுகளைச் சேர்ந்த இந்தி பேசுகிற மக்கள்— சிறுபான்மையினரான அவர்கள் பேசுகிற மொழியைப் பெரும்பான்மையினரான 21 மாநில மக்கள் மீது திணிக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிறபோதுதான் நாட்டினுடைய ஒற்றுமைக்கு ஆபத்தை அவர்கள் தேடுகிறார்கள். மாறாக, இந்தி பேசாத மாநிலங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் நாட்டு ஒற்றுமையில் அக்கறையோடு இருக்கிற காரணத்தால், இந்தியத் துணைக் கண்டம் என்றும் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும்; விஞ்ஞான ரீதியாக, தொழில் ரீதியாக, பொருளாதார ரீதியாக மேம்பாடு அடைய வேண்டும் என்ற தேசிய உணர்வு, ஒற்றுமை உணர்வு இந்தி பேசாத மக்களுக்கு இருக்கிற காரணத்தால்தான் இந்த அளவுக்கு, இத்தகைய ஒரு ஆதிக்க உணர்வும், இத்தகைய இந்தி திணிப்பு முறையிலே இந்தியாவே துண்டாக சிதறிவிடுமோ என்ற ஒரு அச்ச நிலை உருவானாலும்கூட பரவாயில்லை, இந்தியைத் திணித்தே தீரவேண்டும் என்று மத்திய அரசைச் சேர்ந்தவர்களால், இந்தி பேசுகிற மாநில மக்களுடைய தூண்டுதல் காரணமாக அல்லது அவர்களைக் கண்டு அஞ்சுகிற காரணத்தால், திணிக்கப்படுகிறதோ என்ற அச்சமும்தான் தமிழக மக்கள் மத்தியிலே எழுந்திருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில்தான், அந்த சர்க்குலரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே தெளிவாக இருக்கிறது. அம்மையார் அவர்களுக்கு அதை மட்டும் படிக்க விரும்புகிறேன். The preamble must be gone into. With a view to accelerate.... இந்த சர்க்குலரை அனுப்புகிறார்கள். மைய அமைச்சர்களே சொல்கிறார்கள். மைய அரசைச் சார்ந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்

சொல்கிறார்கள். ஏதோ ஒரு வாரத்திற்கு, 'ரெக்ரியேஷன்' போல, விளையாட்டு போல இந்த சர்க்குலரை அனுப்புகிறார்கள் என்பது அல்ல. அது அல்ல அவர்கள் நோக்கம்.

"With a view to accelerate the use of Hindi as official language". Where it is derived from? It is directly derived from Articles 344 and 351 of the Constitution. It is a mandatory direction. அந்த அதிகாரி சொல்வார்; 'இந்த சர்க்குலரை நான் அனுப்ப வில்லையென்றால், இந்தித் திணிப்பை இந்த முறையில் நான் தீவிரமாக மேற்கொள்ளவில்லையென்றால், அரசியல் சட்டத்தினுடைய 351-வது பிரிவை, அரசியல் சட்டத்தினுடைய 344-வது பிரிவை—அந்தக் கட்டாயப் பிரிவுகளை மீறிய குற்றத்திற்கு நான் ஆளாக்கப்படுவேன். இந்தியைத் திணிக்கவேண்டும், பரப்ப வேண்டும், அது என்னுடைய கடமை' என்பார்.

(நண்பகல் 12-00)

''புரோகிரசிவ் யூஸ் என்று இந்தி எல்லா மாவட்டத்திலும் ஒரு காலத்தில் வந்தாகவேண்டும், ஆங்கிலம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும்'' என்று அரசியல் சட்டம் கூறுகிறது. ஆக இது அரசியல் சட்டம் கூறுகிற கட்டாயம் என்று ''பிரியாம்பிளில்'' இதை எழுதுகிறார்.

"With a view to accelerate the use of Hindi as official language the Department of Official Language—Ministry of Home Affairs—Chapter XVII—Art. 343 to 351

இப்படி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பிரிவுகளைச் சுட்டிக் காட்டிவிட்டு 17-வது சேப்டரில் வருகிற பிரிவைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள். அதைச் சுட்டிக்காட்டித்தான் சர்க்குலர் அனுப்புகிறார்கள். ஏதோ விளையாட்டாக ஒரு வாரத்திற்கு அனுப்புகிற ரிக்ரியேஷன் அல்ல.

"..has emphasised the need to organise a Hindi Day or Hindi Week once in a year. Accordingly it has been decided to organise a Hindi week. The employees in the Directorate and Public Undertakings are requested to do their routine work in Hindi to the maximum extent"

இதையெல்லாம் அரசியல் சட்டத்தில் 17-வது சேப்டரில் கட்டாயமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பிரிவுகளையொட்டிச் செய்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தின் 343—வது பிரிவை மாற்றி இந்தி இருக்கிற இடத்தில் இந்திக்குப் பதிலாக ஆங்கிலத்தை வைப்பதோ அல்லது இந்தியோடு ஆங்கிலத்தை இணைத்துவிடுவதோ என்பது மட்டுமல்ல. அரசியல் சட்டத்தின் 8-வது அட்டவணையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற 15 மொழி

களோடு, திருத்தம் கொண்டுவந்து ஆங்கிலத்தோடு 16 மொழி களாகச் சேர்த்துவிடுகிற காரணத்தால் மட்டும் மைய அரசு இந்தித் திணிப்பை நிறுத்திவிடாது. அரசியல் சட்டத்தின் 351 ஆவது பிரிவை மாற்றியாக வேண்டும். அதுபோன்ற பிரிவு ளை மாற்றினால்தான் இந்தித் திணிப்பைத் தடுக்க முடியும்.

இந்தி பேசுகிற 9 மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தியாவில் உள்ள இந்தி பேசாத 21 மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்களை யெல்லாம் நிரந்தரமாக அடிமையாக ஆக்குகிற கொடுமை யிலிருந்து காக்க வேண்டும் என்று இதைக் கண்டித்து எழுதி யிருக்கிறோம்.

ஆங்கிலேயர்கள் இந்த நாட்டை அடிமைப்படுத்தினார்கள் என்று சொல்லுகிறோம். அந்த ஆங்கிலேயர்களுக்கு நாம் எந்தக் காலத்திலும் விசுவாசிகளாக இருந்ததில்லை. ஆனால் இந்தியா என்கிற இந்தத் துணைக் கண்டம் பல்வேறு நாடுகளாக இருந்த நிலைமையை மாற்றி ஒரு நாடாக உருவாக்கிய பெருமை அந்த ஆங்கிலத்திற்குத்தான் உண்டு. நம்மை அடிமைப்படுத்திய அந்தத் தவறைச் செய்திருந்தபோதிலும் நம்மை ஒரு நாடாக உருவாக்கிய பெருமை அந்த ஆங்கில மொழிக்குத்தான் உண்டு.

இந்தி மொழி பேசுகிற 9 மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்றைக்கும் உலக நாடுகளோடு மற்றும் மேலை நாடுகளோடு தொடர்பு கொள்வதற்கும்—வர்த்தக ரீதியாக—டிரேட் அண்டு காமர்ஸ்—தொழில் ரீதியாக மற்றும் விஞ்ஞான மேம்பாட்டிற்காக தொடர்பு கொள்வதற்கும் ஆங்கிலத்தைத்தான் பயன்படுத்து கிறார்கள். இந்த 9 மாநிலத்தைச் சார்ந்தவர்களும் மேற் சொன்ன காரியங்களுக்காக இந்தி மொழியைத் தொடர்பு மொழியாகப் பயன்படுத்துவதில்லை. ஆங்கிலத்தில்தான் தொடர்பு கொள்கிறார்கள். இந்தியாவில் உள்ள மொத்த 30 மாநிலங்களிலும் உள்ளவர்கள்—நான் யூனியன் டெரிடரியில் உள்ளவர்களையும் சேர்த்து சொல்லுகிறேன்—உலக அளவில் விஞ்ஞான மற்றும் தொழில் மேம்பாட்டிற்காக ஆங்கில மொழி யைத்தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆக இந்தி மொழி பேசும் மாநிலத்தில் உள்ளவர்கள்கூட இன்டர்நேஷனல் லிங்க்—தேவை யென்று ஆங்கிலத்தைத்தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். உலக நாடுகளோடு தொடர்பு கொள்ள ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்து கிறார்கள். ஆனால் நம்மைப் பார்த்து உலக நாடுகளோடு தொடர்பு கொள்ள ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்துங்கள். எங்களோடு தொடர்பு கொள்ள இந்தியைப் பயன்படுத்துங்கள். உங்கள் மாநிலத்தில் உங்களுடைய மொழியைப் பயன் படுத்துங்கள் என்று சொல்லி, நம்மை இத்தனை மொழிகளைப் படிக்கச் சொல்லுகிறார்கள். இதன் மூலமாக இந்தி பேசாத மற்ற மொழி பேசுகிறவர்கள் எல்லோரையும் நிரந்தர அடிமை களாக ஆக்குகிற அபாயம் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது. தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல. இந்தி பேசாத மற்ற அனைத்துப் பகுதிகளிலும் இருக்கிற மக்களிடையே இன்றைக்கு ஒருவித அச்சம் ஏற்பட்

டிருக்கிறது. இது மாற்றப்படவேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசின் நோக்கம் என்பதை நான் இங்கே தெளிவாக எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போலவே இன்னொரு தாக்கீது குறித்தும் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தியைத் திணிக்கவில்லை என்று மாண்புமிகு அம்மையார் சொன்னதற்காக நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். (குறுக்கீடு) இந்தியப் பிரதமரை நாங்கள் மதிக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் என்ன சொல்ல விரும்புகிறார் என்பது எனக்குப்புரிகிறது. I am amending it—ஆங்கிலம் தேவை என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இந்தி திணிப்பு வேண்டாம் என்று இங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்தி பேசாத மாநிலத்தில் இருக்கிற உங்களின் உணர்வைப் புரிந்து கொள்கிறோம். ஆனால் உங்களின் உணர்வு டெல்லியில் செல்லுபடியாகவில்லையே என்றுதான் வருந்துகிறேன். இந்தி திணிக்கப்படக் கூடாது என்பது உங்களுடைய எண்ணம். கொள்கை. உண்மை. எங்களோடு ஒன்றுகிறீர்கள், வரவேற்கிறோம், பாராட்டுகிறோம். உங்கள் எண்ணத்திற்கு மதிப்பு இருக்கிறதா என்பதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

பாரதப் பிரதமர் ஓர் உறுதிமொழியைத் தந்திருக்கிறார், அதை நீங்கள் ஏன் நம்பக்கூடாது என்று கேட்டால், நாங்கள் நம்புகிறோம். இன்றைய பாரதப் பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களை நம்புகிறோம். மறைந்த பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களையும் நம்புகிறோம், பண்டிதர் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களையும் நம்புகிறோம். பாரதப் பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் ஒரு பெரும் உறுதி மொழியைத் தந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் மறுபுறம் என்ன வருகிறது? தமிழகத்தைச் சேர்ந்த நீலகிரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பகுதியிலிருந்து ஒரு பெரியவர் பாரதப் பிரதமருக்கு ஓர் அஞ்சல் எழுதுகிறார். தன்னுடைய மகன் வேலை வாய்ப்பின்றியிருக்கிறார், அவருக்கு வேலை வாய்ப்புத்தேடித் தாருங்கள் என்று எழுதுகிறார். அந்த அஞ்சலுக்குப் பாரதப் பிரதமர் அலுவலகத்திலிருந்து பதில் அஞ்சல் வந்திருக்கிறது. அவருக்குத் தெரிந்து நடந்தது என்று நான் சொல்லவில்லை.

அரசியல் சட்டத்தின் 351-வது பிரிவையும், 344-வது பிரிவையும் திருத்த எத்தகைய நடவடிக்கையேனும் மேற்கொண்டு எப்படியாயினும் திருத்தி, காஷ்மீர் முதல் கன்னியாகுமரி வரை நர்சரி பள்ளிகள் முதற்கொண்டு தாய்மொழி இருக்க வேண்டும் என்ற நிலையைக்கொண்டுவர வேண்டும். அப்படியில்லாமல் இந்தி மொழி வந்துவிட வேண்டும் தாய்மொழி அழிந்துவிட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு செயல்படக் கூடாது. ஏனென்றால் பிரிவு 351-ல் "Medium of expression for all elements of the composite culture" என்று சொல்கிறார்கள்.

அதை ஈடேற்றுகிற பணி பாரதப் பிரதமரை மீறி நடக்கிறது என்றால், அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்றால் அரசியல் சட்டத் திருத்தம் வந்தால்தான், பிரிவுகள் 341, 344, 345 மற்றும் 351 ஆகியவை திருத்தப்பட்டாலொழிய, பிரதமரே நினைத்தாலும் அதை அவரால் மாற்ற முடியாது, இதற்கு எடுத்துக்காட்டு பாரதப் பிரதமர் அலுவலகத்திலிருந்து வந்த பதில், இந்தியில் வந்திருக்கிறது. அந்த அஞ்சலில் ஒரு வரிகூட ஆங்கிலம் கிடையாது,

"I am in receipt of your letter addressed to the Prime Minister, dated 5th July 1986 and I am to inform you that it is being forwarded, with enclosures, to the Government of Tamil Nadu for suitable action.".

என்று இந்தியில் எழுதியிருக்கிறார்கள். முகவரியைக் கூட இந்தியில் எழுதக் கூடிய அளவிற்கு வெறி பிடித்து இந்தியைத் திணிப்பதைப் பாரதப் பிரதமர் திரு. இராஜீவ் காந்தி அவர்கள் மேற்கொள்வார் என்றோ, பாரதப் பிரதமர் செய்கிற தவறு என்றோ நான் சொல்லவில்லை. பாரதப் பிரதமர் ஆங்கில மொழிக்கு பாதுகாப்புத்தர வேண்டுமென்றும், இந்தி என்ற ஈட்டியின் தாக்குதலிலிருந்து பாதுகாப்புத்தர வேண்டுமென்றும் எண்ணுவது, அரசியல் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 343, 344, 345 மற்றும் 351 உடனடியாகத் திருத்தப்பட்டாலொழிய ஈடேறாது,

பாரதப் பிரதமர் நினைத்தாலும், ஆயிரம் வாக்குறுதிகள் தந்தாலும், இந்தி மொழி காஷ்மீர் முதல் கன்னியாகுமரி வரை கட்டாயம் திணிக்கப்படும், இரண்டாந்தர குடிமக்களாக அடிமைகளாக இந்தி–பேசாத மக்கள் என்றென்றும் ஆக்கப்படுவார்கள். சமுதாய ரீதியாக, மறுமலர்ச்சி ரீதியாக, விஞ்ஞான ரீதியாக, அறிவியல் ரீதியாக அவர்கள் அடிமைகளாக ஆக்கப்படுவார்கள். அந்த நிலைமை மாறவேண்டுமென்றால் அரசியல் உணர்வுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு எப்படியாயினும் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும். ஆங்கிலத்திற்கு பாதுகாப்பு தரப்பட வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஆங்கிலத்துக்கு ஆபத்து என்பது பற்றி நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. இந்திய துணைக் கண்டத்திலே உள்ள பல மொழிகளில் ஒரு துணை மொழியாக ஆங்கிலம் இருக்கிறது. அதைக் கவசமாக வைத்திருக்கிறோம். பிரிவு 351-ன்படி Medium of expression என்ற வகையில் வீட்டிலே பிறந்த குழந்தை 'மா', 'பிதாஜி' என்று பேசுகின்ற அடிமை முறையைக் கொண்டுவருகிறபோது, இந்தி-பேசாத மக்களும் விடுதலை பெற்ற சுதந்திர இந்தியாவில் உண்மையிலேயே விடுதலைப்பெற்ற மக்களாக இருக்க வேண்டுமென்றால் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பதுதான் தமிழக அரசின் நோக்கம், மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய நோக்கம். அந்த அடிப்படையிலேதான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

1–10–1986-ல் தமிழகத்தின் முதலமைச்சர், டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மைய அரசுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார். இங்கே பேசுகின்றவர்கள் ஏதோ தவறான கருத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் தமிழக அரசுக்கு, மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கு இல்லை என்ற நோக்கத்தோடு சில செய்திகள் வந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். அது சரியல்ல என்பதற்காகத்தான் தெளிவுபடுத்தினேன். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் சார்பாக அவருடைய உள்ளக்கிடக்கை, எண்ணக்கிடக்கை, அண்ணாவின் அடிச்சுவட்டில் நடக்கிற அவருடைய கொள்கை பாதையை விளக்கிச் சொன்னேன். மைய அரசுக்கு அவர் தன்னுடைய கருத்தை எழுதியிருக்கிறார். பாரதப் பிரதமர் திரு. இராஜீவ் காந்தி அவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறார்.

"I thank you for your kind message, dated 26th September 1986 communicated to me in United States through your Home Minister Mr. Buta Singh. It is re-assuring to note from this message that there is no question of imposing Hindi on non-Hindi speaking people and that you stand by the assurance of the late Pandit Nehru and the late Thirumathi Indira Gandhi that English would continue to be the official language as long as the non-Hindi speaking people wanted it. I sincerely hope that the Ministries and Departments of the Central Government, all Central Government Undertakings and other authorities will take into account this assurance and act according to the said assurance. The directive issued by the Government of India Directorate of Field Publicity on 5th September 1986 has caused great concern and resentment among the people of Tamil Nadu. In confommity with the assurance given by late Pandit Nehru and the late Thirumathi Indira Gandhi that English would continue to be the official language of the Union as long as the non-Hindi speaking people wanted it, any circular or directive which has directly or indirectly the effect of imposing Hindi on non-Hindi speaking people and particularly on the people of Tamil Nadu is not at all acceptable. I, therefore, request you to kindly issue instructions to all the Ministries, Departments and Public Undertakings to act strictly in conformity with the abovesaid assurance.".

இதை மட்டும்தான் பத்திரிக்கையில் போட்டார்கள். அவர்கள் அளித்த உறுதிமொழி போதுமானது என்றுதான் போட்டார்கள். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 5 ஆம் பாராவில் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

I also requust that the assurance of Pandit Nehru that English will continue to be used as the Official Language of the Union as long as the non-Hindi speaking people do not desire a change be given constitutional guarantee by way of suitable amendment to the Constitution.

என்று தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். பத்திரிகைகளில் சில செய்திகள் வந்திருந்தால் அது பத்திரிகைகள் தவறே ஒழிய வேறொன்றுமில்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழியில் திராவிட பாரம்பரியத்தைக் கட்டிக் காக்கும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தி மொழித் திணிப்பு பிரச்சினையிலும், தமிழ் மொழியைப் பாதுகாப்பதிலும் பேரறிஞர் அண்ணாவின் தம்பியாகச் செயல்படுகிறார் என்பதை எடுத்துக்காட்டத்தான், எந்த அளவுக்கு விரிவாக எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, எடுத்துக் காட்டினேன்.

(பிற்பகல் 12–10)

திரு. க. அன்பழகன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், இவ்வளவு தெளிவாக நடைமுறைகளிலே எப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள் மத்திய அரசுக்குத் தெளிவாக்கப்பட்டன என்பதை எடுத்துச் சொன்னது, இது வரையில் வெளிவராத செய்திகளை இந்த அவை மூலமாக நாட்டுக்கு அறிவித்ததாகும். அப்படிப்பட்ட செய்திகளுக்கு மாறான செய்திகள் ஏடுகளில் வருகின்றன என்றால் அவ்வப்போது முதலமைச்சரவர்களுடைய சார்பிலே யாராவது ஒரு அமைச்சர் அந்தக் கருத்துக்களை அவ்வப்போது திருத்தி, அந்தத் திருத்தச் செய்திகளும் வெளிவருமானால், இன்றும்கூட மத்திய அரசு தன்னுடைய தவறுகளைத் திருத்திக்கொள்ள அல்லது மத்திய அரசை வலியுறுத்த ஏதுவாக, துணையாக இருக்கும். வெறும் அரசியலுக்காக மட்டுமல்லாமல், அரசின் கடமை என்பதற்காக, முதலமைச்சரவர்கள் சார்பாக வெளிவரும் கருத்துக்கள், முதலமைச்சருக்கு உடன்பாடற்ற கருத்து என்றால் உடனடியாக அதை மறுத்து தெரிவிக்க வேண்டிய கருத்தைத் தெரிவிக்கும் பொறுப்பை இந்த அமைச்சரவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழ் மக்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாக்கவும், இந்தி பேசாத மக்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாக்கவும் பாரதத் துணைக் கண்டத்தில் பெரும்பான்மைப் பகுதிகளாக இருக்கும் 21 மாநிலங்களில் வாழும் மக்களை இரண்டாந்தரக் குடிமக்களாக ஆக்காமல் தடுக்கக்கூடிய முறையிலும் கொண்டு வந்துள்ள இந்தத் தீர்மானத்தை ஏகமனதாக, முழு மனதாக, இந்தி பேசாத மக்களுடைய நலனில் அக்கறையுள்ள நாம் அனைவரும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கோடு, இந்த நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் கொண்டு வந்துள்ள திருத்தத்திற்கு அரசு இசைவைத் தருகிறது. அரசு அதை ஏற்கிறது. திருத்தங்களுடன் இதை ஈடேற்ற நான் வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் அவர்களுடைய திருத்தத்தை அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளதால், அத்திருத்தம் தனித் தீர்மானத்துடன் இணைக்கப்படுகிறது.

[1986 நவம்பர் 13

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

''டாக்டர் அண்ணா அவர்கள் தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, தமிழும் மற்ற தேசிய மொழிகளும் இணையத்தின் (Union) ஆட்சிமொழிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும் அதன்படியே அரசமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்றும் இதை எய்தும் வரையில், ஆங்கிலம் மட்டுமே ஆட்சிமொழியாகத் தொடர்ந்து இருந்து வருதல் வேண்டும் என்றும் ஆட்சிமொழி பற்றி அரசமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள அத்தியாயத்தை தக்கவாறு திருத்த வேண்டும் என்றும் இந்த மன்றம் 1968 சனவரித் திங்கள் 23 ஆம் நாள் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது.

தற்போதைய முதலமைச்சர் டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள், காலஞ்சென்ற டாக்டர் அண்ணா அவர்களால் தெளிவுற உரைக்கப்பட்ட இருமொழிக் கொள்கையைச் செயற்படுத்துவதுதான் இந்த அரசின் உறுதியான கொள்கை என்றும், இந்தக் கொள்கை தமிழ்நாட்டு மக்களின் விருப்பங்களை முழுமையாக எடுத்துரைப்பதோடு, அவற்றை முழுமையாகப் பிரதிபலித்து நிற்கின்றது என்றும் ஆளுநரின் உரைவாயிலாக, 1977 சூலைத் திங்கள் 7 ஆம் நாள திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்தார்.

மேலும், சர்க்காரியா கமிஷனுக்கு 1985 டிசம்பர் திங்களில் இந்த அரசு அளித்த அறிக்கையில், ஆங்கிலத்தை அரசமைப்பின் எட்டாவது இணைப்புப் பட்டியலில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும், எட்டாவது இணைப்புப் பட்டியலில் உள்ள எல்லா மொழிகளுமே இணையத்தில் (Union) ஆட்சிமொழிகளாக விளம்பப்பட வேண்டும் என்றும் அத்தகைய முடிவொன்று எடுக்கப்படும் வரையிலும், ஆங்கிலமே இணையத்தின் ஆட்சிமொழியாகத் தொடர்ந்து பயன்படுத்திவர வேண்டும் என்றும் இந்த அரசு கருத்து தெரிவித்துள்ளது.

அவ்வப்போது, இந்தி பேசாத மக்கள்மீது நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ, இந்தியைத் திணிப்பதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருவது, இந்தி பேசாத மக்களுக்குப் பெருங்கவலையை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. பொதுவாக இந்தி பேசாத மக்களும் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டு மக்களும், காலஞ்சென்ற பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களால் தரப்பட்டு, காலஞ்சென்ற திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்களாலும், தற்போதைய பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களாலும் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதுமான உறுதிமொழியானது, அதாவது இந்தி பேசாத மக்கள் மாற்றமொன்றை விரும்பாத வரையிலும் ஆங்கிலமே இணையத்தின் ஆட்சிமொழியாகத்தொடர்ந்து இருந்துவரும் என்கின்ற உறுதிமொழியை அரசமைப்புச் சட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தி வந்திருக்கின்றனர். மையச் சட்டம் எண். 1/1968-இனால் திருத்தப்பட்ட

1986 நவம்பர் 13]

ஆட்சிமொழிகள் சட்டத்தின் வகை முறைகள் வெறும் சட்டரீதியான தன்மை வாய்ந்தவை என்பதால், நாடாளுமன்றத்தில் சாதாரண பெரும்பான்மையினரால் நிறைவேற்றப்படும் ஒரு சட்டத்தினால் மட்டுமேகூட, இந்த வகைமுறைகளை எந்தச் சமயத்திலும் மாற்றியமைத்துக்கொள்ள முடியும் அல்லது நீத்தறவு (ரத்து) செய்துவிட முடியும். எனவே, காலஞ்சென்ற பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களால் அளிக்கப்பட்டு, காலஞ்சென்ற திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களாலும், தற்போதைய பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களாலும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ள உறுதிமொழிக்கு அரசமைப்பு ரீதியான ஓர் அங்கீகாரத்தை அளிப்பதன் மூலமாக, ஆங்கில மொழியைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்துவதற்குப் பெரிய அளவில் பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வது தேவையானதாக இருக்கிறது. அத்தகைய ஓர் அரசமைப்புச் சட்டத் திருத்தம்தான், இந்தி பேசாத மக்களின் மனத்தில் எழுந்துள்ள உண்மையான அச்ச உணர்வுகளையும் கவலைகளையும் நீக்குவதோடு, இந்தித் திணிப்பின் காரணமாக அவ்வப்போது எழுகின்ற குழப்பம், சீர்குலைவு மற்றும் கடுமையான சட்டம்–ஒழுங்கு சூழ்நிலைகள் ஆகியவற்றை தவிர்க்கும்.

அரசமைப்புச் சட்டத்தின் எட்டாவது இணைப்புப் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளவையும் சேர்க்கக் கருதப்பட்டுள்ளவையுமான எல்லா மொழிகளையுமே இணையத்தின ஆட்சிமொழிகளாக அங்கீகரிக்கும்வரை, ஆங்கில மொழியை மட்டுமே இணையத்து ஆட்சிமொழியாகத் தொடர்ந்து பயன்படுத்தி வருவது பற்றி அரசமைப்பு ரீதியான உத்தரவாதம் கொடுப்பதற்காக, ஆட்சிமொழி தொடர்பான அரசமைப்புச் சட்டம் XVII–ம் பகுதியை உடனடியாகவும், அவசியமாகவும் திருத்தி அமைத்திட மத்திய அரசு முன்வரவேண்டும் என்று இந்த மன்றம் தீர்மானிக்கிறது.''

அரசினர் தனித் தீர்மானம், திருத்தப்பெற்றபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை, (14–11–1986) காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 12-15 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

5. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

132. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையும், 1985-86 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை துணை அறிக்கையும் (1948 ஆம் ஆண்டு மின் சக்தி (வழங்கல்) சட்டத்தின் (மத்திய சட்டம் 54/1948) 61(1) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது), (தமிழ், ஆங்கிலம்)

133. தமிழ்நாடு மாநில வாணிபக் கழகத்தின் 1984-85 ஆம் ஆண்டிற்கான இரண்டாவது ஆண்டறிக்கை. (1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது). (தமிழ், ஆங்கிலம்)

134. தமிழ்நாடு சரிகை நிறுவனத்தின் 1985-86 ஆம் ஆண்டிற்கான ஆண்டறிக்கை. (1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது).

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

20. 1962-63 முதல் 1970-71 ஆம் ஆண்டுகள் வரையிலான தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தின் கணக்குகள் குறித்த தணிக்கை அறிக்கையின் மீது பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் (1982-83) இருபத்தி நான்காவது அறிக்கையில் கண்டுள்ள பரிந்துரைகள் மீது அரசு மேற்கொண்டு எடுத்த நடவடிக்கை பற்றிய பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் (1986-87) முப்பத்தி மூன்றாவது அறிக்கை.

தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பக நூலகம்
136495
சென்னை-600 008.